

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

27 november 1996

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ROUWHULDE

ACTUELE VRAGEN

INTERPELLATIES

WIJZIGING PLAATSVERVANGENDE LEDEN COMMISSIE

AANPASSING WERKINGSBEGROTING 1996 VLAAMS PARLEMENT

DECREET GOEDKEURING OVEREENKOMST EG-RUSSISCHE FEDERATIE EN EG- MOLDAVIË -
STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE - STEMMING

DECREET OPRICHTING VZW DE RAND – STEMMINGEN

MOTIE ONDERZOEK MILIEUBOXEN-CONTRACT – STEMMING

RESOLUTIE DRAAGWIJDTE PROGRAMMADECREET – STEMMING

RESOLUTIE FUNCTIE DECREET BEGELEIDING BEGROTING – STEMMING

Inhoud

Nr. 12

Woensdag 27 november 1996
Middagvergadering

Berichten van van verhindering	1
Samenstelling van een commissie	
Wijziging onder de plaatsvervangende leden	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de inspraakcampagne met betrekking tot het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen	1
Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het alternatief banenplan van de Vlaamse regering	3
Actuele vraag van de heer John Taylor tot mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid, over de niet-naleving van de taalwetgeving in de Brusselse ziekenhuizen	4
Actuele vraag van de heer André Van Nieuwkerke tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de onderhandelingen met de grote sportbonden inzake het toepassingsgebied van het decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar	5
Actuele vraag van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over Vlaamse steun aan technologie voor genetische manipulatie	6
Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de 11 juli-prijs van de Vlaamse Gemeenschap	7
Actuele vraag van mevrouw Brigitte Grouwels tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het recente overleg tussen de Brusselse en de Waalse regering	
Actuele vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het bezoek van de Brusselse aan de Waalse regering	8
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de waarborgen voor Vlaanderen in de VZW Brussel Europese Culturele Hoofdstad 2000	10
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de overeenkomst tussen de Cocof en acht Franstalige basisscholen uit de zes faciliteitengemeenten rond Brussel met betrekking tot de PMS-centra en het medisch schooltoezicht	11
Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over arbeidsgeneeskunde in het gemeenschapsonderwijs en de naleving van de neutraliteitsplicht	12
Actuele vraag van de heer Emiel Verrijken tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de medewerking van een technische school aan het bouwen van een keuken voor een federaal minister	13

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over nachtelijke geluidshinder ten gevolge van de uitbreiding van de luchthaven van Beek in Nederland	15
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de gevolgen inzake geluidshinder van de beslissing van de Nederlandse regering om de luchthaven van Beek uit te breiden en beperkte nachtvluchten toe te laten	15
Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitvoering van de tewerkstellingsprogramma's voor de Brusselse Vlamingen	17
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het beleid met betrekking tot bouw- en sloopafval	18
Actuele vraag van de heer Jos Geysels tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de Vlaamse begroting op cd-rom	19
Motie van orde	
Voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering	20
Sprekers : mevrouw Patricia Ceysens en mevrouw Trees Merckx-Van Goey	
Aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1996	
Bespreking	22
Spreker : de heer Georges Cardoen, secretaris	
Rouwhulde	
Motie van orde	
Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure	22
Sprekers : de heer Karel De Gucht, mevrouw Nelly Maes, de heer Frans Wymeersch en minister-president Luc Van den Brande	
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :	
1.de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Russische Federatie anderzijds, de Bijlagen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10, de Protocollen 1 en 2 en de Slotakte, ondertekend in Korfoe op 24 juni 1994;	
2.de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Republiek Moldavië anderzijds, de Bijlagen 1, 2, 3, 4 en 5, het Protocol en de Slotakte, ondertekend in Brussel op 28 november 1994	
– 407 (1995-1996) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	25
Spreker : mevrouw Cecile Verwimp-Sillis	
Ontwerp van decreet houdende oprichting van de v.z.w. "De Rand" voor de ondersteuning van het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse rand rond Brussel	
– 402 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 5	
Aangehouden stemmingen	27
Sprekers : de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Etienne Van Vaerenbergh	
Hoofdelijke stemming	30
Motie van de heren Filip Dewinter en Herman De Reuse tot uitoefening van het recht van onderzoek over de offerte, de gunning en de verdere uitvoering van het milieuboxen-contract	
– 480 (1996-1997) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	32
Voorstel van resolutie van de heren Louis Bril, Marino Keulen en Jozef Browaeys betreffende de draagwijdte van een programmadecreet	
– 481 (1996-1997) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	33

Voorstel van resolutie van de heren John Taylor en Carlos Lisabeth betreffende de functie van een decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting – 491 (1996-1997) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	35
Met redenen omklede motie van de heer John Taylor, mevrouw Veerle Heeren en de heren Herman De Loor, Marcel Logist en Georges Cardoen tot besluit van de op 14 november 1996 door de heer John Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de werking van het Sociaal Impulsfonds – 479 (1996-1997) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heren John Taylor, Herman De Loor en Francis Vermeiren	36
Interpellaties (Regl. art. 73) Interpellatie van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fraude bij Boelwerf Vlaanderen Interpellatie van de heer Karel De Gucht tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het mogelijk gesjoemel met overheids subsidies bij Boelwerf Vlaanderen Interpellatie van mevrouw Nelly Maes tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recentste ontwikkelingen in het Boelwerfdossier Interpellatie van de heer Frans Wymeersch tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente perikelen rond het dossier Boelwerf en de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering in deze zaak Sprekers : de heren Jos Stassen, Robert Voorhamme, Karel De Gucht, Johan De Roo mevrouw Nelly Maes, de heren Frans Wymeersch en André Denys, minister Eric Van Rompuy en minister-president Luc Van den Brande	39
Motie van orde Persoonlijk feit Spreker : minister-president Luc Van den Brande	58
Interpellaties (Regl. art. 73)(Voortzetting) Interpellatie van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fraude bij Boelwerf Vlaanderen Interpellatie van de heer Karel De Gucht tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het mogelijk gesjoemel met overheids subsidies bij Boelwerf Vlaanderen Interpellatie van mevrouw Nelly Maes tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recentste ontwikkelingen in het Boelwerfdossier Interpellatie van de heer Frans Wymeersch tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente perikelen rond het dossier Boelwerf en de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering in deze zaak Sprekers : de heer Jos Stassen, mevrouw Nelly Maes en de heer Frans Wymeersch	58
Met redenen omklede moties Spreker : de heer Karel De Gucht	60
Regeling van de werkzaamheden	60

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.36 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogart, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaearts, Georges Cardoen, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schampelaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Willy Kuijpers, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleeckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Christiaan Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaeren-

bergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Wallegem, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Jan Cauberghs : gezondheidsredenen;

Leo Goovaerts : ambtsverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE**Wijziging onder de plaatsvervangende leden**

De voorzitter : Dames en heren, voor de VB-fractie is in de commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin, de heer Cauberghs als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Creyelman.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 78*)

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de inspraakcampagne met betrekking tot het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Doomst tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de inspraakcampagne met betrekking tot het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, van 1 december tot 28 februari loopt de inspraakcampagne inzake het Ruimtelijk Structuurplan Vlaande-

Doomst

ren. 1 december is ook de eerste zondag van de advent, dus zijn we in blije verwachting. We zijn in elk geval blij met deze blijde boodschap.

We zullen kijken hoe de bevolking erop reageert. In elk geval feliciteer ik u met het vaderschap van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ik weet dat het geen eenvoudige klus was om dit document samen met uw administratie kant en klaar op tafel te leggen. Ook feliciteer ik u met het feit dat we voor het eerst beschikken over een heel degelijke globale ruimtelijke visie op Vlaanderen.

Ik heb in verband met de inspraakcampagne en de inspraakprocedure, een aantal concrete vermoedens. Ten eerste is het bijna zeker dat mensen met hun persoonlijke visie en problemen zullen komen aandraven. Het zal vooral om de allerindividueelste expressie van de allerindividueelste bouwemoties gaan. Het zal een inspanning vergen om mensen verder te doen kijken dan hun neus lang is.

Ten tweede zitten er in het plan heel wat algemene principes en tekeningen, waarbij het niet makkelijk zal zijn om de mensen concreet naar hun gemeente te laten kijken.

Ten derde : welke begeleidingsmiddelen of didactische middelen staan er ter beschikking ?

Ten vierde : wanneer blijkt dat er in de procedure van drie maanden bijsturingen nodig zijn, worden daarvoor de nodige financiële middelen voorzien ? Ik denk immers dat we uit deze inspraakcampagne lessen moeten trekken voor de toekomst. Vandaar : ik ben blij met het vaderschap maar ik wil even informeren welke prenatale oefeningen u daarbij voorziet.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de heer Doomst voor de bijzonder constructieve benadering die hij aan dit embryonaal project gegeven heeft. Ik dank ook de leden van de commissie die bij de bespreking al heel wat opmerkingen gemaakt hebben, maar die ons ook al van dienst zijn geweest in een voorafgaande fase.

Ik ben er me van bewust dat de sensibiliseringscampagne van het allergrootste belang is. Daarom ook hebben we een echt mediaplan uitgetekend met in de eerste plaats een aantal televisiespots die worden uitgezonden op de BRTN. Dat gebeurt in

de eerste helft van december, vanaf 2 december. Vervolgens komen er radiospots en uiteindelijk ook een aantal advertenties in de geschreven pers, zowel in kranten als in weekbladen. Ik wil hierbij ook opmerken dat ik de bijzondere belangstelling van de pers voor dit project zeer waardeer.

Ik denk dat we voor deze sensibiliseringscampagne het maximum gedaan hebben met een beperkt aantal middelen. We hebben ernaar gestreefd om deze campagne te laten lopen tot 10 februari 1997. Bij alle geschreven advertenties laten we een antwoordformuliertje afdrukken waarmee de mensen een gratis brochure kunnen krijgen. De folder zal verkrijgbaar zijn in de gemeentehuizen, in de bibliotheken, voorts op de displays van De Lijn, zoals De Lijnwinkels, de bussen enzovoort.

In die folder zal men ook een bestelformulier kunnen vinden om een brochure aan te vragen. De brochure bevat een ruime samenvatting van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en geeft ook commentaar bij de inspraakprocedure. Ik denk dus dat we ook met beperkte middelen een degelijke campagne kunnen opzetten. Dit laat ons ook toe, mijnheer Doomst, mocht er nood zijn aan meer brochures, om daar eventueel bijkomende initiatieven te nemen.

Dit luik wordt uiteraard nog aangevuld met inhoudelijke gegevens. We hebben de nodige exemplaren ter beschikking gesteld van de gemeenten, minimum twee per gemeente, rekening houdend met de bevolkingsaantallen van de gemeenten. Ook de bibliotheken krijgen exemplaren, omdat het daar wellicht aangenamer is om te lezen. We zullen ook informatiedagen inrichten per provincie. De eerste twee dagen komen er al in de loop van de maand december, de twee andere na 10 januari. De reden daarvoor is dat we geen informatiedagen willen geven in de periode tussen Kerstmis en Nieuwjaar.

Er zullen twee informatiedagen per provincie zijn : één in de namiddag waarbij we vooral mikken op ambtenaren en lokale besturen en één 's avonds waarbij het de bedoeling is de bevolking te bereiken. Deze informatiedagen zullen op een professionele wijze worden begeleid. Het nodige documentatie- en illustratiemateriaal zal bij die gelegenheid beschikbaar zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan De Roo tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het alternatief banenplan van de Vlaamse regering

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Roo tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het alternatief banenplan van de Vlaamse regering.

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben vorig jaar lange tijd gedebatteerd over uw voorstel om 1,4 miljard frank te besteden aan tewerkstellingsinitiatieven via een eventuele regionale vermindering of korting op de vennootschapsbelasting. Om diverse redenen is die piste blijkbaar verlaten.

Mijnheer de minister, via de pers vernamen we dat er momenteel door u aan twee nieuwe pistes wordt gedacht : enerzijds een verlaging van de onroerende voorheffing, anderzijds een jobpremie voor de tewerkstelling en de aanwerving van langdurig werklozen. Hierbij stel ik me de vraag of de minister bereid is uitleg te geven over die twee mogelijke denkpistes.

Ook stel ik me de vraag of het federale niveau en het Europese niveau met die twee denkpistes akkoord zouden gaan en of het tewerkstellingseffect van de twee pistes even groot is. Ik heb vernomen dat maandagavond jongstleden deze voorstellen zijn voorgelegd aan het Vesoc. De sociale partners hebben daar dan ook over kunnen praten. Wat waren de reacties en wat is de huidige stand van zaken ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, collega's, u weet dat we in het vorig Vesoc-overleg een enveloppe hadden voorzien van 1,4 miljard frank, om naar de ondernemingen een maatregel te nemen, die verband houdt met werkgelegenheid. We hadden toen het voorstel Mari-Flam geformuleerd. Zonder in detail te treden weet u dat dit de medewerking vereiste van zowel de federale overheid als de twee andere gewesten, Brussel en Wallonië. Uiteindelijk heeft dit niet tot een resultaat geleid, en daarom hebben we aan een alternatief gewerkt.

Vorige week deed ik inderdaad een voorstel met twee pistes. Uiteindelijk hebben we één piste weer-

houden, daar het om een combinatie van de twee ging. Het voorstel komt er nu op neer dat de ondernemingen uit de industrie, de bewerkende en verwerkende nijverheid, die hun werkgelegenheid in 1997 behouden ten opzichte van 1996 een vermindering krijgen van de onroerende voorheffing, te verrekenen in 1998. In die zin krijgen kleine industriële ondernemingen, met minder dan 50 werknemers, die hun werkgelegenheid behouden, een forfaitaire aftrek van 20.000 frank per werknemer. Voor de grote ondernemingen is dat 10.000 frank.

Er is ook een stimulans om bijkomende werkgelegenheid te creëren. Indien één job méér wordt gecreëerd, verhoogt de aftrek voor de grote ondernemingen van 10.000 naar 15.000 frank en voor de kleine onderneming van 20.000 naar 25.000 frank.

Vrijdagavond hebben we dan nog een additioneel voorstel geformuleerd : als men bijkomend een ongeschoolde aanwerft, dan ontvangt men 5.000 frank extra. Op die manier levert de bijkomende aanwerving van een ongeschoolde een kleine onderneming 30.000 frank op, terwijl een grote onderneming 20.000 frank ontvangt.

De genomen maatregel situeert zich op het vlak van de fiscaliteit. Vlaanderen is immers bevoegd voor de onroerende voorheffing, zowel wat de tarieven als de aftrekken betreft. De te gebruiken techniek is de volgende : De betrokken onderneming moet een attest indienen bij het Vlaams ministerie van Economie, die dit attest doorspeelt aan het ministerie van Financiën. Deze maakt dan de afrekening van de globale te betalen onroerende voorheffing.

Dit is een fiscale maatregel en geen subsidie. Europa laat wel subsidiëring van arbeidsplaatsen toe, ten bedrage van 3.000 ecu of 120.000 frank. Hier gaat het om een fiscale aftrek, een algemene fiscale maatregel, zodat we geen problemen met het Europese niveau verwachten.

Wat de tewerkstellingsmotivatie betreft, hebben we deze maatregel beperkt tot de industrie. Op die manier willen we onze bekommernis om de werkgelegenheid in de industriële sector uitdrukken. We willen de ondernemingen stimuleren die in elk geval hun werkgelegenheid behouden. Dat houdt een gedragswijziging in : een onderneming die haar industriële werkgelegenheid afbouwt, zal niet kunnen genieten van dit voordeel. Op die manier is er dan ook een duidelijke koppeling aan de werkgelegenheid.

Van Rompuy

Het voorstel wordt maandag aan de sociale partners voorgelegd. Deze houden hun antwoord in beraad. Maandag zal er om 14.00 uur een formeel Vesoc-overleg plaatsvinden, waar ons dit antwoord zal worden meegedeeld. De Vlaamse regering heeft nu in feite één voorstel geformuleerd. Het andere voorstel over de plaatsingspremies voor ongeschoolden werd gedeeltelijk vervangen door de maatregel omtrent de onroerende voorheffing.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer John Taylor tot mevrouw Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid, over de niet-naleving van de taalwetgeving in de Brusselse ziekenhuizen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Taylor tot mevrouw Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid, over de niet-naleving van de taalwetgeving in de Brusselse ziekenhuizen.

De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, recent konden alle Vlamingen, ook deze die buiten Brussel wonen, via het televisieprogramma Panorama kennismaken met de toch wel zeer dramatische toestanden die in de Brusselse ziekenhuizen bestaan op het gebied van de vroegere, huidige en wellicht toekomstige behandeling van Vlamingen. Iedereen die de uitzending heeft gezien, werd geconfronteerd met de onmenselijke situaties waarin Vlamingen in Brussel - hun hoofdstad waarvan ze willen dat het hun hoofdstad blijft - zich bevinden. Deze toestand lijkt me onaanvaardbaar.

De minister zelf bracht enkele maanden geleden, naar aanleiding van een bespreking in de commissie voor Staatshervorming, een studie van de VUB ter sprake. In deze studie wordt ingegaan op dit gebrek aan tweetaligheid van ambtenaren in het algemeen en personeel van ziekenhuizen in het bijzonder.

Het spreekt vanzelf dat deze problematiek op de eerste plaats tot de bevoegdheid van de Brusselse regering behoort. Het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering kunnen hier echter niet zomaar

aan voorbijgaan en mogen zich niet neerleggen bij deze toestanden, die al lang bestaan en nog steeds voortduren.

Op de eerste plaats belangen de Brusselse Vlamingen ons allen aan, terwijl we op de tweede plaats vaststellen dat niet alleen Brusselaars, maar ook heel wat mensen uit Vlaams-Brabant in die ziekenhuizen worden behandeld. Zoals we kunnen lezen, bent u er tijdens die commissiebespreking zelf op ingegaan. Hebt u reeds maatregelen of acties ondernomen om aan deze schrijnende toestanden te verhelpen, bijvoorbeeld door u te richten tot de Brusselse regering ? Ik heb vernomen dat er een voorstel is van mevrouw Grouwels om deze problematiek te bespreken in de commissie voor Staatshervorming of in het Overlegcomité met de Brusselse regering. Mevrouw de minister, welke maatregelen zult u nemen om aan deze mensonwaardige toestanden zo snel mogelijk een einde te maken ?

De voorzitter : Minister Van Asbroeck heeft het woord.

Minister Anne Van Asbroeck (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, op het ogenblik houdt de Brusselse regering een bijzondere vergadering met betrekking tot de toepassing van de taalwetgeving. Vorige week heeft men beslist dat de taalwetgeving eveneens moet gelden voor de personeelsleden van de gemeenten en de OCMW's, alsook voor de contractuelen. Intussen werd dit akkoord door de voorzitter van het FDF, de heer Maingain, in vraag gesteld. Deze problematiek maakt het voorwerp uit van de besprekingen van vandaag.

In het akkoord in kwestie stond dat de taalwetgeving zou gelden voor alle personeelsleden van de gemeenten en de OCMW's. Wat de contractuelen betreft, hebben de Franstaligen jarenlang geweigerd om deze wet toe te passen. Het is de bedoeling om het Vast Wervingssecretariaat hierbij te betrekken en om meer taalexamen te organiseren, om de wervingsreserve uit te breiden.

Uit de reactie van het FDF op de houding van de Vlamingen in de Brusselse regering blijkt duidelijk dat men vooruitgang heeft geboekt. Ik hoop overigens dat men vandaag voet bij stuk zal houden.

Ik heb een adviserende stem in de vergadering van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie waarin eveneens de taalrapporten van de OCMW's worden besproken. Tijdens deze bespreking werd het standpunt van de Vlaamse ministers terzake vastgelegd.

Van Asbroeck

Ik blijf deze toestand nauwlettend volgen. Ik herhaal evenwel dat Vlaanderen in dit college slechts een adviserende stem heeft en dat deze problematiek in feite tot de bevoegdheid van de Brusselse regering behoort. We moeten dan ook vertrouwen hebben in de Vlamingen in de Brusselse regering.

Vervolgens kom ik terug op de vraag om deze aan gelegenheid te bespreken in het Overlegcomité. Het Verenigd College is echter geen gesprekspartner van het Overlegcomité. Het overleg tussen de gemeenschappen en de gewesten behoort tot de bevoegdheid van de minister-president.

De voorzitter : De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wat de contractuelen betreft, is er dus enige vooruitgang. Hoewel deze problematiek ressorteert onder de bevoegdheid van de Brusselse regering, moet Vlaanderen, als rechtstreekse betrokkene voor de Brusselse Vlamingen en voor de Vlaamse inwoners van Brabant, alle middelen gebruiken om een einde te maken aan deze onhoudbare en onverdedigbare toestand. Wij mogen ons niet beperken tot de problemen met de contractuelen, maar moeten eveneens nagaan hoe de geneesheren en de medici zich tegenover de patiënten gedragen.

Minister Anne Van Asbroeck : Hiermee ben ik het eens.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Van Nieuwerkerke tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de onderhandelingen met de grote sportbonden inzake het toepassingsgebied van het decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwerkerke tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de onderhandelingen met de grote sportbonden inzake het toepassingsgebied van het decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar.

De heer Van Nieuwerkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwerkerke (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, vóór het zomerreces hebben we het decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar goedgekeurd. Ik las in de kranten van gisteren en vandaag dat er momenteel onderhandelingen aan de gang zijn tussen de grote sportbonden en uzelf in verband met de toepassing van het decreet. Er staat meer bepaald dat de Voetbalbond naar het Arbitragehof stapt om het decreet aan te vechten. De bond stelt onder meer dat dit decreet de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap overstijgt, en dat het gelijkheidsbeginsel, dat van toepassing is op alle Belgen, niet wordt toegepast.

In de voorbereidende besprekingen van het decreet heb ik namens mijn fractie steeds bedenkingen geuit in verband met de verruiming van het toepassingsgebied. Oorspronkelijk moest het decreet de toestand van de niet-betaalde sportbeoefenaar regelen. Het gaat vooral om jongeren die tijdens hun vrije tijd aan sport doen, zonder daarvoor enige vergoeding te ontvangen. Dat voorstel werd reeds door uw voorganger op tafel gelegd. We hadden moeilijkheden met de verruiming naar wat de niet-professionele sportbeoefenaar wordt genoemd. Want nu heeft men te maken met twee categorieën van sportlui. De categorie die er is bijgekomen, is die van de mensen die wel voor hun sport worden betaald, maar dan minder dan 500.000 frank per jaar. Die categorie valt ook onder het toepassingsgebied van de wet van 3 juli 1978 op de Arbeidsovereenkomsten, een federale bevoegdheid.

Over de professionele sportbeoefenaars hoeven we ons geen zorgen te maken. Voor hen geldt een aparte wetgeving, die eveneens dateert uit 1978. Ook het arrest Bosman is op hen van toepassing. Wij hadden vlak voor de stemming van het decreet nog een amendement ingediend om, over de partijgrenzen heen, duidelijk te maken dat bepaalde wetten primeren boven het decreet. De uiteindelijke bedoeling van het decreet was om de sportbeoefenaar een bepaalde vrijheid te verlenen. De federale wetgeving rond arbeidsovereenkomsten primeert evenwel. Ik denk dat nogmaals moet worden verduidelijkt dat dit een correcte interpretatie is. De mogelijkheid blijft bestaan om het decreet aan te passen, en zijn toepassingsgebied te verenigen tot de niet-betaalde sportbeoefenaars.

Daarom wil ik de minister het volgende vragen. Zijn er op dit ogenblik onderhandelingen aan de gang met de bonden ? Wat is het onderwerp van die onderhandelingen ? Bent u niet bevreesd dat, als de Voetbalbond naar het Arbitragehof stapt, het

Van Nieuwkerke

decreet op de helling wordt gezet ? Dat decreet is normaal gezien van toepassing vanaf 1 januari 1997. Lopen we nu niet het risico dat het wordt opgeschort ? Daardoor zou de categorie van niet-betaalde sportbeoefenaars in de kou komen te staan. Moet het parlement geen initiatieven nemen om zoiets te vermijden ?

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, we hebben inderdaad vijf sportbonden ontmoet, de voetbal-, basketbal-, wiel-, handbal- en volleybalbond. Aan de orde was niet het decreet op de niet-professionele sportbeoefenaar, wel de uitwerking van de jeugdopleiding en de aanpassingen aan de staatsstructuren.

Voor de vergadering had de vertegenwoordiger van de voetbalbond me mondeling meegedeeld dat de bond inderdaad naar het Arbitragehof is gegaan. Dit stond echter niet op de agenda. Men zei me in de marge van de vergadering dat dit gebeurd is onder druk van de Waalse vleugel en dat dit geen Vlaamse verzuchting was. Dit betekent nog niet dat er een opschorting komt. Ze stelden dat ze het decreet, in afwachting van een uitspraak van het Arbitragehof, loyaal zullen toepassen.

Op de uitspraak van het Arbitragehof kan ik niet vooruitlopen. Ik blijf ervan overtuigd dat de houding die we hebben aangenomen en de stelling die we hebben ingenomen juist zijn. We zijn bevoegd wanneer het over het lidmaatschap van de club gaat. Dit hebt u in uw betoog aangeduid en verduidelijkt en dit werd na een debat als dusdanig ook door de leden geamendeerd.

Ik blijf ervan overtuigd dat we de juiste positie hebben ingenomen. Dit werd recent nog bevestigd door uitspraken van professor Blanpain. Zijns inziens putten we onze bevoegdheden in wezen nog altijd niet voldoende uit. Volgens hem is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor alle sportaangelegenheden, zelfs waar deze betrekking hebben op betaalde arbeid. Enerzijds heeft de bond een stelling ingenomen, anderzijds gaan anderen veel verder dan ons.

In de marge van de vergadering kwam het decreet wel aan bod. Het ging dan over een aantal marginale correcties die met de toepassing te maken hebben. Ik geef hier één enkel voorbeeld. Elke wijziging van het reglement moet schriftelijk worden meegedeeld aan alle leden. Er werd de vraag gesteld of dit ook via het ledenblad mag worden

meegedeeld. Zulke marginale vragen werden gesteld, maar het ging niet over de essentie van het decreet, dus niet over het verbod op transfervergoeding of over de vrijheid van de sporter.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over Vlaamse steun aan technologie voor genetische manipulatie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Verwimp tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over Vlaamse steun aan technologie voor genetische manipulatie.

Mevrouw Verwimp heeft het woord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw en mijnheer de minister, collega's, ik trap een open deur in als ik stel dat de ontwikkelingen in wetenschap en technologie in een steeds grotere mate onze leefwereld beïnvloeden. Een belangrijke moderne technologie die zeer diep ingrijpt, is daarbij de genetische manipulatie. Eigenlijk beschikken we terzake over weinig regelgeving. Het politieke debat ontbreekt al helemaal. Men kan stellen dat wetenschappers, maar vooral zij die de technologie die eruit voortkomt ontwikkelen en toepassen, over volmachten beschikken. En dit terwijl het parlement, en dus de bevolking toekijkt en ondergaat.

De jongste tijd is de maatschappelijke discussie gelukkig wel op gang gekomen door groepen als Wervel in verband met de aardappel en Greenpeace in verband met de genetisch gemanipuleerde sojabonen. In stilte komen ook de genetisch gemanipuleerde maïs, tomaten en waarschijnlijk nog een hele reeks andere gewassen en planten op ons menu terecht.

Men past deze technologie niet enkel op planten toe, tegenwoordig zijn ook dieren aan de beurt. Mijnheer de minister-president, vandaag wil ik het concreet met u hebben over de transgene konijnen. Een Nederlandse firma heeft namelijk België uit-

Verwimp-Sillis

verkoren voor het kweken van konijnen die tegen hun natuurlijke aanleg in, menselijke eiwitten produceren.

Ik meen dat die Nederlandse firma België heeft gekozen omdat hun wetgeving terzake binnenkort strenger wordt. We stellen dan ook vragen in verband met het bedrag dat vanuit de GIMV naar dit Nederlands biotechnologiebedrijf is gegaan en in verband met de betrokkenheid van het VITO bij dit bedrijf. Meer concreet vraag ik of u het niet zinvol acht een regelgevend kader te creëren in deze materie, binnen onze bevoegdheden, alvorens de overheid steun gaat verlenen aan de biotechnologiesector ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, u weet dat Geel me na aan het hart ligt, alhoewel niet meteen in deze context.

We hadden in de commissie tijdens de bespreking van de begroting voor wetenschapsbeleid de kans dit belangrijk probleem aan te kaarten. De GIMV heeft inderdaad 100 miljoen frank uitgetrokken om dit project eventueel te steunen. De firma Farming heeft een dochteronderneming - Farming n.v. Vlaanderen - opgericht waar genetische manipulatie zal worden uitgetest. Ik deel uw zorg. We moeten uiterst voorzichtig omspringen met ethische problemen.

Wat is nu ten eerste het huidig regelgevend kader ? Het merendeel van deze zaken is opgenomen in de Europese regelgeving. Op dit moment wordt een debat gevoerd op basis van het ontwerp van richtlijn. Er werd nog geen consensus bereikt.

Ten tweede heb ik ook in de commissie gezegd dat in het kader van het VIB, het Vlaams Instituut voor de Biotechnologie, een apart bedrag is uitgetrokken om deze evoluties op te volgen.

Ten derde vermelden Vlarem 1 en 2 een aantal bepalingen wat de veiligheid in de biosector betreft. De toepassing van die principes is gedeeltelijk toevertrouwd aan Aminal. Net als u wil ik een degelijk regelgevend kader met betrekking tot de ethische dimensies. Ik wil hierover in de commissie verder praten. We moeten onze verantwoordelijkheid opnemen voor zover we bevoegd zijn in deze materie.

De voorzitter : Mevrouw Verwimp heeft het woord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis : Ik ben benieuwd naar de beloofde discussie. Ik hoop dat die er binnenkort komt. U weet dat konijnen snel zijn, ze kunnen de Kempen snel veroveren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de 11 juli-prijs van de Vlaamse Gemeenschap

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Keulen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de 11 juli-prijs van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik zou graag enige verduidelijking krijgen over het al dan niet instellen van een 11 juli-prijs. We lezen daarover in de media. Concreet zou het hierop neerkomen : de culturele ambassadeur die het grootste aantal vermeldingen in de buitenlandse pers kan voorleggen, in combinatie met het begrip Vlaanderen, zou in aanmerking komen voor de 11 juli-prijs.

Hebt u de intentie zo'n prijs in te stellen ? Wat behelst zo'n prijs ? Is dat een geldbedrag, een trofee ? Indien u dat van plan bent, vindt u dat een gezonde manier om Vlaanderen te profileren in het buitenland ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (Op de tribune) : Wellicht is er wat verwarring opgetreden. Het lijkt alsof we de intentie hebben een nieuwe 11 juli-prijs te organiseren. In werkelijkheid heeft het comité Vlaanderen-Europa 2002, bestaande uit ongeveer 130 gemeenten, ontelbare verenigingen en heel wat initiatieven rond cultuur, sport en vrije tijd, een programma opgemaakt. Het uitgangspunt is een wat meer gebonden en natuurlijk gegeven

Van den Brande

tot stand te brengen met de nadruk op de internationale dimensie. Dit met alle respect voor de academische zittingen rond 11 juli.

De zogenaamde 11 juli-prijs is eigenlijk de Gulden-sporenprijs, die al drie keer is toegekend. Alle mogelijke initiatieven komen in aanmerking, ook op het vlak van sport, cultuur en economie. Het comité gaat na een enquête op eigen houtje over tot de toekenning van een dergelijke prijs. Het gegeven is niet nieuw. Ik denk dat men tegen 1997 een laureaat of een vereniging zal uitkiezen. Het gaat niet alleen om de erkende of geselecteerde culturele ambassadeurs. Het aantal buitenlandse vermeldingen is niet de enige parameter. Het is integendeel een heel open aangelegenheid.

De heer Marino Keulen : Als die prijs nu wordt toegekend, wat behelst die dan ?

Minister-president Luc Van den Brande : Vermits centen, verbonden aan een prijs, deze niet mooier maken en de waardering vaak moeilijk geldelijk kan worden uitgedrukt, gaat het om een trofee waaraan geen enkele geldelijke subsidie verbonden is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Brigitte Grouwels tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het recente overleg tussen de Brusselse en de Waalse regering

Actuele vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het bezoek van de Brusselse aan de Waalse regering

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Grouwels tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het recente overleg tussen de Brusselse en de Waalse regering en van de heer Lootens-Stael tot minister-president Van den Brande, over het bezoek van de Brusselse aan de Waalse regering.

Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels (Op de tribune) : Mijnheer de minister-president, ik vraag uw aandacht voor een recente gebeurtenis. Op 21 november had er in Namen een ontmoeting plaats tussen de Waalse gewestregering en de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het was een interessante bijeenkomst om diverse redenen. Het gesprek handelde over gemeenschappelijke problemen, over gewestmateries. Dit is eigenlijk een uiting van volwassen federalisme omdat men zijn problemen uitspreekt ten aanzien van elkaar en samen oplossingen zoekt voor concrete dossiers. Dit is te verkiezen boven de ingewikkelde weg van het multisamengesteld overleg tussen gemeenschappen en gewesten en de federale overheid. In de tweede plaats wil ik de nadruk leggen op het belang van de aanwezigheid van de voltallige Brusselse Hoofdstedelijke regering, dus ook van de Vlaamse leden van de regering. Dit heeft het tweeledige karakter van onze staatsvorming extra in het licht geplaatst : het tweeledige karakter van Brussel, maar ook de tweeledige opvatting van onze staatsvorming in België.

Van een probleem zou pas sprake zijn geweest, als de Vlaamse ministers niet aanwezig waren geweest. Dan kon men spreken van een Vlaams-vijandig Wallo-Brux. Dat is uitdrukkelijk niet het geval geweest. Dat werd trouwens benadrukt door de minister-president van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en ook door de minister-president van het Waalse Gewest. De Vlaamse inbreng en het belang van de Vlamingen in Brussel is hiermee ook nog eens voor het Waalse Gewest bevestigd en voor de Franstaligen in het algemeen is het nog eens extra in de verf gezet. In Namen heeft minister Chabert eraan herinnerd dat dit geen unieke ontmoeting was. In 1993 is er niet alleen al een toenadering geweest tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Waalse Gewest, maar ook tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Vlaamse regering. In Namen is ook nog eens duidelijk gezegd dat de Brusselse regering graag met de Vlaamse regering een ontmoeting wil om over de gemeenschappelijke gewestelijke materies te praten.

Er zijn heel wat gewestdossiers die tussen Vlaanderen en Brussel zouden moeten worden besproken, liefst op een gecoördineerde wijze zodat de onderhandelingen een grotere slagkracht zouden hebben. Ik wil er ook op wijzen dat de Vlaamse regering altijd zeer bezorgd is geweest om de toekomst van Brussel, dat toch de hoofdstad van Vlaanderen is. Ten slotte vragen de Brusselse Vlamingen meer en meer dat Vlaanderen over zoveel mogelijk dos-

Grouwels

siers rechtstreeks het gesprek zou aangaan met Brussel.

Daarom zou ik de Vlaamse regering het volgende willen vragen. Meent u niet dat zo een rechtstreeks overleg een uiting is van het volwassen worden van onze federale instellingen ? Zou u eventueel bereid zijn om het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest uit te nodigen voor bilaterale onderhandelingen met Vlaanderen of om een uitnodiging van de Brusselse regering te aanvaarden ? Meent u niet dat Vlaanderen aan invloed zou kunnen winnen in Brussel door het gesprek aan te gaan ?

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, ik zal mijn vraag beginnen met een kort maar toch belangrijk citaat uit het hoofdartikel van de Financieel Economische Tijd van vandaag. Het luidt als volgt : gemeente- en OCMW-besturen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben jaren straffeloos de taalwetgeving met de voeten kunnen treden. Volgens de Franstaligen was de taalwetgeving immers enkel van toepassing op statutairen en niet op contractuelen. Het gevolg was dat Nederlands-onkundigen bij bosjes als contractuelen werden aangeworven. De Vlaamse ministers in de Brusselse regering hebben de Franstalige onwil om de taalwet correct toe te passen jarenlang om de lieve vrede gedoogd. Ze bleven het dossier wel op geregelde tijdstippen aanklaarten, maar wilden het spel niet al te hard spelen om de fragiele cohabitation tussen Vlamingen en Franstaligen in het Brusselse Gewest niet op te blazen. Einde citaat.

Het lijkt me, binnen de huidige context, een belangrijk citaat. Op dit ogenblik is trouwens een extra Brusselse ministerraad bijeen om de samenwerking te redden. Ook ik constateer, net als mevrouw Grouwels al deed, dat op 21 november 1996 de Brusselse regering in Namen uitgenodigd werd door het Waalse Gewest. Mijnheer de minister-president, daaruit moeten we concluderen dat de Vlamingen in de Brusselse regering, en de Brusselse regering in zijn geheel, de Wallon-Brux-as hiermee legitimeren. Ook stel ik vast dat ze met dat bezoek het federalisme met drie legitimeren in die zin dat ze onderhandelingen voeren met een ander gewest. Als de hoofdstad van Vlaanderen onderhandelt met een ander gewest, beschouwt het Vlaanderen óók als een simpel gewest. De hoofdstad van Vlaanderen behoort blijkbaar niet meer tot Vlaanderen. Uw partijgenoot, minister Chabert,

vraagt dat de Vlamingen enige hoffelijkheid aan de dag zouden leggen. Vlaanderen zou de regering van haar hoofdstad moeten uitnodigen. Ik stel vast dat Vlaanderen dus tot zijn gewestgrenzen gereduceerd wordt. Als gemeenschap telt het blijkbaar niet meer mee, en vervalt Brussel tot een autonome gemeenschap. Er worden taalakkoorden gesloten die, zo zegt minister Thomas mij, louter slaan op de gemeenten en niet op de OCMW's of ziekenhuizen. Het is dus een taalakkoord dat niet in het college van de verenigde vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zou zijn afgesloten. Dit akkoord raakt op dit ogenblik het FDF niet eens. Wanneer om enige hoffelijkheid van Vlaanderen wordt gevraagd, vindt u het dan aangewezen om in te gaan op de sommatie van uw partijgenoot minister Chabert, minister-president van een regering die miskent dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Dank u wel voor het citaat, maar ik had het al gelezen. Wat de grond van de zaak betreft, zet ik enkele dingen op een rijtje. Zoals we ook in de toekomst zullen blijven doen, werden in het verleden al de nodige bilaterale akkoorden afgesloten tussen de bevoegde Brusselse gewestministers en de ministers van de Vlaamse regering. Er zijn 86 afspraken gemaakt, wat aantoont dat wij afspreken wat moet worden afgesproken. Het heeft zijn nut om gezamenlijk naar oplossingen te zoeken voor vervoer, milieu en andere zaken.

Ten tweede heb ik het initiatief genomen om meer dan in het verleden en met een schone lei met de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse regering te gaan praten over de gemeenschapsbevoegdheden. Brussel en Vlaanderen vormen samen één gemeenschap. We zullen uitdokteren hoe we de Vlaamse aanwezigheid en het Vlaamse belang in Brussel kunnen versterken. We hebben in het verleden de problemen al concreet, overtuigd en pragmatisch opgelost. Deze politiek zetten we door. Hier en daar lees ik trouwens dat de belangstelling voor Brussel af te meten is aan de eventuele hoogmissen die men voor regeringsontmoetingen organiseert. Dat is dan niet mijn opvatting.

We hopen - mevrouw Van Asbroeck en ikzelf zijn hard aan het werken aan de voorbereiding - in de komende weken samen met andere collega's van de Vlaamse regering een actieplan voor Brussel naar voren te brengen. Brussel, onze hoofdstad, verdient alle prioritaire aandacht. We zullen trouwens naar aanleiding van dit actieplan ook aanto-

Van den Brande

nen welke belangrijke inspanningen nu al worden gedaan vanuit de Vlaamse regering inzake Brussel. Die lijn zullen we consequent voortzetten. Ik vind het ook perfect mogelijk dat tussen de Brusselse Hoofdstedelijke regering en de Waalse regering afspraken worden gemaakt, voor zover natuurlijk, en daar ben ik zeer gerust in, de Vlaamse ministers van de Brusselse Hoofdstedelijke regering op geen enkel ogenblik passief of actief zouden meewerken aan het tot stand komen van wat men politiek is gaan noemen een as Brussel-Wallonië. Ik ga ervan uit dat mijn Vlaamse collega's in de Brusselse Hoofdstedelijke regering daar niet toe bijdragen. Ik zie geen enkele reden om nu een dergelijke grote bijeenkomst te organiseren tussen de Brusselse Hoofdstedelijke regering en de Vlaamse regering. Ik denk niet dat de tijd van hoogmissen is aangebroken. De sterkste en meest levendige resultaten worden niet altijd uit hoogmissen afgeleid. Wat de kern van de zaak aangaat, deze houdt in dat we in de toekomst, nog sterker dan nu al het geval is, de Vlaamse belangen in Brussel zullen aantonen.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de minister-president, mijn pleidooi bestond er niet in om een hoogmis op te dragen. Mijn pleidooi ging in de richting van een opgedreven en ook een meer gecoördineerd overleg over de bestaande concrete dossiers. Als u zegt dat er al 86 afspraken of samenwerkingss dossiers met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn gemaakt, dan kan ik me dat goed voorstellen. Ik weet dat er zeer goede bilaterale contacten zijn tussen bijvoorbeeld de ministers van Leefmilieu, maar ik ben toch van mening dat het belangrijk is ook de belangen van Vlaanderen en de Vlamingen in het algemeen in Brussel goed te behartigen. Men moet ook proberen al die dossiers op een meer gecoördineerde wijze aan te pakken en op een bepaald moment het gesprek daarover aan te gaan. Ik ben, net zoals u overigens, een voorstander van zeer pragmatische gesprekken. Het moeten geen hoogmissen zijn die geen resultaat opleveren. Ik wil graag dat er resultaten zijn. Ik ben van mening dat het belangrijk is op een bepaald moment over te gaan tot een meeromvattend of allesomvattend gesprek met de regering van dat specifieke Brussels Hoofdstedelijk Gewest wat betreft de gewestmateries.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de minister-president, ik ben blij dat u aan Brussel prioritair aandacht wilt besteden. Ik hoop dan ook dat dit in de toekomst zal gebeuren. Toch moet ik concluderen dat u wel zeer gerust bent in wat de Brusselse excellenties doen. U hebt dit drie tot vier keer herhaald. Ik ben er niet zo gerust in. Het verleden heeft ons geleerd dat dit ook niet kan. Integendeel, we hebben geleerd zeer waakzaam te zijn en we hebben ze al geregeld op de vingers moeten tikken. Ik zal maar één dossier aanhalen : de toepassing van de taalwetgeving in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Daar komt niets van in huis, helemaal niets. Dus ik denk niet dat we er echt gerust in mogen zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de waarborgen voor Vlaanderen in de VZW Brussel Europese Culturele Hoofdstad 2000

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de waarborgen voor Vlaanderen in de VZW Brussel Europese Culturele Hoofdstad 2000.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, collega's, enige tijd geleden heeft de stad Brussel zich kandidaat gesteld om ook Europese culturele hoofdstad te worden. Uiteindelijk zal die festiviteit - als uithangbord voor Brussel in de wereld - in het jaar 2000 plaatsvinden. De zware lijdensweg die men daarvoor is moeten gaan, loopt langs diverse betrokkenen in Brussel zelf, maar ook door Vlaanderen, Wallonië en België zelf. Men wilde onder meer onderzoeken of er voldoende financiële slagkracht achter het project kon worden gezet. Vandaag lees ik dat er een oplossing is, die wel nog moet worden goedgekeurd door de betrokken partijen. Tot nu toe heeft de Vlaamse Gemeenschapscommissie altijd gezegd : als men van ons geld vraagt, vragen wij boter bij de vis. Van Brussel als

Van Vaerenbergh

Vlaamse hoofdstad moet een zekere uitstraling uitgaan.

Mijnheer de minister-president, de onderhandelingen zijn blijkbaar tot een einde gekomen. Wij zijn het er volkomen mee eens dat Brussel in het jaar 2000 culturele hoofdstad wordt. Zijn er echter voldoende garanties dat Brussel ook als Vlaamse hoofdstad zal worden voorgesteld? Zal dit tot uiting komen in de programmatie, in de opstelling en in de totale uitstraling? Vlaanderen is immers medepartner in het geheel van die organisatie.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, we hebben vanaf het begin gezegd dat we Brussel als Culturele Hoofdstad 2000 volledig ondersteunen. Hierin spelen vele overwegingen een rol. Brussel wordt gedragen door de twee grote gemeenschappen in ons land. Ook de Duitstalige Gemeenschap is er zijdelings bij betrokken. Tevens is Brussel de ontmoetingsplaats van vele internationale culturen.

Ik deel absoluut uw mening dat het Vlaamse aspect zeer sterk tot uiting moet komen in de organisatie van Brussel Europese Culturele Hoofdstad 2000. Daarom hebben we principieel beslist dat de organisatie in de eerste plaats een initiatief is van de gemeenschappen. Dit is trouwens ook de filosofie waarmee Europa de culturele hoofdsteden vastlegt. Vlaanderen moet zich in de organisatie volledig laten erkennen, en moet zich ook volledig kunnen herkennen.

Gisteren hebben we inderdaad het volgende voorstel gedaan. De gemeenschappen vormen de vaste leden. Voor een aantal initiatieven die te maken hebben met monumenten, landschappen en een aantal gewestbevoegdheden, is het logisch dat ook vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een bijdrage wordt geleverd. Ze konden als toetredende leden worden beschouwd, met enkel medezeggenschap voor die aangelegenheden waar ze zelf een bijdrage aan zouden leveren. De echte leden zijn evenwel de gemeenschappen. Dit is het eerste principe, op basis van de stichtende leden, een aantal verantwoordelijken van de stad Brussel.

Er is ook nog een tweede punt. We hebben uitdrukkelijk vooropgesteld dat bij het beslissen over projecten om invulling te geven aan het programma 2000, er een meerderheidsakkoord moest zijn in elke gemeenschap. Op deze manier wordt de

regel die wordt toegepast in de bicommunautaire gemeenschappen, ook van toepassing op het moment dat er discussie ontstaat over de projecten die de Vlaamse herkenbaarheid in het initiatief gestalte geven. Gisteren had ik het gevoel dat daarover een akkoord kon worden bereikt. Vandaag las ik dan weer andere zaken. Misschien heeft dit te maken met andere discussies, die in de Brusselse Hoofdstedelijke regering plaatsvinden. Dat laat ik in het midden.

Ik heb dus de twee uitgangspunten verduidelijkt. Ik ben het roerend eens met de heer Van Vaerenbergh. Brussel als culturele hoofdstad in het jaar 2000 is een zeer goed initiatief. Vlaanderen moet zich in dit project engageren. We moeten er echter wel voor zorgen dat we als evenwaardige partner aanwezig zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de overeenkomst tussen de Cocof en acht Franstalige basisscholen uit de zes faciliteitengemeenten rond Brussel met betrekking tot de PMS-centra en het medisch schooltoezicht

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de overeenkomst tussen de Cocof en acht Franstalige basisscholen uit de zes faciliteitengemeenten rond Brussel met betrekking tot de PMS-centra en het medisch schooltoezicht.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er wordt vandaag geïnterpeleerd in verband met Brussel of de uitstraling van Brussel.

U weet mijnheer de minister, het is recent nog bevestigd - bij het aantreden van deze regering - dat we de wetten en het territorialiteitsbeginsel onverminderd zullen toepassen. De jongste maanden zijn zeer leerrijk geweest voor wat de toepassing van het territorialiteitsbeginsel betreft door

Van Vaerenbergh

een instelling die in Brussel gevestigd is en die luis-tert naar de welluidende naam Cocof.

Mag ik u eraan herinneren dat dit orgaan onder meer de adviesraad voor de Franstaligen in de Vlaams-Brabantse rand heeft opgericht - waarvan trouwens vandaag in de pers gewag gemaakt wordt - en dat het fulmineert tegen het plan dat de Vlaamse regering voor Vlaams-Brabant heeft uitgedokterd. Bovendien is de Cocof samen met de stilzwijgende hulp van de Franse Gemeenschap, de aanbaster en de financier van de uitzendingen van Télé-Bruxelles in Vlaams-Brabant. Met andere woorden, het territorialiteitsbeginsel wordt door de Cocof niet gerespecteerd, terwijl wij erop staan dat het territorialiteitsbeginsel in Vlaanderen wel zou worden gerespecteerd.

We weten dat Vlaanderen acht kleuter- en lagere scholen in de zes faciliteitengemeenten financiert. Sommige gemeenten, minstens twee bij mijn weten, hebben een akkoord om de PMS-centra van de Cocof uit Brussel bevoegd te maken voor de begeleiding van deze leerlingen.

Ten eerste, strookt dit met het territorialiteitsbeginsel ? Ten tweede, heeft de Cocof een herkenning van de Vlaamse Gemeenschap om MST en PMS-activiteiten uit te oefenen in Vlaanderen ? Ten derde, werden de desbetreffende akkoorden, voor een deel ook gemeentebeslissingen, aan de overheid overgemaakt voor goedkeuring ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, collega's, het document waarop de heer Van Vaerenbergh alludeert, is ook vandaag nog niet in mijn bezit. Ik kan dus niet attesteren dat zo een document bestaat. Wel kan ik zeggen dat er geen gemeenteraadsbeslissing is genomen die het onderwerp uitmaakt van enig beroep bij het provinciaal bestuur.

Dat zijn de twee feitelijke gegevens. Op 24 mei 1996 heeft het parlement een motie aangenomen waarin wordt aangedrongen om het protocol van 23 mei 1973 te herzien. Dat protocol handelt over de pedagogische inspectie van de betrokken scholen, onder andere in de randgemeenten. Ondertussen zijn de gesprekken volop aan de gang. De PMS-diensten volgen de pedagogische inspectie. Ik weet niet over welke twee gemeenten u het precies hebt, maar de meeste van die gemeenten waren aangesloten bij het Franstalige PMS van de provin-

cie Brabant. Als dat ook in het bedoelde geval zo is, gaat het om de overdracht van de vroegere situatie. Het centrum dat u aanduidt, is immers de rechtsoptvolger van het Franstalige centrum dat vroeger onder de provincie ressorteerde. De enige mogelijkheid om hier verandering in te brengen ligt in een herziening van het protocol van 23 mei 1973. Aangezien deze scholen onder onze bevoegdheid vallen en dus verplicht zijn om onze eindtermen aan te nemen, zullen we de inspectie ook zelf uitvoeren. In 1991 hebben we de inspectie de opdracht gegeven om de eindtermen die we in het parlement vastleggen, te controleren. Het spreekt voor zich dat onze inspectie dat moet doen, en we zullen dit protocol dan ook moeten herzien. De gesprekken hierover zijn volop aan de gang, maar ik kan u de resultaten nog niet voorleggen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : De minister zegt over onvoldoende inlichtingen te beschikken. Hij verwijst ook naar de unanieme beslissing van het Vlaams Parlement dat aan deze overeenkomst een einde moet komen. Ik verwijs naar de beslissingen van de schepencolleges van Wemmel en Linkebeek, die ik aan de minister zal overmaken. Wemmel en Linkebeek hebben akkoorden afgesloten. Wemmel deed dat op 7 november 1995.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Karel De Gucht tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over arbeidsgeneeskunde in het gemeenschapsonderwijs en de naleving van de neutraliteitsplicht

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Gucht tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over arbeidsgeneeskunde in het gemeenschapsonderwijs en de naleving van de neutraliteitsplicht.

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, op grond van artikel 24 van de Grondwet is het gemeenschapsonderwijs verplicht tot neutra-

De Gucht

liteit. Het moet, zoals alle onderwijsverstrekkers, voor de arbeidsgeneeskunde aansluiten bij een erkend organisme. Deze organismen zijn politiek gekleurd of neutraal, en officieel of privé-initiatief. Men meldt me dat sommige lokale schoolraden beslissen aan te sluiten bij Arbeid en Welzijn. Dat is een duidelijk politiek gekleurde organisatie, die u niet volledig vreemd is. Kan de autonomie van het gemeenschapsonderwijs zo ver reiken dat men voor arbeidsgeneeskunde beroep mag doen op een politiek gekleurde organisatie, of moet daarentegen beroep worden gedaan op een neutrale organisatie, die publiek- of privaatrechtelijk kan zijn ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de vraag dient niet gebaseerd op artikel 24 van de Grondwet, want dat artikel betreft de verplichting om neutraal onderwijs in te richten. Uw vraag handelt niet over het inrichten van onderwijs. Anderzijds is er wel een probleem van neutraliteit. Dat steunt niet op de Grondwet, maar wel op artikel 8 van het bijzonder decreet en op het feit dat het een openbare dienst is. Derhalve moet uw vraag opnieuw worden geïnterpreteerd, uitgaande van die twee principes. Dat zal ik dan ook doen. Ik wil me er niet gemakkelijk vanaf maken door te zeggen dat het uitgangspunt verkeerd is en door alleen het uitgangspunt te veranderen, om dan door te gaan op de vraagstelling. De aanduiding gebeurt door een orgaan dat neutraal moet zijn, in de zin die ik daarnet heb toegelicht. Het weze duidelijk dat de aanduiding van de arbeidsgeneeskundige dienst moet steunen op overwegingen eigen aan de aard van de dienstverlening die wordt gezocht.

Daaruit kan men twee gevolgtrekkingen maken. Indien die beslissing zou worden genomen omwille van ideologische en filosofische motieven, is ze duidelijk in strijd met de neutraliteit. Even duidelijk is echter het volgende. Indien u zou doen wat u suggereert, namelijk bepaalde dienstverlenende organen uitsluiten om ideologische en filosofische motieven, dan doet u aan discriminatie. Dat is juridisch evenmin aanvaardbaar.

Derhalve zijn beide uitersten in strijd met de wet en met de neutraliteit. De opdracht van de regeringscommissaris is dus na te kijken of die beslissing niet schuldig is aan beide vergrijpen. Tot vandaag is mij desbetreffend geen enkel beroep van de regeringscommissaris bekend. Ik heb me zodoende nog niet geroepen gevoeld om me daarover uit te

spreken, maar op grond van een fout tegen die twee lijnen kan een beroep mogelijk zijn. Indien het beroep gegrond is, zou men moeten optreden, want één en ander zou immers strijdig zijn met die neutraliteit.

Overigens wil ik dit ook even relativeren. Er zijn privé-organen die op dat vlak actief zijn, mij welbekend omdat ze in Gent gesitueerd zijn. In Gent doet daarover soms de mare de ronde dat ze ook gekleurd zouden zijn. Dat zal uiteraard niet zo zijn. Ik geloof dat niet. Ik bedoel maar : rumor publicus clamat.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de minister, als de gevallen u gesignaleerd worden, zult u dan aan de regeringscommissaris vragen op te treden ?

Minister Luc Van den Bossche : Ik vraag nooit iets aan de regeringscommissaris. De regeringscommissaris vraagt veel aan mij. Mij wordt een beroep voorgelegd. Zodra er een beroep is, zal ik daarover oordelen volgens de lijnen die ik heb genoemd. Indien zou blijken dat er een aanduiding is gebeurd om politiek-ideologische motieven, wordt ze verbroken, wat de kleur ook moge zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Emiel Verrijken tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de medewerking van een technische school aan het bouwen van een keuken voor een federaal minister

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Verrijken tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de medewerking van een technische school aan het bouwen van een keuken voor een federaal minister.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb vernomen dat een technische school in Limburg een keuken gebouwd heeft in de villa van federaal Minister Pinxten.

Verrijken

Mijn vraag staat echter helemaal los van deze anekdote. We weten dat de houtverwerkende nijverheid zich in Vlaanderen slechts kan handhaven in hoogtechnologische uitvoeringen. Uit bevoegde kringen hebben we vernomen dat het designmeubel eigenlijk de enige hoop is van de Vlaamse houtverwerkende nijverheid. Meent u dan dat de jeugd van de middelbare scholen zich moet bezighouden met het bouwen van keukens voor wie dan ook - en voornamelijk voor federale ministers ?

We weten dat de keukens - zelfs luxe-keukens van bekende merken - door grote industrieën worden gefabriceerd. Ik maak geen reclame voor welk merk dan ook. Het zijn allemaal dezelfde hooggekwalificeerde Zweedse, Duitse en Zwitserse merken en die komen uit fabrieken. Leerlingen van het secundair onderwijs vinden geen beroepsdoel in het bouwen van een keuken, het gebeurt immers niet artisaan. Er is alleen nog hoop voor de artisanale houtverwerking in Vlaanderen, dus voor designmeubelen en dies meer.

Vindt u dat het onderwijsprogramma de ruimte biedt om de bijzonder kostbare tijd van onze jeugd te besteden aan het steeds maar herbouwen van een keuken. Tussen haakjes gezegd schijnt het dat mevrouw Pinxten er klant was en dan nog een moeilijke. Of gaat het hier eerder om het werkelijke doel van het onderwijs : zich voorbereiden op het bedrijfsleven in Vlaanderen ? Als het om een gewoonte gaat, en dat soort dienstjes in het programma van het onderwijsnet voorkomen, wie kan daar dan gebruik van maken ? Kan eventueel ook de oppositie dat, zelfs al is ze rechts of uiterst rechts ? En zijn deze diensten gratis ? Wij zijn tenslotte óók een gezinspartij. Als ze niet gratis zijn, waar vindt men de betalingen dan in uw begroting terug. Ze zouden dan als actiefkost moeten zijn ingeschreven, maar ik heb nergens een post gevonden - ik ben weliswaar een beginneling op dat vlak - waar de kredieten van deze eventuele lekkernij, gebouwd voor ministers, terug te vinden zijn.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik moet bekennen dat de houtverwerkende opleidingen niet mijn sterkste punt zijn. Ik zal u dus niet onderhouden over het uitzagen van hoeken en u het antwoord inzake een aantal technische aspecten schuldig blij-

ven. Wel kan ik u de juridische, en voor een deel de pedagogische kant van de zaak uitleggen.

Een KB van 12 februari 1976 bepaalt dat de leerlingen van het beroeps- en technisch onderwijs in het kader van de praktijkoefeningen, die in het curriculum nogal wat uren in beslag nemen, allerlei dingen moeten leren vervaardigen. Niet alleen in de houtverwerking, maar ook in andere opleidingen, gaat men ervan uit dat leerlingen niet alleen moeten leren maken wat op dat ogenblik industrieel wordt aangeboden. Het is ook nodig een aantal technieken, die op dat moment misschien niet direct op de arbeidsmarkt worden gevraagd, aan te leren en volledig te beheersen. Op de aldus verworven techniciteit kan achteraf worden voortgebouwd. Dat is algemeen pedagogisch aanvaard en heeft niets te maken met houtverwerking alleen. Om te puntlassen moet men bijvoorbeeld eerst kunnen lassen. Dat is de algemene pedagogische achtergrond.

Het besluit van 12 februari 1976 stelt dat de school in dit verband prestaties mag leveren, zowel voor de eigen leerlingen, hun ouders, leden van de oudervereniging als voor derden. Deze opsomming staat onder punt F. Met de derden worden zowel de figuren die u noemde, als de oppositieleiden bedoeld. Ik kan u gerust stellen. Ook mensen die het geluk hebben niet in het parlement te zitten, vallen hieronder. Zoals u zo mooi kon resumeren : iedereen. (*Gelach*)

Met andere woorden kan die school op ieders vraag ingaan. Vanaf het ogenblik dat de school dat doet, moet er worden gefactureerd. Ook dat wordt geregeld in het KB in kwestie. Betreffende de grondstof bestaan er twee mogelijkheden. Ofwel koop je ze zelf, waardoor je ze uiteraard onmiddellijk zelf betaalt. Ofwel koopt de school de grondstoffen, die dan door middel van een factuur moeten worden terugbetaald. Betreffende de kostprijs van de prestaties bepaalt het KB dat daarvoor een marktconforme waarde moet worden betaald. Ook hier bestaan twee mogelijkheden. Ofwel wordt de prijs van die dienst via het departement van Economie vastgelegd, ofwel moet er een fictieve prijs worden betaald. Hoe gaat zo iets in het werk ? Er wordt een onderscheid gemaakt tussen leerkrachten of leerlingen van de eigen instelling en derden. In het eerste geval wordt de prijs bepaald door de grondstoffenprijs te vermenigvuldigen met drie en daarvan 40 percent te nemen. In het tweede, door u aangehaalde geval wordt 60 percent genomen van het drievoudige van de grondstoffenprijs : dat is dan de bijkomende prijs die moet worden betaald.

Van den Bossche

Waar is dat terug te vinden in mijn begroting ? Nergens, aangezien de school zelf dat geld ontvangt. Het zal dus terug te vinden zijn in de begroting van de school in kwestie, en jammer genoeg niet in de mijne : anders zou mijn departement een stukje rijker zijn dan nu het geval is. (*Gelach*)

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : Mijnheer de minister, uw diensten hebben u vlijtig aan documentatie geholpen en u heeft die waarschijnlijk grondig gememoriseerd. Ik wil u er in elk geval op wijzen dat mijn voorbeeld op een zaakje lijkt. Daar u over uitstekende diensten beschikt, zou u eens concreet kunnen vragen wat die keuken heeft gekost. Op die manier kunnen we bekijken of ze tot de juiste prijs categorie behoort.

Minister Luc Van den Bossche : Ik kan dat onmogelijk weten. Als het om een ARGO-school ging, dan zou ik via de regeringscommissaris navraag kunnen doen bij deze instantie. Het betreft hier echter een vrije school. Mijn rekenplichtige heeft er alleen de opdracht na te gaan of alles conform de wet is verlopen. De raad van bestuur van de desbetreffende v.z.w. moet echter op die vraag kunnen antwoorden.

De heer Emiel Verrijken : Mijnheer de minister, ik had mijn vraag nog niet volledig gesteld : ze bevat nog een tweede deel. Wat u opmerkt doet me echter verzaken aan dit tweede deel. Ik heb echter nog een opmerking. U zegt dat u in dit verband weinig toezicht kan uitoefenen op het vrij onderwijs. Toch verkondigde u enkele maanden geleden op vrij eloquente manier dat u bij een vrije school het kraantje zou toedraaien, alsof het uw kraantje is en niet dat van de Vlaamse belastingbetaler. Uw inziens had die - katholieke - school immers de vrijpostigheid begaan geen islamitische onderwijskrachten in dienst te nemen.

Minister Luc Van den Bossche : Neen, het betrof niet het kraantje van de subsidiëring : u moet goed lezen.

De heer Emiel Verrijken : Dat is toch hetzelfde.

Minister Luc Van den Bossche : Neen, dat is niet hetzelfde. Het ging om bijkomende projecten, in verband met dewelke het decreet bepaalt dat ik moet oordelen aan wie ik ze toeken. Deze bijkomende projecten betroffen precies de integratie in onze maatschappij. Ik kan bezwaarlijk een school die zich anti-integratief gedraagt, nog eens belonen

met integratieprojecten. Overigens had ik absoluut het recht om dat te beoordelen. Het betrof immers niet de reguliere financieringsstroom, die wel gehandhaafd bleef.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over nachtelijke geluidshinder ten gevolge van de uitbreiding van de luchthaven van Beek in Nederland

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de gevolgen inzake geluidshinder van de beslissing van de Nederlandse regering om de luchthaven van Beek uit te breiden en beperkte nachtvluchten toe te laten

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Keulen tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over nachtelijke geluidshinder ten gevolge van de uitbreiding van de luchthaven van Beek in Nederland en van de heer Sannen tot minister Kelchtermans, over de gevolgen inzake geluidshinder van de beslissing van de Nederlandse regering om de luchthaven van Beek uit te breiden en beperkte nachtvluchten toe te laten.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik had de minister graag eens ondervraagd over de beslissing van het Nederlandse kabinet om nachtvluchten naar Maastricht Airport - zeg maar Beek - toe te staan, a rato van 950 nachtvluchten op jaarbasis. Het is in feite een heel controversiële beslissing, zelfs een provocatie. We weten allen hoe gevoelig dat dossier ligt en welke procedures eraan zijn voorafgegaan. Zo is er de aantasting van de leefkwaliteit van de inwoners van de Belgische buurgemeenten. Graag ontving ik van u daaromtrent enige verduidelijking. Wordt u bij die besluitvorming, die nog steeds aan de gang is, betrokken ? Ook zouden de Vlaamse en de Nederlandse regering ooit - een tweetal jaren geleden - hebben beslist dat er overleg zou plaatsvinden omtrent die zaken, bijvoorbeeld over de omschrijving van de vliegroutes en de isolatie van woningen. Denkt u eraan een MER te vragen ? Het scenario dat nu

Keulen

voorligt en waarbij men het heeft over 950 nachtvluchten op jaarbasis, is immers nog niet onderzocht. Hoe staat u tegenover het principe van de betonnen muur, waarbij de overlast beperkt blijft tot de plaats waar ze werd gecreëerd, namelijk het Nederlands-Limburgse luchtruim ? Gaat u ook overleg voeren met de Belgische buurgemeenten van Maastricht ? Deze hebben immers toch ook met de overlast te kampen, hebben ook procedures aanhangig gemaakt en voelen zich een beetje in de steek gelaten omdat ze niet altijd goed weten waar ze terecht kunnen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, aanvankelijk was deze vraag gericht tot de minister-president. Ik veronderstel evenwel dat minister Kelchtermans in zijn antwoord het standpunt van de hele Vlaamse regering zal verwoorden.

Op 2 november besliste het Nederlandse kabinet om op de luchthaven van Beek 950 nachtvluchten per jaar toe te laten. Tevens werd een positieve beslissing genomen met betrekking tot de oostwestbaan.

Het verkeer op de oostwestbaan komt via Belgisch Limburg. Het zijn de gemeenten Bilzen, Riemst en Lanaken die hiervan de meeste geluidshinder zullen ondervinden. Bovendien is duidelijk gebleken dat 950 vluchten niet volstaan om de luchthaven van Beek rendabel te maken. Rekening houdend met de houding van het CDA, de VVD en de PVDA, zal in de toekomst waarschijnlijk druk worden uitgeoefend om het aantal nachtvluchten nog uit te breiden. Hierdoor zal de woonkwaliteit nog meer worden bedreigd. In Nederland bestaat er wel een subsidie voor geluidsisolatie. Rekening houdend met de normering terzake zullen de Belgische woningen hiervoor echter niet in aanmerking komen.

Het verwondert me dan ook dat de Vlaamse regering niet reageert op de beslissing van het Nederlandse kabinet. Nochtans heeft de heer Daerden van de federale regering twee weken geleden duidelijk gezegd dat er reeds in 1994 en 1995 overleg werd gepleegd tussen de Vlaamse regering en het Nederlandse kabinet. In februari 1995 heeft minister-president Van den Brande overigens gezegd dat er een gecoördineerde beslissing zou worden genomen.

Mijnheer de minister, wat is het standpunt van de Vlaamse regering met betrekking tot de beslissing van het Nederlandse kabinet ? Is de Vlaamse regering van plan om hiertegen protest aan te tekenen ? Aangezien het debat in de Tweede Kamer nog niet is afgerond, is het nog niet te laat. Welke initiatieven zijn er genomen om, indien de oostwestbaan er toch zou komen, de geluidshinder in de betrokken gemeenten tot een minimum te beperken ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de heren Sannen en Keulen hebben reeds verwezen naar de voorgeschiedenis van dit dossier. Het was in het midden van de jaren tachtig dat de verlenging van de startbaan in Beek voor het eerst ter sprake kwam. Op dat ogenblik heeft de Nederlandse regering op vrijwillige basis een milieu-effectenrapport laten opmaken. Hierbij werd rekening gehouden met de bezwaren van de omliggende gemeenten en van België. In een aanvullend milieu-effectenrapport werden de geluidsnormen nog verscherpt.

In het aanwijzingsbesluit van oktober 1994 wordt vermeld dat de oostwestbaan definitief zal worden geopend. Tevens was er een openbaar onderzoek dat liep tot 31 januari 1995. Op dat ogenblik hebben de Belgische federale regering en de Vlaamse regering eveneens hun bezwaren geformuleerd. Wij hebben daarbij uitdrukkelijk gekozen voor overleg. Dat overleg ging steeds over de bezwaren van Vlaanderen en van de betrokken grensgemeenten. De beslissing zelf echter wordt niet door ons genomen.

Ik stel vast dat nu de volgende stap is gezet in de uitvoering van wat de Nederlanders de aanwijzingsbeslissing noemen. Die beslissing dateert van oktober 1994. Wel, ik kondig hier aan wat ik ook in de commissievergadering reeds heb gezegd. Ik heb onmiddellijk een onderhoud aangevraagd met de Nederlandse minister van Leefmilieu, mevrouw De Boer. Dat onderhoud zal begin december plaatsvinden. Op dit ogenblik wordt dit gesprek via een zogenaamd ambtelijk overleg voorbereid. Een reeks te bespreken agendapunten - waaronder dit dossier, dat overigens bovenaan die agenda staat - zal tijdens die ontmoeting ter sprake komen. Ik zal u achteraf op de hoogte stellen van de resultaten van dit overleg.

Wat de geluidsisolatie betreft bestaat er noch op Vlaams, noch op Belgisch niveau enige regelgeving. Ik kan u ter informatie wel zeggen dat één van de

Kelchtermans

eerste initiatieven die ik als Vlaams parlements lid heb genomen de indiening van een voorstel van decreet over geluidsisolatie was. Daarin werd de bescherming tegen externe geluidsbronnen uitdrukkelijk voorzien. Dat initiatief werd niet met succes bekroond - zoals dat wel meer gebeurt met voorstellen die veel geld kosten. Dat voorstel is ongetwijfeld in de archieven van dit parlement terug te vinden. Het kan u misschien inspireren om een eigen regelgeving op te stellen, daarbij rekening houdend met de kostprijs die dat voorstel met zich mee zou brengen. Voor vele plaatsen in Vlaanderen zou zo een initiatief welkom zijn.

Tot besluit herhaal ik dat het overleg zal plaatsvinden. Ik zal het parlement en de commissie informeren over het resultaat van dat overleg.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mijnheer de minister, ik zou toch nog even willen terugkomen op de vragen die ik u had gesteld. Ik had graag geweten of u nog aandringt, opdat men een MER zou opstellen voor 950 nachtvluchten op jaarbasis.

Verder wil ik nog informeren naar het overleg met de gemeentebesturen. Die gemeentebesturen zijn momenteel met procedures aan het worstelen. Die procedures zijn allesbehalve eenvoudig.

Tenslotte wil ik nog het principe van de betonnen muur hier opnieuw ter sprake brengen. Uiteindelijk komt die oostwestbaan er door de beslissing van de Nederlandse regering. In die context is die betonnen muur erg belangrijk. De overlast moet zich concentreren waar hij wordt veroorzaakt, met name in het Nederlands-Limburgse luchtruim. Deze erg concrete vragen, die ik u zo-even reeds heb gesteld, hebt u niet beantwoord.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister, ik ben erg verheugd dat er overleg komt met mevrouw De Boer. Misschien zou mevrouw Jorritsma ook best aan dat overleg deelnemen.

Nu de Tweede Kamer in Nederland daarover debatteert, is het erg jammer dat de stem van Vlaanderen achterwege blijft. Het zou goed zijn geweest indien de Vlaamse regering onmiddellijk een publieke stelling had ingenomen ten aanzien van deze beslissing. Zo een stelling zou een steun geweest zijn voor alle critici van deze beslissing van de Nederlandse regering.

Verder spreekt u over de decretale regelgeving over geluidsisolatie. In Vlaanderen bestaat die nog niet, maar zelfs als dat wel het geval zou zijn, dan vraag ik me af welke invloed dat zou hebben gehad op de Nederlandse beslissing in verband met de luchthaven van Beek. De Nederlandse regering draagt de verantwoordelijkheid voor initiatieven inzake geluidsisolatie in de Limburgse gemeenten die hinder van haar beslissing kunnen ondervinden.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : De betonnen muur is een van de scenario's waarmee rekening wordt gehouden. Zo'n muur zou ervoor zorgen dat er geen export van geluid naar Belgisch grondgebied komt. Langs de verlengde oostweststartbaan, die 3.500 meter lang is, is dat echter moeilijk realiseerbaar. We zullen die vraag dus aan de betrokken minister voorleggen. De nachtvluchten zijn een nieuw element in het dossier. Daarover heb ik geen rechtstreekse informatie gekregen. Ook daarover zal ik de nodige vragen stellen.

Wat de gemeenten betreft, is er geen discussie. Zoals in het verleden zal de Vlaamse regering de bezwaren van de gemeenten, ook wat hun formulering betreft, tot de hare maken. Ik bevestig hier ook dat, hoewel wij niet aan het publieke debat hebben deelgenomen, de standpunten van Vlaanderen ondubbelzinnig vastliggen. Dat gebeurde tijdens de tussenkomsten in het overleg dat bij beslissing van de Vlaamse regering was afgesproken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitvoering van de tewerkstellingsprogramma's voor de Brusselse Vlamingen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag van de heer Bogaert tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitvoering van de tewerkstellingsprogramma's voor de Brusselse Vlamingen.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (Op de tribune) : Mijnheer de minister, dit is al de derde actuele

Bogaert

vraag van de Volksunie vanmiddag. Alle drie handelen ze over Brussel. Dit bewijst ongetwijfeld de grote belangstelling die onze fractie voor Brussel heeft, ook als hoofdstad van Vlaanderen. Dit kan of kon niet van de Vlaamse regering worden gezegd.

Ik verklaar me nader. Op de begroting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden jaarlijks belangrijke bedragen voorzien voor tewerkstelling in het kader van Gesco en IBF. Op deze belangrijke bedragen kan Vlaanderen een beroep doen. In tegenstelling tot de Franse Gemeenschap heeft het dit jarenlang niet gedaan.

Enkele maanden geleden echter nam minister Van Den Bossche het eerste initiatief. Hij heeft voor een bedrag van ongeveer 42 miljoen frank een aantal Vlamingen in Brussel als Gesco's tewerkgesteld en dit in het kader van enkele specifieke onderwijsopdrachten.

Als mijn informatie juist is, hebben gisteren enkele kabinetsmedewerkers van minister Van den Bossche, minister Martens en van uw kabinet, mijnheer de minister, vergaderd. Men zou daar in het kader van IBF over een niet onbelangrijk beschikbaar bedrag gepraat hebben van ongeveer 165 miljoen frank. Hierop kan beroep worden gedaan om extra Vlamingen in Brussel aan het werk te zetten, vooral in de culturele en sociale sector.

Is het juist dat de Vlaamse regering nu blijkbaar een andere koers vaart en wel interesse heeft voor deze beschikbare kredieten? Als dit juist is, zou ik ook willen weten of de vergadering van gisteren effectief al aanzet heeft gegeven tot concrete resultaten of initiatieven in de nabije toekomst.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de heer Bogaert is gedeeltelijk juist, maar ook onvolledig geïnformeerd. De tewerkstellingsprogramma's zijn een autonome bevoegdheid van de gewesten. Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het Vlaamse Gewest hebben elk hun eigen bevoegdheden en tewerkstellingsprogramma's.

Tewerkstellingsprogramma's in Brussel kunnen vanuit Vlaanderen enkel operationeel worden gemaakt, indien er daaromtrent een samenwerkingsovereenkomst of -protocol is tussen het Brus-

sels Hoofdstedelijk Gewest en het Vlaamse Gewest.

Op 30 april van dit jaar werd een dergelijk protocol afgesloten tussen Brussel en Vlaanderen. Daardoor kunnen we een aantal tewerkstellingsmaatregelen ten behoeve van de Vlaamse Gemeenschapscommissie introduceren. Brussel aanvaardt, en dat is zeer belangrijk, dat de Gesco-premie vanuit Vlaanderen aan deze projecten wordt overgemaakt en dat de Vlaamse administratie Werkgelegenheid deze projecten begeleidt en de nodige inspectie op het Brusselse grondgebied organiseert. Dit is de inhoud van het protocol. U zegt dat dit pas recent op gang is gekomen. Dat is niet juist. We hebben met de werkervaringsprojecten van de eerste reeks al een 25 à 30 tewerkstellingsplaatsen aan Brussel toegewezen. Ook bij de recente aanvulling - van 900 naar 1.300 banen - hebben we opnieuw 30 jobs ter beschikking van de Vlaamse Gemeenschapscommissie gesteld.

Indien Brussel beroep wil doen op de IBF-tewerkstelling, de programma's ter bevordering van de werkgelegenheid, dan kan dat enkel via een protocol tussen de bevoegde ministers. Voor de welzijnssector of de culturele sector wordt dat een protocol tussen minister Martens en de bevoegde Brusselse minister. Er is dus inderdaad een structurele doorbraak. Dat geldt niet alleen voor het onderwijs maar voor alle sectoren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het beleid met betrekking tot bouw- en sloopafval

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Huybrechts tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het beleid met betrekking tot bouw- en sloopafval.

De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, jaarlijks wordt in Vlaanderen zowat 5 miljoen ton bouw- en sloopafval gegenereerd. Volgens de Vereniging voor Verwerking van Slooppuin zou daarvan ongeveer 20 percent illegaal worden gestort, wat nog altijd goed is voor 1 miljoen ton.

Huybrechts

Zeer recent werd tussen de 100 en 200.000 ton afval illegaal in de skivijver van Battenbroek in Walem gestort en tussen de 50 en 100.000 ton in de kleiputten van Rumst. Op deze laatste plek zouden nog steeds stortingen plaatsvinden. We vragen ons net als de Vereniging voor Verwerking van Sloopafval af welke maatregelen u zult treffen om te voorkomen dat slooppuin verder illegaal wordt gestort. Wat zult u ondernemen om te voorkomen dat de overheid bepaalde overtredingen soneert ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het gebruik van bouw- en sloopafval is geregeld via een omzendbrief van 1989. In 1990 is die verder aangevuld en heeft het Programmadecreet uitdrukkelijk voorzien onder welke voorwaarden het gebruik van bouw- en sloopafval, ook in het kader van het afvalstoffendecreet, al of niet vergunningsplichtig is. Deze regeling komt erop neer dat wanneer men het gebruikt conform de bepalingen van de omzendbrief, die verwijzen naar het typebestek 150 en 200, deze niet vergunningsplichtig is bij het gebruik.

Ten tweede, als er overtredingen zijn, is het aan de milieu-inspectie om daartegen op te treden. Het spreekt voor zich : een en ander moet beantwoorden aan de bepalingen van het typebestek 150 en 200, en ook aan de richtlijnen in de omzendbrief.

De derde vraag is nog veel belangrijker : wat zal men daaraan doen ? Er is veel onduidelijkheid op het terrein, maar we leggen momenteel de laatste hand aan het besluit op de secundaire grondstoffen. De algemene politiek, ook in het nieuwe afvalstoffendecreet, zal zijn dat wat kan worden hergebruikt niet mag worden gestort. Veel van wat vandaag als afvalstoffen wordt bestempeld heeft de kwaliteit van secundaire grondstof, dus gaan we de lijst secundaire grondstoffen vastleggen.

Ik volg momenteel de discussie binnen OVAM. Ik hoop dat we voor het einde van het jaar de besluiten kunnen neerleggen. Dan zal er op het terrein de grootst mogelijke duidelijkheid bestaan over wat wel en niet kan worden beschouwd als secundaire grondstof en wat op een andere manier kan worden verwerkt.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een vraag voor de minister. De VVS

beweert dat hun klachten over sluikstortingen door de overheid steeds opnieuw worden geseponeerd. Om dat te voorkomen hebben ze midden november een procedure opgestart in Mechelen. Wat wilt u ondernemen om te voorkomen dat de klachten door de milieu-inspectie worden geseponeerd ?

Minister Theo Kelchtermans : Wat dat betreft ben ik aangewezen op de instructies die op federaal vlak en binnen justitie worden gegeven. Ik stel vast dat er helaas nog te veel wordt geseponeerd. Op dat gebied zijn er in het verleden en nu ook regelmatig contacten met onze administratie, de inspectie en ook het parket om tot eenvormige besluiten te komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos Geysels tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de Vlaamse begroting op cd-rom

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Geysels tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de Vlaamse begroting op cd-rom.

De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, we weten dat u budgettair orthodox denkt en meerdere collega's hebben tijdens de begrotingsbespreking kunnen ervaren dat u de knip op de geldkist houdt.

Ik wil dit kleine probleem benaderen vanuit een democratische orthodoxie. Ik heb er al met u over gepraat in de commissie, maar ik kom erop terug omdat ik in de krant een advertentie zag over de Vlaamse begroting 1997 waarbij mensen deze cd-rom kunnen bestellen om zelf minister van Financiën te spelen.

Ik heb maar één vraag vanuit mijn bekommerning over de democratische orthodoxie. Ik dacht dat de Vlaamse begroting 1997 nog niet gestemd was. De commissiebesprekingen zijn nog bezig. Waarom wordt daar nu al reclame over gemaakt als het parlement - om de heer De Roo te citeren - toch een belangrijke functie heeft in het goedkeuren of

Geysels

amenderen van de begroting ? Bent u niet wat voorbarig geweest met dit initiatief ?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, ik dank de heer Geysels voor zijn vraag. Ik heb in de commissie met betrekking tot het centenschijfje al gezegd dat dit kadert in een informatieronde om ook jonge en oudere mensen te leren hoe een begroting wordt opgemaakt. Daarom hebben we op basis van de ontwerpbegroting een centenschijfje opgemaakt. De cijfers die daarin worden gebruikt, zijn cijfers van de ontwerpbegroting.

Nu kunnen we, mijnheer Geysels, op het centenschijfje inderdaad ook een begrotingscontrole doorvoeren. Waar we het centenschijfje voorstellen, zeggen we echter steeds dat het om een ontwerpbegroting gaat. De campagne zou wellicht beter hebben plaatsgevonden na de stemming over de begroting, maar zoals u weet, heb ik dit centenschijfje al voorgesteld in de commissie. Misschien kunnen we vanaf volgend jaar het ontwerp van het centenschijfje ook voorleggen aan de adviesorganen, en er amendementen op laten indienen.

Mijnheer Geysels, de cijfers op het schijfje zijn van die aard dat alleen kan worden gezien waar het grootste deel van de begroting naar toe gaat. Ik geef echter graag toe dat we bij een perfecte timing - zoals in de eerste jaren van het centenbladje - best pas met de aankondigingen in de pers beginnen twee dagen na de stemming over de begroting.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, uit een bepaalde timing kan men een bepaald respect afleiden. Het antwoord van de minister is voor de toekomst zeer duidelijk. Ik heb deze vraag gesteld, omdat steeds meer de indruk wordt gewekt dat het parlement bij het belangrijke begrotingsdebat een begroting krijgt die niet meer kan worden geamendeerd. Daarom vroeg ik aan de minister om tegen te spreken wat mensen ten onrechte over het parlement denken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering**

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, bij motie van orde wil ik de hoogdringende behandeling vragen van het voorstel van resolutie betreffende een coherent beleid inzake de integrale kwaliteitszorg in de non-profitsector.

In de commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin hebben we te kampen met een zeer vervelend probleem dat dringend moet worden opgelost. We zitten namelijk met twee koningskinderen, en het water tussen minister Demeester en minister Martens is zo diep dat het hele concept van de integrale kwaliteitszorg in de non-profitsector erin dreigt te verdrinken. Daarom ondernemen we een laatste poging om de twee kwaliteitsdecreten toch nog te laten samensmelten in één kaderdecreet, waarna dan per sector uitvoeringsbesluiten kunnen worden genomen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, we hebben in de commissie Welzijn, Gezondheid en Gezin inderdaad de bespreking aangevat van het ontwerp van decreet op de integrale kwaliteitszorg in de verzorgingsvoorzieningen. We lezen nu het voorstel van resolutie. Ik stel voor de spoedbehandeling niet te aanvaarden en de resolutie niet nu te bespreken. Het is beter het voorstel van resolutie te verwijzen naar de bevoegde commissie en het daar te behandelen. We kunnen daarover beter eerst stemmen in de commissie.

De voorzitter : Dan stemmen we bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De leden die het voorstel wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan. De tegenproef.

Men vraagt de hoofdelijke stemming.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

Voorzitter

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
60 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben nee geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim

Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria

Voorzitter

Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel tot spoedbehandeling niet aan.

Het incident is gesloten.

AANPASSING VAN DE WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1996

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanpassing van onze werkingsbegroting voor het begrotingsjaar 1996.

De bespreking is geopend.

De heer Cardoen, secretaris, heeft het woord.

De heer Georges Cardoen, secretaris : Mijnheer de voorzitter, collega's, het gaat om een eerste aanpassing van de werkingsbegroting 1996, waarbij we de dotatie hebben verminderd met 3,6 miljoen frank. De middelenbegroting werd in dezelfde zin aangepast, alsmede de uitgavenbegroting.

Daarnaast hebben we een aantal onderlinge verschuivingen doorgevoerd, waardoor het geheel weer in evenwicht komt. Zoals ik bij de bespreking van de begroting 1996 heb gezegd, engageer ik mij om voor de begroting 1997 meer in detail toelichting te geven bij de begroting zelf.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Neen)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van onze werkingsbegroting voor het werkingsjaar 1996 eenparig is aangenomen ? *(Instemming)*

Dan is aldus besloten.

ROUWHULDE

De voorzitter : Dames en heren, mag ik u enige ogenblikken ingetogenheid vragen ter nagedachte-
 nis aan wijlen Eugeen De Facq en Roger Windels,
 gewezen leden van de Cultuurraad voor de Neder-
 landse Cultuurgemeenschap en van de Vlaamse
 Raad.

MOTIE VAN ORDE

Voorafgaande vraag over de toepassing van de procedure

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord voor een persoonlijk feit.

De heer Karel De Gucht : Ik zou het woord willen vragen bij motie van orde.

Van minister-president Van den Brande heb ik vernomen dat hij niet wil antwoorden op de verschillende interpellaties die door verschillende partijen zijn ingediend in verband met het dossier Boelwerf. Ik vind dit vreemd, vooral omdat de minister-president vanmorgen nog heeft verklaard dat hij een grote aanhanger is van een nieuwe politieke cultuur en dat hij bovendien een goede samenwerking met het parlement beoogt.

Ik stel vast dat minister-president Van den Brande wel op de televisie antwoordt op een aantal aantijgingen die ook rechtstreeks aan hem gericht zijn, maar weigert dit te doen in het Vlaams Parlement. Op televisie heeft Europees commissaris Van Miert gezegd dat er een heel duidelijke verplichting op het hoogste niveau van de Vlaamse regering - dus

De Gucht

op het niveau van minister-president Van den Brande - was om de voorwaarden na te leven.

Wat is er mis gelopen ? Dat moet u volgens de heer Van Miert aan minister-president Van den Brande vragen. Dat willen we vandaag doen, maar minister-president Van den Brande ontloopt zijn bevoegdheid.

Nu kan men zeggen dat de vraag aan minister Van Rompuy is gesteld. Dat klopt, maar ze is ook en in eerste instantie aan minister-president Van den Brande gesteld. Ik lees in het reglement dat wat de behandeling van interpellaties betreft, de onvanke-lijk verklaarde interpellaties door de voorzitter worden bezorgd aan het betrokken lid van de regering. Minister-president Van den Brande is op zijn minst betrokken partij. Ik vraag dan ook dat hij op deze interpellatie antwoordt.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, we willen ons bij deze vraag aansluiten. We hebben daarvoor dringende en dwingende redenen. Naar aanleiding van de hoorzitting is herhaaldelijk de naam van de minister-president gevallen, zodat we ons de vraag stellen of het niet opportuun zou zijn dat hij zelf uitleg verschafte over de Boelwerf. Het behoort tot het normale parlementaire recht om minister-president Van den Brande te ondervragen. Daarom hebben we een interpellatieverzoek ingediend. We kunnen moeilijk accepteren dat de minister-president zich op dergelijke wijze aan de vragen onttrekt.

De voorzitter : Mevrouw Maes, de interpellaties zijn tot de regering gericht, en de regering bepaalt dus wie antwoordt. We hebben zelf in onze voorbereidende werkzaamheden van het Reglement gesteld dat we er de voorkeur aan geven dat slechts één minister antwoordt. Dat staat evenwel niet in het Reglement zelf.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, minstens twee van de vier interpellanten richten hun interpellatieverzoek exclusief tot de minister-president, die in de vorige legislatuur verantwoordelijk was voor economie. Als hij niet aanwezig is tijdens de interpellaties of er niet op antwoordt, dan kunnen we dat beschouwen als een ontlopen van zijn verantwoordelijkheid. Tenslotte werd hij de afgelopen weken in de hoorzittingen, de debatten en de pers herhaaldelijk vernoemd als

een van de medeverantwoordelijken. Als de minister-president de interpellatie niet bijwoont, dan fungeert de huidige minister van Economische Aangelegenheden een beetje als boodschappenjongen en moet hij de hete kastanjes uit het vuur halen. Dit kunnen we als parlement niet accepteren en ik dring er, in naam van mijn fractie en vermoedelijk in naam van heel wat oppositiepartijen, op aan dat de minister-president alsnog besluit hier te blijven, en luistert naar de interpellaties maar ook antwoordt op de aantijgingen die hij te horen zal krijgen.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Eerst en vooral zou ik kunnen verwijzen naar de uitgebreide bespreking die plaatsvond in het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement. Daar heb ik meteen gezegd dat de regering op elk ogenblik beschikbaar is om te antwoorden. Ik heb toen begrepen dat de VLD-fractie er op stond om vandaag te interpellieren, wat haar goed recht is. Aangezien de werkzaamheden in de commissie nog niet zijn afgerond, ontgaat me daarvan echter de logica.

Het tweede punt, mijnheer De Gucht, is de nieuwe politieke cultuur en een goede samenspraak met het parlement. Reeds vóór uw aanwezigheid in de Vlaamse Raad hebben we gepoogd om tot een goede en rechtstreekse verhouding te komen. Ik denk dus dat ik van u op dat vlak weinig persoonlijke indicaties te ontvangen heb.

Ten derde, mijnheer de voorzitter, waren de interpellaties van de heren De Gucht en Stassen gericht aan mij en aan minister Van Rompuy. Er is een vaste regel die aangeeft dat de regering de beslissing en de verantwoordelijkheid neemt om te antwoorden op de interpellaties. Ik heb in dit dossier nooit mijn verantwoordelijkheid ontvlucht. Ik heb op elk moment rechtstreeks geantwoord - en hoeveel vergaderingen zijn er niet gewijd aan de Boelwerf - en dat is ook nu zo. De regering beslist dus zelf wie antwoordt en de huidige titularis heeft, zoals altijd het geval was, de verantwoordelijkheid over het economisch beleid.

Op vragen over de houding van de minister ten opzichte van bijvoorbeeld Gimvindus, antwoordt de huidige titularis. Mijnheer de voorzitter, wij hebben elkaar opgevolgd voor de bevoegdheid economie. Wanneer er tijdens de vorige periode vragen waren over de periode daarvoor, heb ik die vragen altijd beantwoord. Als we die regel doorbreken, creëren we een onmogelijke situatie. Dan zou een

Van den Brande

bepaalde minister moeten antwoorden op vragen die betrekking hebben op een domein waarvoor ondertussen een andere minister bevoegd is.

Mijnheer de voorzitter, ik heb er geen enkel bezwaar tegen om hier aanwezig te zijn. Ik vind het echter niet meer dan logisch dat de huidige minister van Economie op deze interpellatie antwoordt.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, op het ogenblik dat de heer Stassen en ikzelf onze interpellatie hebben ingediend, respectievelijk op 24 en 31 oktober, was het vrij logisch dat deze interpellatie én aan de minister-president, én aan minister Van Rompuy was gericht. Op dat moment was het immers allesbehalve duidelijk hoe de verantwoordelijkheden in dit dossier precies waren verdeeld.

Ondertussen vonden er een aantal hoorzittingen plaats. Tijdens deze hoorzittingen werd duidelijk dat het gaat over zaken die zijn gebeurd tijdens de periode dat minister-president Van den Brande economie onder zijn bevoegdheid had. Trouwens, Europees commissaris Van Miert heeft minister-president Van den Brande persoonlijk verantwoordelijk gesteld in deze zaak.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer De Gucht, dit is volkomen onjuist ! Mijnheer de voorzitter, ik eis dat de heer De Gucht stopt met deze insinuaties.

De heer Karel De Gucht : Dit zijn geen insinuaties. De tekst van de heer Van Miert werd op de BRTN uitgezonden. Ik heb de tekst hier bij me. Het hoogste niveau van de Vlaamse regering had de verplichting om deze voorwaarden na te leven. Mijnheer de minister-president, u vertegenwoordigt toch het hoogste niveau van de Vlaamse regering ?

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer De Gucht, u moet alle onderdelen van de brief van de heer Van Miert lezen. Trouwens, u wenst te interpelleren, nog voor u de heer Van Miert in de hoorzitting aan het woord hebt gehoord. Dat is een zeer onlogische gang van zaken.

De heer Van Miert verwijst naar de Vlaamse regering, als het gaat over enerzijds de geloofwaardigheid en de conformiteit van de afspraken met de commissie en anderzijds de uitvoering van de beslissing. Dat is precies wat duidelijk zal moeten

worden, onder meer aan de hand van de nog uit te voeren audit.

Mijnheer De Gucht, het is niet de eerste keer dat u doorheen een dossier wandelt, om vervolgens publieke verklaringen af te leggen waarbij u totaal ongegronde conclusies trekt. Dit is totaal onaanvaardbaar ! Eerst moeten de hoorzittingen plaatsvinden, de werkzaamheden worden beëindigd en de audit worden uitgevoerd. Ik vraag dus uitdrukkelijk om op te houden met deze insinuaties ! *(Applaus bij de CVP en de SP)*

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, ik maak helemaal geen insinuaties. Ik lees letterlijk voor uit de tekst van de heer Van Miert. *(Rumoer)*

De voorzitter : Mijnheer De Gucht, we gaan die discussie niet opnieuw voeren.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, zonder al dan niet insinuerende passages voor te lezen, wil ik naar aanleiding van dit incident toch wijzen op de noodzaak van de aanwezigheid van de minister-president.

We zouden het bijzonder op prijs stellen als hij zou blijven tijdens de interpellaties. We zouden hem ook rechtstreeks vragen willen stellen omdat hij tijdens de hoorzitting vernoemd werd, onder meer door de vertegenwoordigers van de vakbonden. Ik vraag me af op welke wijze dit mogelijk is.

Het tijdstip van deze interpellaties valt ongelukkig, maar wij zijn niet degenen die de agenda van deze vergadering vaststellen. We wensten de minister-president persoonlijk te ondervragen naar aanleiding van het in gedrang brengen van de Vlaamse overheid en haar reputatie door Europees commissaris Van Miert. Hier zou minister-president Van den Brande toch als minister-president op moeten antwoorden. Tijdens de interpellatie kregen we geen antwoorden. Wat is dan de juiste manier om toch onze vragen te kunnen stellen en op een antwoord te mogen rekenen ?

De voorzitter : Mevrouw Maes, we hebben daar tijdens het Uitgebreid Bureau van 25 november al op geantwoord. Ik heb de notulen voor me liggen.

Eerst was er een discussie over de opportuniteit. We hebben geprobeerd iedereen te overtuigen eerst de hoorzitting af te wachten. Aangezien men de Europese commissaris vrijdag hoort, werd er

Voorzitter

gevraagd pas nadien te interpellieren. Dat leek de logica zelve, maar ieder lid van deze vergadering heeft het recht om te interpellieren. Daarom is het nu aan de orde en daar hebben anderen zich dan bij aangesloten. De bevoegde minister moet antwoorden bij een interpellatie.

Tijdens de hoorzitting kwam de vroegere minister van Economie ter sprake, en niet de minister-president. De minister die momenteel bevoegd is voor Economie zal straks zijn antwoord geven inzake dat incident. U kan zich wel tot de minister-president wenden als u vindt dat er elementen zijn die globaal voor de regering een rol spelen. Dat werd al gezegd in het Uitgebreid Bureau. Als er dus nieuwe elementen zijn, kan men de minister-president interpellieren.

Mevrouw Nelly Maes : De minister-president heeft in zijn vroeger leven een belangrijke rol gespeeld en belangrijke verantwoordelijkheden gedragen in de Boelwerf. Deze verantwoordelijkheden hadden te maken met zijn vroegere functie. Is een onderzaging in de hoorzitting dan niet noodzakelijk om een klare kijk te kunnen krijgen op de in die tijd uitgeoefende taken ? We ondervragen toch ook niet de nieuwe directeurs. We ondervragen degenen die er toen bij waren.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Maes, al deze punten werden één voor één aangehaald en heel open besproken in het Uitgebreid Bureau. De voorzitter geeft exact weer wat de consensus was over de procedure.

Mevrouw Demeester kan hier als voorbeeld fungeren. Toen zij minister van Welzijn werd in de vorige Vlaamse regering, werd zij herhaaldelijk geïnterpelleerd over het beleid van haar voorganger de heer Lenssens met betrekking tot onder meer de serviceflats. De regel van de continuïteit van het beleid vraagt dat de huidige minister die bevoegd is voor de materie, antwoordt op vragen, ook al gaan deze over aangelegenheden waarvoor zijn voorganger bevoegd was. Anders zou de continuïteit van het beleid als bestuurlijk principe worden uitgehold. Dat is zeer duidelijk. Ik heb alle toelichtingen bij het dossier gegeven, maar het gaat hier om een vaste regel. Hierover bestond vorige maandag trouwens een akkoord in het Uitgebreid Bureau.

De voorzitter : Ik stel voor dat we de discussie hier afsluiten. Ik denk dat iedereen heeft begrepen wat de mogelijkheden zijn. Na de hoorzittingen kan men de minister-president nog interpellieren, als het over zaken gaat die de globale werking van de Vlaamse regering betreft.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Russische Federatie anderzijds, de Bijlagen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10, de Protocolen 1 en 2 en de Slotakte, ondertekend in Korfoe op 24 juni 1994;

2. de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Republiek Moldavië anderzijds, de Bijlagen 1, 2, 3, 4 en 5, het Protocol en de Slotakte, ondertekend in Brussel op 28 november 1994

– 407 (1995-1996) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Russische Federatie anderzijds, de Bijlagen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10, de Protocolen 1 en 2 en de Slotakte, ondertekend in Korfoe op 24 juni 1994;

2. de Overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en de Republiek Moldavië anderzijds, de Bijlagen 1, 2, 3, 4 en 5, het Protocol en de Slotakte, ondertekend in Brussel op 28 november 1994.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

Voorzitter

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
102 leden hebben ja geantwoord;
15 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
105 leden hebben ja geantwoord;
17 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle

Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Christiaan
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen

Voorzitter

Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Wallegghem Roeland
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Reden voor onthouding ?

Mevrouw Verwimp heeft het woord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis : Mijnheer de voorzitter, ik ben vanmorgen niet tussen gekomen, omdat ik niets aan het debat kon toevoegen dat nog niet in de commissie aan bod was geweest. Ik wens toch het stemgedrag van mijn fractie te verantwoorden. Wij zijn voorstander van goede relaties met zoveel mogelijk landen, mijn fractie stemt dus voor deze overeenkomst van samenwerking.

Wat de overeenkomst met Rusland betreft, wensen we toch enig voorbehoud te maken. Er is namelijk geen regeling voorzien voor alles wat te maken heeft met nucleaire materialen, zowel op het gebied van leefmilieu, als van veiligheid. Er bestaat nu wel een bestand voor het conflict met Tsjetsje-nië, maar we hebben twijfels over de duurzaamheid en de werking ervan. Daarom heb ik mij onthouden bij deze stemming.

ONTWERP VAN DECREET houdende oprichting van de v.z.w. "De Rand" voor de ondersteuning van het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse rand rond Brussel
 – 402 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op artikel 9 en over artikel 9 van het ontwerp van decreet houdende oprichting van de v.z.w. "De Rand" voor de ondersteuning van het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse rand rond Brussel.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik wil het meteen hebben over het amendement van de heer Van Vaerenbergh, dat in een verhuis- of vestigingspremie voorziet voor het personeel dat de v.z.w. De Rand zal aanwerven. We zullen dat steunen. Ons amendement gaat echter verder. De Volksunie beperkt zich ertoe die mensen aan te moedigen om zich in de zes randgemeenten te vestigen. Wij daarentegen voorzien in een verplichting. We vinden immers dat personeel dat in de gemeenschapscentra is tewerkgesteld, voeling moet hebben met wat reilt en zeilt in de betrokken gemeente. Ze moeten die voeling ook behouden buiten de muren van de gemeenschapscentra. Ze moeten de kleine en grote ongemakken kennen die de Vlaamse bewoners van die gemeente ondervinden. Zo kunnen ze zich ook beter inleven in de behoeften en noden van die Vlaamse bevolking. Daarom willen we die verplichting inschrijven in artikel 9.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, collega's, de Volksunie zal zich bij het amendement van de heer Van Nieuwenhuysen aansluiten. We zijn inderdaad van oordeel dat de verplichting tot huisvesting in de zes faciliteitengemeenten, de meest geschikte manier om tegemoet te komen aan onze betrachting om de Vlaams-Brabantse rand Vlaams te houden. Men kan daar natuurlijk tegen opwerpen dat dat in strijd zou zijn met de vrijheid van verkeer van personen. Ik denk dat dat niet het geval is. Iedereen kan immers worden aangeworven, waar hij ook vandaan komt, als hij zich maar kan integreren. Dan is de tweede vraag aan de orde : waar moet die persoon gaan wonen ?

Zelfs als dit amendement wordt goedgekeurd, dan nog blijft dat van ons van toepassing. We willen

Van Vaerenbergh

ermee een vestigingspremie en een verhuispremie toekennen aan betrokkenen die - al dan niet verplicht - in die gemeenten gaan wonen. Ook als het amendement van de heer Van Nieuwenhuysen niet wordt aanvaard, blijft het onze staande. We bieden immers degenen die in dienst treden van de v.z.w. "De Rand" aan om op vrijwillige basis een beroep te doen op een verhuispremie en een vestigingspremie, als ze naar een van de zes faciliteitengemeenten of naar Overijse zouden verhuizen. De verhuispremie ramen we op 100.000 frank en de vestigingspremie op 50.000 frank. Dat komt overeen met wat de Vlaamse Gemeenschapscommissie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toekent aan haar ambtenaren die zich in Brussel wensen te vestigen.

Geachte collega's, ik wil u er nog op wijzen dat er een kleine anomalie is geslopen in de paragraaf 3 die wij voorstellen. Daar is sprake van Jezus-Eik en Overijse. Dat moet natuurlijk zijn : Overijse. De bedoeling was Jezus-Eik te vervangen door Drogenbos, de zesde faciliteitengemeente. Daar is op dit ogenblik geen cultureel centrum beschikbaar voor de Vlamingen. We beogen dat iemand die zich in Drogenbos vestigt - maar bijvoorbeeld in het cultureel centrum van Sint-Genesius-Rode werkt - van dezelfde voordelen geniet.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Van Nieuwenhuysen op artikel 9.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden;
71 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Bogaert Jean-Marie
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Kuijpers Willy

Lauwers Herman
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Penris Jan
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegheem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc

Voorzitter

Quintelier Leonard
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier

Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement het amendement van de heer Van Nieuwenhuysen niet aan.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Van Vaerenbergh op artikel 9.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 32 leden hebben ja geantwoord;
 26 leden hebben zich onthouden;
 63 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Bogaert Jean-Marie
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Kuijpers Willy
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleggem Roeland
 Vandenbroeke Christiaan
 Verougstraete Christian

Voorzitter

Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthys Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke

Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement het amendement van de heer Van Vaerenbergh niet aan.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 9 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende oprichting van de v.z.w. "De Rand" voor de ondersteuning van het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse rand rond Brussel.

Voorzitter

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

64 leden hebben ja geantwoord;

57 leden hebben zich onthouden;

1 lid heeft neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthys Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve

Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN heeft geantwoord :

Van Eyken Christian

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques

Voorzitter

Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Vandenbroeke Christiaan
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MOTIE van de heren Filip Dewinter en Herman De Reuse tot uitoefening van het recht van onderzoek over de offerte, de gunning en de verdere uitvoering van het milieuboxen-contract – 480 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van de heren Dewinter en De Reuse tot uitoefening van het recht van onderzoek over de offerte, de gunning en de verdere uitvoering van het milieuboxen-contract.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 40 leden hebben ja geantwoord;
 17 leden hebben zich onthouden;
 60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert

Voorzitter

Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthys Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter

Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Kuijpers Willy
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Christiaan
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Louis Bril, Marino Keulen en Jozef Browaeyts betreffende de draagwijdte van een programmadecreet – 481 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Bril, Keulen en Browaeyts betreffende de draagwijdte van een programmadecreet.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 57 leden hebben ja geantwoord;
 60 leden hebben neen geantwoord.

Voorzitter

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
59 leden hebben ja geantwoord;
63 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bril Louis
Browaays Jozef
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Maght-Aelbrecht Anny
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Kuijpers Willy
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramoudt Didier
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja

Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Vandenbroeke Christiaan
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthys Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy

Voorzitter

Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie niet aan.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren John Taylor en Carlos Lisabeth betreffende de functie van een decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting – 491 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Taylor en Lisabeth betreffende de functie van een decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 103 leden hebben ja geantwoord;
 14 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
 106 leden hebben ja geantwoord;
 16 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Kuijpers Willy
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman

Voorzitter

Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthys Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Christiaan
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Wallegem Roeland
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer John Taylor, mevrouw Veerle Heeren en de heren Herman De Loor, Marcel Logist en Georges Cardoen tot besluit van de op 14 november 1996 door de heer John Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de werking van het Sociaal Impulsfonds – 479 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Taylor, mevrouw Heeren en de heren De Loor, Logist en Cardoen tot besluit van de op 14 november 1996 door de heer Taylor in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de werking van het Sociaal Impulsfonds.

De heer Taylor heeft het woord.

De heer John Taylor : Mijnheer de voorzitter, deze motie betreft het Sociaal Impulsfonds, dat dit jaar

Taylor

werd gecreëerd om één van de belangrijkste prioriteiten van deze regering, namelijk het herstel van de leefbaarheid van de verstedelijkte kernen in Vlaanderen, concreet uit te werken.

Dit decreet wordt gekenmerkt door drie belangrijke elementen. Ten eerste wordt de klemtoon gelegd op de autonomie van de lokale besturen. Ten tweede wordt de samenwerking tussen gemeenten en OCMW bij het opstellen van de beleidsplannen benadrukt. Ten derde belicht men de betrokkenheid van de relevante lokale actoren bij het uitwerken en de daaropvolgende uitvoering van de beleidsplannen.

Met onze motie willen we al deze zaken nog eens extra accentueren. Wij vragen ten eerste dat de Vlaamse regering de gemeenten en de OCMW's zou begeleiden bij het uitwerken van deze beleidsplannen, vooral dan - waar nodig - bij de realisatie ervan.

Ten tweede dringen we er echter vooral op aan dat alle relevante actoren zouden worden betrokken bij dit beleid. Wij vragen de Vlaamse regering erover te waken dat bepaalde belangrijke lokale actoren niet uit de boot vallen.

Ten derde vragen we dat de belasting op de leegstand, die toch een belangrijke bijkomende bron van inkomsten wil zijn voor het SIF, door alle gemeenten en steden op uniforme wijze zou worden vastgesteld, toegepast en geïnd.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Mijnheer de voorzitter, de gemeentebesturen ijveren ervoor om op het lokale vlak één en ander te realiseren in de strijd tegen achterstelling en kansarmoede met de gelden die hen via het SIF ter beschikking worden gesteld.

Velen van hen hopen dat door de belastingheffing op leegstand en verkrotting een belangrijk aantal woningen op de huur- en koopmarkt terecht zal komen. De SP-fractie rekent erop dat de regering er bij de gemeentebesturen op zal toezien dat ze allemaal deze heffing op gelijkaardige wijze toepassen, om elke subjectiviteit tegen te gaan.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, wij zullen ons onthouden met betrekking tot

deze motie. Deze onthouding heeft een dubbele reden.

Eerst en vooral heeft de heer Taylor, samen met zovele anderen, ondermeer ook van onze fractie, de minister meer dan eens gewezen op het feit dat de gemeentelijke autonomie meer en meer wordt teniet gedaan. Met andere woorden, men bezondigt zich aan een zeer centralistisch bestuur. Dit vinden we ten dele terug in deze motie.

Niettegenstaande wordt voor die argumentatie gepleit, en daarom zullen we ons onthouden.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
69 leden hebben ja geantwoord;
48 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
72 leden hebben ja geantwoord;
50 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul

Voorzitter

Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Kuijpers Willy
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Marsoul Hugo
 Matthys Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Christiaan
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lootens-Stael Dominiek
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Eyken Christian
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Wallegem Roeland
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried

INTERPELLATIES (Regl. art. 73)

Interpellatie van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fraude bij Boelwerf Vlaanderen

Interpellatie van de heer Karel De Gucht tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het mogelijk gesjoemel met overheidssubsidies bij Boelwerf Vlaanderen

Interpellatie van mevrouw Nelly Maes tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recentste ontwikkelingen in het Boelwerfdossier

Interpellatie van de heer Frans Wymeersch tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente perikelen rond het dossier Boelwerf en de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering in deze zaak

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Stassen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fraude bij Boelwerf Vlaanderen, van de heer De Gucht tot minister-president Van den Brande en tot minister Van Rompuy, over het mogelijk gesjoemel met overheidssubsidies bij Boelwerf Vlaanderen, van mevrouw Maes tot minister-president Van den Brande, over de recentste ontwikkelingen in het Boelwerfdossier en van de heer Wymeersch tot minister-president Van den Brande, over de recente perikelen rond het dossier Boelwerf en de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering in deze zaak.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb niet deelgenomen aan het proceduredebat. Mijn interpellatie kreeg de toepasselijke titel : boelfraude, wie is hier de zwarte piet ?

De voorzitter : Ik verzoek de leden die geen interesse hebben om de zaal te verlaten.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, ik heb inderdaad een soort Sint- en Piet-gevoel. De Sint deelt namelijk de cadeautjes uit voor I Fiamminghi, de culturele ambassadeurs, het wetenschappelijk onderzoek, de vorming en de bedrijven en straks eveneens om het financieel tekort bij de VDAB op te vullen. De moeilijke klussen laat hij echter over aan Zwarte Piet.

Mijnheer de minister, vandaag krijgt u inderdaad de zwarte piet toegespeeld. U mag de kastanjes uit het politieke vuur halen. U kunt beweren dat u de huidige minister van Economische Aangelegenheden bent en dat u dus politiek verantwoordelijk bent voor de afhandeling van het scheepsbouw dossier.

Het siert de minister-president dat hij elk minister de kans geeft om te scoren en om eventueel onderuit te gaan op het vlak van zijn eigen bevoegdheden. Het is overigens bekend dat de minister-president graag optreedt op meerdere terreinen.

Ik hoop dat ik binnenkort de kans zal krijgen om de minister-president te interpellieren. Men beweert wel dat we met deze interpellatie hadden kunnen wachten tot na de hoorzittingen. Europees commissaris Van Miert wordt overigens pas vrijdag gehoord. Ik heb me inderdaad afgevraagd of het opportuun was om deze interpellatie vandaag te houden. Toch meen ik dat het goed is om een tussentijdse politieke balans op te maken ter voorbereiding van de gebeurtenissen van volgende vrijdag.

De interventie van de heer Van Miert laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Dit blijkt duidelijk uit zijn brief - ik citeer : leugenachtige voorstelling van zaken, nepconstructie, overtreding van alle formeel gemaakte afspraken, op bewuste manier bedrog gepleegd en illegaal gehandeld, en brengt de geloofwaardigheid van de Vlaamse overheid ten zeerste in het gedrang, einde citaat. Dat zijn toch krasse uitspraken voor een Europees commissaris ! Die uitspraken zijn bovendien op schrift gesteld. Het is het sterkste wat we hebben gehoord, met inbegrip van wat tijdens de hoorzittingen werd gezegd. Ik heb die hoorzittingen, behoudens een plaspaauze, integraal meegemaakt. Ik kan dus de

Stassen

vergelijking maken. Wel, mijnheer de minister, Europees commissaris Van Miert heeft nog harder uitgehaald dan vakbondssecretaris Stroobant.

Vandaar dat er nood is aan een tussentijdse balans; vandaar ook deze interpellatie. Alvorens ik mijn vragen op de minister afvuur, wil ik eerst toch even het Boelverhaal, met inbegrip van de belangrijkste pijnpunten, schetsen. In april 1993 werd, na een lange bedrijfsbezetting, Boelwerf Vlaanderen opgestart. Gimvindus en Begemann namen elk de helft van de aandelen van het nieuwe bedrijf voor hun rekening. Beide partners hadden zich ertoe verbonden om elk 1,6 miljard frank in het nieuwe bedrijf in te brengen, en om 1.320 personeelsleden aan het werk te houden om de zeven orders in uitvoering af te werken.

Met de Europese Commissie werden de modaliteiten en de bedragen van de investerings- en andere steun onderhandeld. Nu al kunnen we daarbij een aantal opmerkingen maken. Ten eerste : de bedrijfsleiding en de raad van bestuur - dus zowel Gimvindus als Begemann - spraken en spreken voortdurend over een businessplan waarin sprake is van een opgestart bedrijf met 1.099 werknemers. Het ging om 1.099 mensen, en niet om 1.320 mensen. Dat cijfer kwam telkens weer terug in de verklaringen van de vroegere minister van Economische Aangelegenheden.

Die overtollige personeelsleden kwamen in die politieke verklaringen niet voor. Daarin schuilt toch het begin van de moeilijkheden die zich vandaag voordoen. Ik denk ook dat we a posteriori mogen stellen dat de privé-partner, Begemann, zijn financiële afspraken niet is nagekomen. Begemann heeft geen frank in Boel geïnvesteerd. Het heeft de gronden van Boelwerf voor de helft verworven, wat de nodige problemen oplevert voor de eventuele uitbouw van industriële activiteiten. Het is ook duidelijk dat Begemann een aantal sleutelfiguren in het bedrijfsmanagement had geplaatst. Dat gaf de groep een sterke greep op de dagelijkse werking van het bedrijf. Dat leidt op termijn tot faliekante resultaten.

In deze interpellatie wil ik echter niet het Begemann-verhaal vertellen. Dat moet ongetwijfeld wel eens op een andere keer gebeuren. Eigenlijk gaat het hier om - ik mag dat woord toch gebruiken - fraude inzake de sociale enveloppe. Het verhaal is genoegzaam bekend. Die 211 overtolligen werden door Boelwerf tewerkgesteld; in ruil ontving het bedrijf de garantie dat het een beroep kon doen op subsidiëring met Vlaams geld. Die subsidiëring zou

de voorschriften van de Europese scheepsbouwrichtlijn respecteren.

Voor de 119 werknemers die tussen 48 en 50 jaar oud waren, en nog twee jaren van hun brugpensioen verwijderd waren, was er geen probleem. Die zijn betaald; dat is geregeld via T-Interim. Voor de 92 overtollige personeelsleden onder de 48 jaar werd die fameuze constructie via het bedrijf GTI opgezet. Het is deze constructie die ons hier bezighoudt.

Welke conclusies, bedenkingen, meningen en pertinente opmerkingen kunnen we aan de hand van de voorbije hoorzittingen maken ? Ten eerste : met enige mildheid kan men stellen dat de GTI-constructie misschien ongelukkig en ondoordacht was, maar dat ze tenminste een goed sociaal doel diende. Men wilde zo overtolligen nog twee jaar - of maximaal twee jaar - aan het werk houden en hen bijscholing laten volgen, om hen daarna op sociaal verantwoorde wijze te laten afvloeien. Men zou dus kunnen beweren dat, gezien het doel, de middelen geheiligd waren. Deze stelling, die we via de pers hebben vernomen, werd door de voorzitter van de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden, de heer Voorhamme, verdedigd.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Stassen, op dit punt wens ik iets aan te merken. Ik hou er niet van dat me woorden in de mond worden gelegd die ik niet gezegd heb. Ik heb het over twee dingen gehad. Ik wens te benadrukken dat het om openbare hoorzittingen gaat, die dus voor pers en publiek toegankelijk zijn.

Ten eerste, ik heb de pers de stand van zaken van de hoorzittingen op dat ogenblik meegedeeld. Ten tweede, ik heb een opmerking gemaakt over de tegenstelling tussen de verklaringen van de curator op het ene en op het andere ogenblik. Ik heb echter op dat ogenblik geen conclusies getrokken over de ware toedracht, de inhoud van het dossier, omdat dit mijns inziens voorbarig zou zijn geweest.

De heer Jos Stassen : Ik wil u ook niets in de schoenen schuiven, mijnheer Voorhamme. Ik wilde er enkel op wijzen dat dit een mogelijke stellingname is. Men kan zeggen dat men om sociale redenen deze constructie heeft moeten opzetten. Daarom hebt u in het openbaar een verklaring afgelegd.

Stassen

Ik heb nog een tweede opmerking die daarmee samenhangt. De Europese Commissie speelt in dit verhaal een sterk bepalende rol. De Commissie heeft tijdens het spel de spelregels veranderd. Ik verklaar me nader. De Commissie heeft niet op voorhand, op het moment dat Boelwerf Vlaanderen werd opgestart, duidelijk gesteld dat de overtallige personeelsleden niet door Boel maar via een derde moesten worden betaald. Pas nadat de Boelwerf al enkele maanden draaide, heeft de Commissie de spelregels veranderd. Daardoor zagen de directie en de beheerders van Boel zich met een ernstig probleem geconfronteerd.

Dit was op een bepaald moment de teneur van de hoorzittingen. Uiteindelijk zou men kunnen zeggen dat de heer Van Miert niet behoort te klagen, omdat hij de problemen deels zelf heeft veroorzaakt. Dat is een mogelijke stelling. We wachten af waarop dit uiteindelijk zal uitdraaien.

Een andere stelling waarin begrip voor deze constructie wordt opgebracht, stoelt op de BTW-betaling. De Europese Commissie had opgedragen om de lonen van overtallig personeel te subsidiëren via een derde. Door het laattijdige verwittigen moest Boelwerf de lonen voorschieten.

De ingehuurde derde zou de gesubsidieerde lonen gewoon terugbetalen. Om niet in problemen met de BTW-wetgeving te komen en om zich geen verdenkingen van de BTW-carrousel op de nek te halen - dit woord komt van de heer Malevé zelf - heeft Gimvindus beslist om dat gesubsidieerde loonbedrag niet conform de regels van de EEG aan GTI te storten, maar rechtstreeks aan de Boelwerf.

Gimvindus heeft beslist om tegen de Europese regelgeving in dit subsidie-reconversiegeld rechtstreeks aan de Boelwerf te storten. Aan de commissie Economie werd uitgelegd dat er anders een BTW-probleem was ontstaan. Ik ben geen BTW-expert. Als ik het goed begrijp, werd er gezegd dat de Europese Commissie een regelgeving heeft opgesteld die niet uitvoerbaar was.

Ik hoop dat we daarover tijdens de hoorzitting van vrijdag een serieus gesprek met de heer Van Miert kunnen voeren om te zien wie er gelijk heeft.

Tijdens de hoorzittingen werd ons ook meegedeeld dat voor 96 overtallige personeelsleden 196 miljoen frank via de constructie GTI werd uitbetaald. De vakbondsafgevaardigden van ACV en ABVV hebben ons andere cijfers verstrekt. Volgens deze

cijfers waren er maar 41 overtallige personeelsleden. Tussen het opstarten van Boelwerf Vlaanderen in april 1993 en het faillissement eind oktober 1994 hebben deze mensen samen 196 miljoen frank verdiend. Dat betekent dat elk meer dan 250.000 frank per maand in het laatje zou hebben gebracht.

De vertegenwoordigers van de vakbond hebben gezegd dat die mensen vaak één week werkten en vier weken stempelden. Dat betekent dat ze op achttien maanden eventueel maar één vierde hebben gewerkt en samen toch 196 miljoen frank kregen uitgekeerd. Als mijn redenering niet klopt, mag u me dat zeggen. Indien het toch om meer dan 41 mensen ging, zou het bedrag nog enorm zijn. Ik hoop dat het onderzoek een aantal zaken duidelijk maakt. Ik heb een hele reeks vragen inzake de besteding van die 196 miljoen frank. Nu al kan men met de ellebogen aanvoelen dat er meer geld werd uitgegeven dan er is betaald aan die 96 overtallige personeelsleden jonger dan 48 jaar. Is dat terechtgekomen bij andere personeelsleden die wel productief waren? Daar zou ik nog mee kunnen leven. Is het terechtgekomen bij de privé-partner? Daar zou ik grote problemen mee hebben.

Volgens bepaalde bronnen werd het contract tussen de Vlaamse overheid en de Europese Commissie in verband met de overheidssteun aan Boel mee opgesteld door een Brussels advocatenkantoor. Hierover zou formele briefwisseling zijn gevoerd tussen het kabinet van toenmalig minister van Economie Van den Brande en Gimvindus enerzijds en de Europese Commissie anderzijds. We moeten die formele briefwisseling kunnen inkijken om daaruit de verantwoordelijkheid af te leiden. Waren het kabinet-Van den Brande, Gimvindus en de Boelwerf zelf pas in oktober-november 1993 op de hoogte van die bijkomende voorwaarde van betaling via derden of was de partner daar vroeger van op de hoogte? Dan gaat mijn redenering van daarnet niet op. Deze bedenkingen kunnen tijdens het slotdebat opnieuw aan bod komen. Ik wil niet vooruitlopen op het onderzoek dat het revisorenkantoor Arthur Andersen, in opdracht van de Vlaamse regering, uitvoert. Een aantal politieke vragen en conclusies dringen zich op.

Mijn eerste vraag hebben we vanmorgen al gehoord. Op strafrechtelijk vlak moet de rechtbank haar werk doen. Maar wie draagt de politieke verantwoordelijkheid in het Boeldossier? Is het de Zwarte Piet van daarnet, minister Van Rompuy? Hij zit met de naweeën van het Boelwerffaillement. Of is het de minister die de start van Boelwerf Vlaanderen mee mogelijk maakte?

Stassen

Tweede vraag, kan de Vlaamse overheid een Europese richtlijn met het karakter van een wet zomaar naast zich neerleggen ? Vlaams geld in de vorm van sociale steun mocht niet rechtstreeks aan Boel worden betaald, maar wel aan een derde. Dat is gebeurd voor de bruggepensioneerden, maar niet voor de 96 overtallige personeelsleden. Het geld ging rechtstreeks naar Boel. Als mijn redenering klopt, dat een deel van die 196 miljoen frank gebruikt werd om productieve arbeid te betalen, dan werd er een tweede overtreding begaan. Een tweede Europese voorwaarde was dat het geld niet naar de productieve krachten mocht gaan.

Het is dan ook belangrijk om de briefwisseling tussen enerzijds het kabinet van de heer Van den Brande en Gimvindus en anderzijds het kabinet van de heer Van Miert te kunnen inkijken, zodat we de verantwoordelijkheid kunnen afleiden.

Mijn derde vraag is wie de verantwoordelijkheid draagt voor die GTI-constructie. Tijdens de hoorzitting speelde men het spelletje van het doorgeven van de zwarte piet. De curator wees op basis van de notulen van de raad van bestuur de heer Deleye aan. Hij was de persoon die de heer Boeckx van GTI voorstelde om sociaal reconversiegeld op die manier binnen te halen. Die stelling wordt voor een stuk ondersteund door de heren van Gimvindus. Daar zijn getuigen van. De heer Deleye zelf schoof in de hoorzitting de zwarte piet door naar de directie. De directie zei terecht dat ze in opdracht van de raad van bestuur handelde. Ik stel vast dat het afschuiven van verantwoordelijkheid toch wel meer is dan een Belgische ziekte.

Ten vierde haalt de heer Van Miert in zijn brief zeer zwaar uit. Vrijdag zal hij zijn geschrift komen staven. Wat zijn de conclusies ? Wat zijn de politieke consequenties ? Wie krijgt de verantwoordelijkheid voor het hele dossier in de schoenen geschoven ? Zal het de directie zijn als laagste hiërarchisch orgaan ? Zullen het de betrokkenen van Gimvindus zijn die de hele reddingsoperatie van Boel hebben opgevolgd ? Zal het slechts één van hen zijn, namelijk de heer Malevé ? Of zal het iemand zijn uit het kabinet van de toen bevoegde minister Van den Brande ? Zij hebben heel het dossier van Boelwerf Vlaanderen sociaal-economisch mee op poten gezet. Trekken de bevoegde ministers Van Rompuy of Van den Brande hun conclusies uit deze Europese afstraffing ?

Minister Van Rompuy, ik wil u heel wat zwarte pietten geven als het om economisch beleid gaat. In deze zaak beschouw ik u niet als Zwarte Piet, maar

als Sinterklaas. U mag van mij de echte stouteriken en verantwoordelijken aanwijzen. (*Applaus bij AGALEV en de VLD*)

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : De Vlaamse regering in het algemeen en minister Van den Brande in het bijzonder, zijn politiek verantwoordelijk voor minstens drie zware fouten bij de behandeling van het dossier van de sociale enveloppe bij de heropstarting van Boelwerf Vlaanderen.

Ten eerste werd de door de Europese Commissie toegestane subsidie voor herscholing van het personeel van Boelwerf Vlaanderen, toch aan het bedrijf toegespeeld, dit tegen alle engagementen op het hoogste politieke niveau in. Minister-president Van den Brande heeft dit minstens oogluikend toegestaan. Dit is de Vlaamse variant van read my lips : hoor wat ik zeg, lees wat ik schrijf, maar kijk niet wat ik doe.

Ten tweede werden in dit dossier manifest valse facturen opgesteld, dit onder het anders alziend oog van de Vlaamse overheid en onder de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering in het algemeen en minister Van den Brande in het bijzonder. Dat is toch wel een bijzondere invulling van de voorbeeldfunctie.

Ten derde, hebben de Vlaamse regering en minister-president Van den Brande en minister Demeester in het bijzonder, bijgedragen tot het aanzien dat de heer Boeckx in dit dossier verkreeg door hem aan te wijzen als bestuurder in de KS. Minister-president Van den Brande en minister Demeester zijn uiterst lichtzinnig tewerk gegaan bij het aanwijzen van bestuurders die de Vlaamse overheid vertegenwoordigen in de KS. Blijkbaar was de, nochtans niet te miskennen, gele kaart die het parlement hen gaf in het KS-dossier niet voldoende om hen tot enige ernst aan te zetten. Deze Vlaamse regering verstaat blijkbaar geen waarschuwing.

Ik wil deze drie essentiële verwijten toelichten en daarbij een aantal vragen stellen om daarna tot politieke besluiten te komen. In eerste instantie zijn er de vragen over de rol van de heer Boeckx. Onder de verantwoordelijkheid van minister-president Van den Brande, toen Vlaams minister van Economische Aangelegenheden, werd de heer Boeckx aangewezen als bestuurder van de KS. Op grond van de hoorzittingen krijgen we een beeld van de heer Boeckx als dat van consultant - what's in a word - van twaalf stielen en dertien ongelukken. Is er een financieel probleem, dan is Boeckx financieel expert. Is er een probleem van perso-

De Gucht

neelsbeleid, dan is hij een geboren personeelsdirecteur. Moet er voor opleiding gezorgd worden : geen nood, Boeckx is in de buurt en heeft altijd wel een vennootschapje dat geknipt is voor de klus. Trading of training ? Het maakt niets uit. U vraagt Boeckx, hij draait, op voorwaarde dat er ook nog iets rinkel, natuurlijk.

Deze mijnheer Boeckx werd onder de verantwoordelijkheid van minister-president Van den Brande, toen bevoegd voor Economie, aangesteld als bestuurder van de KS om er de belangen van Vlaanderen te verdedigen.

Dan wil ik wel het volgende weten, mijnheer de minister-president. Hoe wijst u bestuurders namens de overheid aan ? Doet u enige navraag over de gegadigden ? In hoeverre deed u concreet navraag over de heer Boeckx ?

Deze vragen zijn niet zonder belang voor het dossier dat ons vandaag bezighoudt, want door de heer Boeckx aan te stellen als bestuurder in de KS krijgt hij geloofwaardigheid; hij wordt salonfähig. Tijdens de hoorzitting stellen we dus de vraag waarom men in hemelsnaam in zee ging met de nepfirma van de heer Boeckx en het antwoord luidt dan zonder verwijl : waarom niet ? Hij was goed als bestuurder in de KS, hij kreeg het kwaliteitslabel van minister-president Van den Brande. Waarom zou hij dan niet goed zijn voor Boelwerf Vlaanderen ?

Daarmee geeft de raad van bestuur nog geen antwoord op de vraag waarom andere aangezochte firma's de eer voor zichzelf opstreken, zoals T-interim bijvoorbeeld. Maar het is natuurlijk een welkom excuus dat u, mijnheer de minister-president, behoorlijk in uw hemd zet.

In een reactie op de aantijgingen van commissaris Van Miert dat er gevoeld is, hebt u gezegd dat die aantijgingen mogelijk betrekking hebben op de firma GTI, met name de heer Boeckx, die onderhandelde met de Boelwerf. Uw inziens doelt commissaris Van Miert daarmee helemaal niet op de Vlaamse regering. U, mijnheer de minister-president, bent er de aanleiding toe geweest dat de Boelwerf met Global Trading/Training heeft gewerkt door Boeckx aan te duiden bij de KS. Misschien trok de term - international - in de naam van de firma u wel aan ?

Vervolgens is er nog het opstellen van de valse facturen. De facturatie door GTI, gericht aan Boelwerf Vlaanderen is manifest vals. De betrokken werknemers stonden niet op de loonlijst van GTI,

de opleidingen werden niet verstrekt. Bovendien gaat de factuur uit van een fictieve vennootschap die nooit wettig werd opgericht, geen rechtspersoonlijkheid heeft, geen inschrijving in het handelsregister, en ga zo maar door.

De opdracht tot deze valse facturatie werd gegeven door Boelwerf Vlaanderen. De curator, meester Dauwe, heeft tijdens de hoorzitting aangegeven dat de opdracht duidelijk uitging van Boelwerf Vlaanderen, dat daar het scenario werd uitgetekend. Hij vermeldt zelfs het bestaan van een faxbericht van de heer Soors, financieel directeur van Boelwerf Vlaanderen, die duidelijke instructies geeft over hoe tewerk te gaan.

In de raad van bestuur van Boelwerf heeft ene mijnheer Malevé zitting. En hij zit er niet zomaar. Hij is niet alleen bestuurder namens Gimvindus die een 50 percent-participatie in het bedrijf hield; hij is namens Gimvindus ook de betaalheer van de sociale enveloppe van het Vlaamse geld dat met Europese toestemming mocht worden aangewend voor afvloeiingskosten en, ik citeer : uitkeringen aan werknemers voor herscholing. Einde citaat.

Let op de term die ik haal uit de zevende richtlijn betreffende de steun aan de scheepsbouw : uitkeringen aan werknemers. De heer Malevé ziet geen graten in de constructie. Niets aan de hand, gebaart hij tijdens de hoorzitting. Mijn vraag : werd de heer Malevé op de hoogte gebracht van de beslissing die de Europese Commissie nam ? Daarin staat ondubbelzinnig dat de steun niet aan de werf zal worden betaald, maar aan de betrokken bemiddelingsbureaus, zoals uitzend- en verplaatsingsbureaus die als opleidingscentra de kosten zouden dragen. Mijnheer de minister-president, u bent politiek verantwoordelijk voor de daden van de heer Malevé.

De Raad van State heeft hem in een recent arrest zelfs gelijkgesteld met een ambtenaar. Dit arrest hebt u trouwens ook aan uw laars gelapt, want uit de pers hebben we vernomen dat de heer Malevé al in maart het arrest toegestuurd kreeg. Sindsdien vecht hij op kosten van Gimvindus, dus met gemeenschapsgelden, het arrest van de Raad van State aan. Zolang blijft hij in dienst als directeur-generaal. Dat integriteit in personeelszaken voor u een rekbaar begrip is, weten we overigens al uit het benoemingsdossier van de directeur-generaal van Ahrom. Als u in december komt, zal ik u hierover interpellieren.

Terzake echter. U bent niet alleen politiek verantwoordelijk voor de heer Malevé, u hebt ook de nodige structuren om dagdagelijks controle uit te

De Gucht

oefenen op Gimvindus en de heer Malevé. De regeringscommissaris en de afgevaardigde van Financiën bij Gimvindus moeten hiervoor zorgen. Ik was even vergeten dat op de vergaderingen van de raad van bestuur van Gimvindus, waar de betaling van de valse facturen werd goedgekeurd, de regeringscommissaris en de vertegenwoordiger van Financiën tweemaal afwezig waren. Werden deze twee personen op de hoogte gebracht van de hierboven geciteerde beslissing van de Europese Commissie volgens welke de uitkeringen voor herscholing op geen enkele voorwaarde aan Boelwerf Vlaanderen mochten worden uitbetaald? Deze twee mensen hebben hun antwoord al tijdens een hoorzitting gegeven. Het luidt: neen, en dat brengt me bij de derde steen des aanstoots in dit dossier.

Bent u te goeder trouw of, zoals de heer Van Miert beweert in weinig diplomatieke, van kwaadheid druipende woorden, hebt u oogluikend toegestaan dat er werd gevoefd? Natuurlijk is er gevoefd, en nog niet weinig ook. Er zijn valse facturen gebruikt. Er werd gewerkt met een nepfirma die juridisch niet bestond. 196 miljoen frank is aan Boelwerf Vlaanderen zelf betaald, in plaats van aan de werknemers. Alsof dat nog niet erg genoeg is, rijzen ernstige twijfels over het antwoord op de vraag of de voor herscholing gereserveerde gelden uiteindelijk volledig bij de werknemers zijn terechtgekomen. Is de volle 196 miljoen frank aan de werknemers uitbetaald, of is een deel van dat bedrag in het bedrijf gebleven? De zevende richtlijn heeft het immers over uitkeringen aan werknemers voor herscholing, over loon dus, of daarmee functioneel gelijk te stellen bedragen.

De heer Johan De Roo : Het gaat onder meer om de ontslagvergoedingen.

De heer Karel De Gucht : Nee, die zijn door de eerste curator, de heer Van Buggenhout, via T-Interim betaald. We praten nu over 196 miljoen frank voor de herscholing.

U hebt als reactie op de verklaring van de heer Van Miert gezegd dat, als mocht blijken dat er fouten zijn gebeurd, u zeer consequent zult handelen. U hebt beloofd zich burgerlijke partij stellen om de bedragen te recupereren.

De heer Johan De Roo : Ik wil me niet opdringen in de eigenlijke interpellatie, maar ik wil die wel aanvullen met een gegeven dat tot nu toe onvermeld is gebleven. Noch de heer Stassen, noch de heer De Gucht hebben al het probleem van de

data naar voren geschoven. Boelwerf Vlaanderen werd opgericht op 4 april 1993, met 211 werknemers die er volgens het businessplan niet nodig waren maar toch in dienst bleven. Pas op het einde van november heeft de Europese Commissie 443 miljoen frank toegezegd met het oog op de betaling van de 211 werknemers. In de brief van de heer Van Miert staat dat dit bedrag dient voor opzevergoedingen én herscholing.

De eerste stortingen door Gimvindus zijn uiteindelijk gebeurd in juli 1994. Het cruciale probleem, dat in de twee interpellaties te weinig naar voren is gekomen, is namelijk dat die 211 werknemers in afwachting van hun vertrek uit de onderneming of van hun brugpensioen betaald moesten worden en dat in november 1993 het bericht is gekomen dat dit niet rechtstreeks mocht gebeuren maar via bemiddelingsbureaus. De eerste betaling is dan toch gebeurd in juli 1994. Dus de prefinanciering was hoe dan ook nodig.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de Roo, ik wil er geen welles-nietes spelletje van maken maar ik heb, om de tijd niet nodeloos in beslag te nemen, het hele verhaal zo kort mogelijk gehouden en ook niet alles verteld zoals u nu zeer terecht opmerkt. Maar ik heb wel zeer duidelijk een aantal overwegingen geformuleerd. Wie daaromtrent gelijk heeft, moet nog worden uitgemaakt. U hoeft me dus niets in de schoenen te schuiven.

De heer Johan De Roo : Ik wens niets in iemands schoenen te schuiven. Ik dacht alleen dat dit de volledigheid van de discussie ten goede zou komen.

Mevrouw Nelly Maes : De brief van de heer Van Miert verwijst naar een brief van 8 oktober 1993 van de Vlaamse regering aan de heer Van Miert en aan de commissie. Daaruit blijkt dat de Vlaamse regering dus vroeger al perfect op de hoogte was van de voorwaarden.

De heer Karel De Gucht (Op de tribune) : Mijnheer De Roo, er zijn twee brieven. Er is een brief van minister-president Van den Brande van 27 oktober. De heer Van Miert stemde er pas mee in die subsidie toe te kennen als hij de schriftelijke bevestiging had van de Vlaamse regering dat deze niet naar de Boelwerf zou gaan. De brief van minister-president Van den Brande dateert van vóór de brief van commissaris Van Miert. Dus hij had toen al in de gaten dat het opletten geblazen was en heeft dus eerst de schriftelijke bevestiging

De Gucht

gevraagd aan de Vlaamse regering. Achteraf pas heeft hij gezegd dat hij onder die voorwaarden akkoord ging.

Ik wil daar nog twee elementen aan toevoegen. Ten eerste, de richtlijn waarover het gaat, de zevende, dateert van 1990. Ten tweede, het is niet zo dat in oktober-november die zaak plotseling uit de lucht is komen vallen. Er heeft in de hele periode tussen februari-maart 1993 en oktober-november 1993 onophoudelijk een discussie plaatsgevonden tussen de Vlaamse regering en de Europese Commissie, waarvan trouwens uitvoerig verslag werd uitgebracht in de pers van dat ogenblik. Ik citeer enkele titels. 5 juli 1993 : Van den Brande verwonderd over EEG-bezwaren tegen steun Boelwerf. 3 juli 1993 : EEG-waakhond laat zich niet vloeren door gepoker rond redding van Boel. 6 juli 1993 : De verschillende denkwerelden van EEG en Gimvindus.

In de periode tussen februari-maart 1993 en eind 1993 is er gediscussieerd. De Europese Commissie heeft vooraf expliciet de verzekering gevraagd dat de subsidie niet bij Boelwerf zou terechtkomen vooraleer ze haar fiat gaf.

Maar goed, ik zal besluiten met de zaken die ik in de interpellatie wilde zeggen. In de pers heeft minister-president Van den Brande al gereageerd op de verklaringen van Europees commissaris Van Miert. Hij zei dat als mocht blijken dat er werkelijk foute dingen zijn gebeurd, de Vlaamse regering hier heel consequent in zou handelen. De Vlaamse regering zou zich, indien mogelijk, burgerlijke partij stellen om die recuperatie te kunnen verkrijgen.

Mijnheer de minister-president, wat gaat u doen als blijkt dat niet het volledige bedrag van 196 miljoen frank aan de werknemers van Boelwerf Vlaanderen werd betaald ? Zal u dan, in plaats van u burgerlijke partij te stellen, zelf in uw portemonnee tasten en het verschil bijpassen ? Het antwoord op het tweede deel van de vraag - hebt u dit alles op z'n minst oogluikend toegelaten - kan ook kort zijn. Ja, u hebt dit alles op z'n minst oogluikend toegelaten.

Op 8 oktober 1993 hebt u een brief gestuurd aan de Europese Commissie. In die brief schrijft u het volgende - en ik citeer : Deze steun - niet aan Boelwerf, doch aan T-Interim, outplacementbureaus of opleidings- en herscholingsbureaus - wordt uitgekeerd op het ogenblik dat deze werknemers de werf verlaten. Einde citaat. Dit staat dus in een brief van minister-president Van den Brande van 8 oktober 1993.

Op het hoogste niveau van de Vlaamse regering was er dus een duidelijke verplichting om de voorwaarden voor steunverlening, opgelegd door de Europese Commissie, na te leven. Mijnheer de minister-president, u hebt echter niets gedaan om dat ook te doen naleven. Het bleef bij een loze belofte. Uw regeringscommissaris en uw vertegenwoordiger van Financiën werden zelfs niet op de hoogte gebracht van uw engagement. Dat is schuldig verzuim. Hier is op z'n minst sprake van slecht beheer. Misschien behoorde het zelfs vanaf het begin tot het draaiboek om de Europese beslissing doelbewust niet na te leven.

Mijnheer de minister-president, de politieke verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering én uw persoonlijke politieke verantwoordelijkheid staan hier op het spel. In verband met het Boeldossier zitten we met torenhoge vragen. Kunnen en mogen we geloven dat u doet wat u zegt en wat u toezegt ? Uw antwoord moet hierin duidelijkheid brengen, indien niet vandaag, dan toch in de nabije toekomst. (*Applaus bij de VU en de VLD*)

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, geachte collega's, de omstandigheden van deze zaak zijn al verschillende keren uiteengezet. Toch blijven ze nog altijd veel vraagtekens oproepen.

Op 23 oktober werd de eerste parlementaire vraag gesteld over die 196 miljoen frank die op de Boelwerf Vlaanderen waren verdwenen. We waren allen ontsteld, niet alleen over de hoogte van het bedrag, maar ook over het feit dat een bedrijf dat reeds zoveel overheidsgeld had opgeslokt in zulke duistere omstandigheden moest worden opgedoekt. Aanvankelijk leek het erop dat er inderdaad 196 miljoen frank zoek was. Al zeer snel bleek dat dit niet het geval was. Het geld werd wel degelijk gebruikt. Dit is ongeveer alles wat we momenteel met zekerheid weten.

Alles wat we op de hoorzittingen hebben gehoord, heeft ons eigenlijk niet veel wijzer gemaakt. Aanvankelijk, toen we de curator hoorden, waren we zeer tevreden. We kennen de curator als een ijverig man, en hij is allicht een notoir lid van de CVP. We hebben hem goed werk zien verrichten bij de verkoop van de werfuitrusting, en hij zal daar ook wel een niet onaardige stuiver aan hebben overgehouden. De 1,8 miljoen frank die de heer Boeckx ontving voor een brief van eigenaardig allooi, vond hij waarschijnlijk een peulenschil. Hij heeft ons gerustgesteld met de mededeling dat 211 mensen teveel

Maes

aan het werk werden gehouden, en werden betaald met de 196 miljoen frank waarvoor een onhandige papieren constructie was uitgewerkt. Uiteindelijk zou er geen geld zijn verdwenen, wisten de vakbonden alles en mochten we op beide oren slapen. Was dat maar waar.

Het hele verhaal is natuurlijk niet zo eenvoudig. Uit de verschillende hoorzittingen bleek dat de verwarring veel groter was dan de heer Dauwe suggereerde. We kunnen enkel in het verhaal van de curator geloven als we ook weten op welke wijze de berekening werd gemaakt. Van de 443 miljoen frank die bestemd waren voor sociale afvloeiing, hebben we slechts over twee bedragen zekerheid: het bedrag dat werd gebruikt voor de uitbetaling van de brugpensioneerden en het bedrag dat in de kas van Gimvindus is gebleven. We weten echter onvoldoende over het geld dat wel werd uitgegeven, omdat het afvloeien op verschillende tijdstippen plaatsvond. De mensen die aan het werk bleven, werden volgens de heer Dauwe zomaar wat beziggehouden.

De arbeiders van de Boelwerf zijn niet van alles op te hoogte, maar liegen tenminste niet. Ze zeggen dat ze in die periode een schip hebben gebouwd dat zou worden besteld, maar waarvoor de bestelling nooit heeft plaatsgevonden. Toch zijn daaraan werken uitgevoerd voor ongeveer een miljard frank. Nagenoeg alles was in orde voor de constructie van de ruwbouw. Het is een koud kunstje voor de heer Van Miert om te vragen of de arbeiders al dan niet werden ingezet op de werf. Ik heb de indruk dat ze gewoon aan het werk waren. Aan de andere kant horen we dat sommige mensen ettelijke weken hebben gestempeld. De curator zou ons moeten kunnen zeggen hoeveel loon en stempelgeld aan hen werd uitbetaald en welke fondsen daartoe werden aangesproken. We zullen nooit echt weten wanneer de 211 boventallige personeelsleden aan het werk waren. We zullen moeten geloven wat men ons voorlegt. Ik heb de indrukwekkende berekeningen van de heer Stroobant, de vakbondsafgevaardigde, gezien waaruit bleek dat er slechts 41 boventalligen waren. Afhankelijk van het moment waarop men de zaak bekijkt, kan men deze cijfers ook verantwoorden.

Mijnheer de voorzitter, het is duidelijk dat dit meer is dan een slecht verpakte operatie. Even groot is de mogelijkheid dat het geld werd aangesproken op het moment dat de Begemann-groep en Gimvindus het huurgeld vorderden bij de Boelwerf. Er werd een kunstmatige constructie opgezet op het moment dat de werf geen geld had om die huurgel-

den te betalen. Dat is een heel ander perspectief en klinkt toch even plausibel als het andere verhaal. Mijns inziens is het dan ook voorbarig om te zeggen dat het alleen maar om een slecht verpakte operatie gaat.

Het is ook niet verantwoord om te spreken over onverwachte voorwaarden. Dat werd hier al uitvoerig uit de doeken gedaan door de heer De Gucht. Ik ga dat zeker niet herhalen. Ik vind het straf dat men durft zeggen dat er niets verkeerd is gebeurd, want dat het geld toch werd gebruikt voor de arbeiders. Wie weet dat? Wie kan ons dat met zekerheid zeggen?

Mijnheer de minister-president, ik vermoed dat u wist dat er overtollige arbeiders waren. Ik heb het antwoord nagelezen dat u destijds gegeven hebt in het Vlaams Parlement, toen ik nog geen parlements lid was. Daar sprak u altijd over 1.300 werknemers, terwijl het businessplan spreekt over 1.100 werknemers en 211 boventalligen waarvan de vakbond eisten dat ze werden aangeworven. Ik vermoed dat er onder uw leiding een constructie werd opgezet, want op de hoorzitting zei men dat u zelf deze bemiddelingscommissie hebt voorgezeten.

De heer Stroobant vertelde me dat de vakbonden met de heer Van Miert hebben gesproken. De vakbonden wilden meer mensen in dienst nemen, en er moesten dus middelen komen om die mensen te betalen. Volgens de heer Van Miert komt de geloofwaardigheid van de Vlaamse overheid in het gedrang, doordat de verantwoordelijken bij de Boelwerf Vlaanderen de afspraken niet hebben nageleefd.

De heer Malevé daarentegen zegt, en ik citeer: deze juridische constructie is perfect wettelijk en alleen de vorm van de uitbetaling via het bemiddelingsbureau werd niet nageleefd. Einde citaat. De directie zegt, en ik citeer: de subsidieregeling werd in overleg met de EG-commissie en de Vlaamse overheid uitgewerkt. Einde citaat. Gaat dat om de volledige 343 miljoen frank?

De heer Deleyme zei als voorzitter, en ik citeer: het was noch aan Begemann noch aan mezelf om de praktische modaliteit van de uitwerking van het plan aan te trekken. De subsidieregeling zou dus uitgewerkt worden onder leiding van de Vlaamse overheid. Einde citaat. Wordt hier Gimvindus bedoeld, mijnheer de minister, of wordt de regering bedoeld? Het is allemaal een beetje dubbelzinnig, want Gimvindus speelt hier een dubbele rol. Het is tegelijk aandeelhouder en subsidiërende overheid. Dat maakt het natuurlijk heel moeilijk. Vandaar dat wij uit de diverse verklaringen in de

Maes

commissie Economie afleiden dat de 196 miljoen frank die zagezegd werden gebruikt voor het betalen van arbeiders van Boelwerf, in elk geval niet gebruikt zijn volgens de richtlijnen van de Europese Commissie. Wij vragen ons zelfs af of ze wel gebruikt zijn voor de arbeiders van de Boelwerf en niet om andere schulden te betalen of om aandeelhouders als Begemann te vergoeden. Wij willen weten van de minister-president of de Vlaamse regering op de hoogte was van dit afwentelingsmechanisme. Als men op de hoogte was, waarom reageert men dan pas nu, na de aanmaning van Europees commissaris Van Miert? Als de regering niet op de hoogte was, is dat dan geen flagrant falen van de leiding van Gimvindus en kan die leiding nog langer het vertrouwen genieten van de regering?

Mijnheer de minister-president, u hebt inmiddels zelf het consultingbureau Arthur Andersen de opdracht gegeven na te gaan of de Europese voorschriften in dit dossier zijn nageleefd. Moest om op die vraag te antwoorden wel een duur bureau worden ingehuurd? Ik veronderstel dan maar dat de opdracht aan dit revisorenkantoor wel iets ruimer is. Kunt u ons zeggen op basis van welke criteria ervoor geopteerd werd juist aan dit bureau de opdracht toe te vertrouwen? Denkt u dat dit onderzoek klaarheid zal verschaffen in de middelen die voor afvloeiing en sociale begeleiding reëel werden aangewend, rekening houdend met de totale hoeveelheid uitbetaalde lonen en werkloosheidsuitkeringen voor tijdelijke werkloosheid? Zal men dan met andere woorden kunnen vaststellen of de 196 miljoen frank werden aangewend ten voordele van de arbeiders of ten voordele van andere belanghebbenden?

Het blijkt dat, flagrant tegen de overeenkomst met de Europese Commissie in, minstens 196 miljoen frank onterecht werden uitbetaald. Ik wil hier een kleine parenthesis maken. Er zijn mensen die tegenwoordig nogal graag - terecht - een onderscheid maken tussen geld dat je zelf op zak steekt en geld dat verzameld wordt voor het goede doel. Dat laatste zou dan minder erg zijn, vooral als dat goede doel de eigen partij is. In dit geval is het goede doel de betaling van de arbeiders. Ik vind dit ook onterecht, want dit overheidsgeld was bedoeld voor herscholing en afvloeiing. Maar er blijven ernstige vragen open, ook over de reële begunstigen van deze overheidsmiddelen. Mijnheer Stroobant heeft ons gezegd dat er eigenlijk op geen enkel ogenblik 1.300 werknemers zijn geweest, er waren er maximaal 1.296 op 4 april 1994. Als de berekeningen van mijnheer Stroobant juist zijn inzake

afvloeiingen, brugpensioneringen en langdurig zieken, dan waren er maar 41 werknemers die van deze regeling zouden hebben kunnen genieten.

Ik begrijp dat het voor u allicht moeilijk is om deze berekeningen op dit ogenblik voor de vuist weg te maken. Het is al moeilijk om ze te volgen wanneer ze uiteengezet worden. Ik begrijp dat een revisorenbureau heel wat werk zal hebben om dit alles uit te kienen. Het betekent in elk geval dat we er niet gerust in zijn. Te veel mensen hebben ons verzekerd dat de hele Boelwerf Vlaanderen gefaald heeft, niet alleen door gebrek aan perspectieven maar ook door manipulaties en doordat men in zee gegaan is met de verkeerde partners, zijnde Begemann. Ik citeer - ik denk mijnheer Denys, die u destijds in het parlement daarover heeft aangesproken - : u draagt hier een verpletterende verantwoordelijkheid. Einde citaat.

Wanneer alle gebeurtenissen worden bekeken, dan wordt de verantwoordelijkheid er natuurlijk niet kleiner op, want dan blijkt dat diegenen die een slechte afloop hadden voorspeld helaas ook in alles gelijk gekregen hebben. Dan blijkt dat er niet verder werd onderhandeld met een potentiële partner als Bremer-Vulkan op het moment dat dit bedrijf toefaf dat het niet de middelen had.

Toch ging men met een bedrijf in zee dat op dat moment al in slechte financiële papieren zat, dat bovendien al een rotreputatie had en dat al in andere dossiers gemengd was. Vervolgens zien we een hele defilé van merkwaardige figuren op de Boelwerf verschijnen. We zien Deleye, Soors, Boeckx en al die figuren die elkaar kennen uit het KS-dossier. Dat dossier heb ik overigens met veel interesse nagelezen. Als u ziet wat een hoop leugens er worden verteld om de overheidsgelden binnen te halen, en als dat dan nog lukt ook, dan moet ons dit allemaal heel nederig stemmen. Het moet ons bijzonder wantrouwig maken wanneer we met zulke heren kersen gaan eten.

Tenslotte, mijnheer de minister-president, mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, rest de vraag of we de hele zaak van de Boelwerf toch niet verder zullen moeten uitspitten. Zal een hoorzitting volstaan? Allicht zullen we meer weten na het onderzoek over de 196 miljoen frank. Allicht zult u weten van wie u de ten onrechte genoten middelen zult moeten terugvorderen. Ik neem aan dat u dat ook zult doen.

Wat mij echter nog grotere zorgen baart, zijn de berichten over de scheepskredieten zelf, over 785 miljoen frank die zou zijn uitgekeerd en waarvan geen spoor meer te vinden is. U weet waarschijnlijk

Maes

welk dossier ik bedoel. Ik heb het hier over de kredieten die voor een kabellegger werden toegekend aan de Belgische zakenpartner Andy Lubber-Bakker en Terry Highlands, via het bedrijf Friary Subsea Surveyor. Die zitten in Panama. Het zal een beetje moeilijker zijn hen hier, voor de hoorzittingen, te vragen wat ze met de middelen gedaan hebben.

In elk geval zijn we uit de hoorzittingen die we tot nu toe hebben meegemaakt niet veel wijzer geworden. Ik denk dat de schijnbare eenvoud waarmee ons de zaak werd voorgesteld in feite een verre gaande verdoezeling is van een amalgaam van overheidsmiddelen van diverse oorsprong, waarmee men in de afloop van Boelwerf Vlaanderen allerlei figuren heeft bediend. Dat er daarbij dan nog arbeiders zijn die niet aan hun trekken zijn gekomen, kan ons alleen maar bitter stemmen, want het zou nogal erg zijn dat uiteindelijk diegenen die de enige beneficianten hadden mogen zijn, helemaal in de kou blijven. (*Applaus bij de VU, de VLD en het VB*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, het is uiteraard niet de eerste maal dat we in deze vergadering over de Boelwerf debatteren. Het zal evenmin de laatste keer zijn. Wat we vandaag meemaken met het dossier Boelwerf Vlaanderen, zal slechts het topje van de ijsberg blijken te zijn, als we er later op terugkomen.

Uit de discussies en de ondervragingen in de hoorzittingen heb ik onthouden dat het verstrekken van gelden aan Boelwerf aan enkele voorwaarden was verbonden. De gelden moesten dienen voor ontslagvergoedingen en vooral voor de omscholing van zogenaamd overtallige werknemers. Deze mochten de productiviteit niet ten goede komen. De gelden moesten worden uitgekeerd bij het verlaten van de werf en moesten via bemiddelingsbureaus of opleidingsfirma's worden betaald.

Nu zien en horen we echter dat deze gelden wel werden gebruikt om lonen te betalen. De gelden werden uitbetaald vóór het verlaten van de werf. Er was een rechtstreekse betaling door Gimvindus aan Boelwerf Vlaanderen. Ook de manier waarop dit alles gebeurde, tart elke verbeelding. De betaling aan de Boelwerf vond plaats via GTI. Ik kom daar straks nog op terug. De arbeiders die blijkens de voorliggende stukken deze bedragen zouden

hebben verdiend, hebben deze nooit gekregen. De heer Stroobant zei tijdens de hoorzitting dat hij die factuur aan arbeiders van de Boelwerf had getoond, en dat zij achterover vielen van de bedragen die ze zouden hebben verdiend. Deze bedragen stemmen ook niet overeen met hun belastingaangifte. Dames en heren, mijnheer de minister, door bij het opstellen van de factuur cijfers te gebruiken die niet kloppen, kan men de werknemers aan het einde van de rit zwaar in verlegenheid brengen.

Ook hebben we tijdens de hoorzitting vernomen dat er geen echte omscholing heeft plaatsgevonden. Veel personen wiens naam voorkomt op de gedetailleerde lijst die de factuur vergezelt, weten zelfs niet dat ze omgeschoold zijn of waren. Anderen werden omgeschoold voor beroepen die ze al jaren uitoefenden. Deze factuur werd tot in de details opgemaakt op de Boelwerf zelf, door mensen van Boelwerf. Zij stemt echter niet overeen met de realiteit, daar moeten we duidelijk over zijn.

We kunnen nu dus al besluiten dat de gelden niet werden gebruikt waarvoor ze dienden. Hieruit kunnen we afleiden dat er ten eerste een afwijking van middelen heeft plaatsgevonden. Ten tweede werden de Europese richtlijnen duidelijk overtreden. Ten derde werd er valsheid in geschrifte gepleegd. De facturen werden immers niet uitgeschreven door het bedrijf dat deze facturen uiteindelijk heeft verstuurd, maar wel door de diensten van Boelwerf zelf. Bovendien stemmen deze facturen niet overeen met de realiteit. De firma GTI is een nepfirma, dat is duidelijk. Niemand van de raad van bestuur of van de verantwoordelijken heeft zich echter de moeite getroost om dit te controleren.

Men kwam bij deze nepfirma terecht via de heer Boeckx. Volgens de curator werd hij benaderd door de heer Deleye, de topman van Begemann. We mogen evenwel de rol van Gimvindus en van de heer Malevé, bestuurder van Gimvindus en van de Boelwerf Vlaanderen, niet vergeten. Hij droeg een dubbele pet en wilde zichzelf betalen. Door middel van een onrechtmatige benoeming kon hij naam maken in dit milieu. Op die manier kon hij invloed uitoefenen op verschillende bedrijven. De heer Boeckx kende de heer Malevé uit zijn KS-tijd. Volgens de curator was het de heer Deleye die de heer Boeckx heeft aangeduid als bemiddelaar bij dit herscholingsprogramma. De heer Boeckx beweert echter dat hij door de heer Malevé werd aangeduid. Het is dan ook belangrijk dat we de versie van de heer Boeckx vernemen.

Wymeersch

Waarom ging Gimvindus de laatste jaren geregeld met dezelfde partner in zee, in casu met de firma Begemann ? Mijnheer De Roo, ik hoop dat u niet zult beweren dat dit gebeurde op verzoek van de heer Martens, een van de commissarissen van Begemann. Bij KS, de Boelwerf en Volvo-cars duiken steeds dezelfde persoons- en bedrijfsnamen op. Hoe komt dit ? Wat is de rol van de Vlaamse regering en van de minister-president ? Deze laatste heeft met het oog op de heropstarting van de Boelwerf onder de naam Boelwerf Vlaanderen heel wat onderhandelingen geleid. Waarom verkoos men steeds dezelfde partners ? Heeft men onderzocht of er geen andere mogelijkheden waren ? In de zeer nabije toekomst zullen we waarschijnlijk de kans krijgen om dit dossier verder uit te spitten.

Minister-president Luc Van den Brande : U beweert dat ik de onderhandelingen met betrekking tot dit dossier heb geleid. Deze onderhandelingen hebben dagen, nachten, weken en zelfs maanden van mijn tijd in beslag genomen. Er bestaan ongetwijfeld aangenamere alternatieven.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de minister-president, er zijn twee mogelijkheden : ofwel heeft het u zoveel moeite gekost om toch maar precies de oplossing te vinden die u zelf zocht, ofwel hebt u geprobeerd om een eerbare oplossing te vinden. Het is echter jammer dat de huidige minister van Economie de kastanjes uit het vuur moet halen.

De rol van de regeringscommissaris en van de inspecteur van Financiën is niet onbelangrijk. Wij moeten ons afvragen of zij wel voldoende op hun plichten werden gewezen. Wij weten, blijkens hun eigen verklaringen, dat zij op cruciale ogenblikken niet aanwezig waren tijdens de vergaderingen. Werden deze heren op hun verantwoordelijkheid gewezen ? En zo niet, was dat een gewone vergetelheid ? Tijdens de hoorzitting verklaarde de regeringscommissaris dat hij zijn informatie altijd via Gimvindus kreeg.

Op de vraag of hij een specifieke opdracht had, luidde zijn antwoord : Neen, de minister van Economie gaf mij nooit een specifieke opdracht. Die man was dus meestal afwezig of hij zat daar zonder enige specifieke opdracht om bepaalde dossiers te onderzoeken. Hij heeft nooit instructies gekregen van de Vlaamse regering. Hem werd blijkbaar nooit een verslag gevraagd. Wie verklaart dit alles ?

Als u daarop geen afdoende antwoord geeft, dan durven wij spreken van schuldig verzuim tegenover de gemeenschap. Er wordt hier via Gimvindus

immers gehandeld in naam van de Vlaamse overheid, met Vlaams overheids-geld. Als beleidsverantwoordelijke moet u daaruit de gepaste conclusies trekken.

Mevrouw Maes heeft hier terecht gezegd dat dit dossier gelijkenissen vertoont met het KS-dossier. We zien in beide dossiers dezelfde acteurs, dezelfde bedrijven en hetzelfde gesjoemel opduiken. Tijdens de hoorzittingen is vanuit vakbondshoek daarop een allusie gemaakt. Vandaag is het meer dan ooit nodig dat het gehele Boeldossier - het faillissement, het opstarten, de overname - eens ernstig wordt onderzocht.

Toen deze problemen aan het licht kwamen hebben de heer Dewinter en ikzelf een voorstel tot het oprichten van een onderzoekscommissie ingediend. Vanwege de parlementaire fair-play hebben wij deze motie ingetrokken. Wij wachten nu het verloop van de laatste hoorzittingen af. Maar op dit ogenblik kan ik u reeds het volgende meedelen. Ongeacht wat deze laatste hoorzittingen ook zullen opleveren, Vlaanderen en het parlement zijn het aan zichzelf verplicht om, mede op verzoek van de 1.100 direct betrokkenen bij het faillissement van Boelwerf Vlaanderen, een onderzoekscommissie over deze problematiek op te richten.

Ik heb enkele duidelijke vragen waarop ik van de minister-president en de minister van Economie een duidelijk antwoord verwacht. Wat is de precieze reden waarom de regeringscommissaris en de afgevaardigde van Financiën hun werk niet hebben gedaan ? Kan en wil de minister-president mij meedelen waarom in bepaalde dossiers Gimvindus steeds in zee gaat met dezelfde privé-aandeelhouders en met dezelfde bestuurders ? Heeft de regering in het verleden deze allianties mee opgezet en ondersteund ? Of is er in dat verband sprake van externe druk ? Zal de minister-president, als verantwoordelijke van de Vlaamse regering, en als toenmalig minister van Economie, zijn politieke conclusies trekken als bij het onderzoek van dit dossier onfrisse praktijken aan het licht zouden komen ? (*Applaus bij de VLD en het VB*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, tijdens de ochtendzitting had de heer Denys voor de zoveelste maal de mond vol van de nieuwe politieke cultuur die we absoluut nodig hebben. Sta me toe een concreet voorbeeld te geven van hoe mijns inziens die nieuwe politieke cultuur eruit moet zien.

Voorhamme

Op 21 oktober geraakte via een persmededeling van het parket van de procureur-generaal van Dendermonde bekend, dat er mogelijk geld zou zijn verduisterd bij de operatie Boelwerf Vlaanderen. In de plenaire zitting van 23 oktober stelde voornamelijk de oppositie hierover een aantal mondelinge vragen aan de regering. Op 24 oktober heb ik als voorzitter van de commissie voor Economie en Werkgelegenheid aangekondigd dat ik, zoals het reglement het voorschrijft, op de eerstkomende zitting van deze commissie zou voorstellen om hoorzittingen te organiseren. Op die manier kon de zeer ingewikkelde problematiek worden voorbereid voor een later debat in de commissie, en kon informatie worden ingewonnen.

Op 29 oktober heeft de heer De Gucht mij een brief geschreven waarin hij inspeelde op het aangekondigde voorstel. Hij deed daarin een concreet voorstel betreffende de instanties die gehoord moesten worden. Later herhaalde hij dit voorstel in de commissie. Hij noemde de directie Boelwerf Vlaanderen, de directie Gimvindus, de vakbondsafgevaardigden, de curator en de regeringscommissaris. De heer De Gucht vroeg op dat ogenblik niet om de heer Van Miert te horen.

Op de eerstvolgende vergadering van de commissie op 6 november stonden verschillende punten op de agenda. Ten eerste was er een voorstel van de regering om samen met het parlement een audit-operatie aan te vragen. Na discussie in de commissie werd in unanimité beslist dat dit niet mogelijk was vanwege de scheiding van de machten. De opdracht kon door het parlement of door de regering worden gegeven, maar niet door beide samen. Het voorstel van de regering werd dus verworpen.

Het werd duidelijk dat de discussie over de 196 miljoen frank zich vooral toespitste op de problematiek van de werkelijke tewerkstelling op de Boelwerf, zowel qua volume als qua kwaliteit of inhoud. Daarom hebben we in consensus beslist om eerst een duidelijk zicht op het probleem te krijgen en tijdens een hoorzitting te rade te gaan bij de curator, meester Dauwe. We wensten vooral informatie over personeelsgegevens.

Deze hoorzitting zou eerst plaatsvinden, niet om de procedure te laten aanslepen, maar omdat we ervan uitgingen dat deze informatie nodig was voor de eventuele voorbereiding van latere hoorzittingen.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer Voorhamme, ik dacht dat hier een interpellatieronde aan de

gang was, interpellaties aan de minister van Economische Aangelegenheden of aan de minister-president. Tot zover heb ik van u niets in die zin gehoord. Hebt u opmerkingen ten aanzien van de regering ? Wat is uw bedoeling ?

De heer Robert Voorhamme : Me dunkt is het zinvol de interpellaties te situeren en er toch even mijn mening over te geven.

De heer Frans Wymeersch : Akkoord, maar u hebt het over de nieuwe politieke debatcultuur. U bent wel de laatste om het parlement daarover de les te komen spellen.

De heer Johan De Roo : Waarom ?

De heer Frans Wymeersch : Omdat deze commissievoorzitter het aandurft de huidige minister van Economische Aangelegenheden te interpellieren en in de wielen te rijden, dan buitengaats, het antwoord van de minister mist, om vervolgens te repliceren op iets wat hij niet heeft gehoord. Dat is ongehoord. (*Applaus bij de VLD, de VU en het VB*)

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer Wymeersch, ik zal ten gepasten tijde reageren op uw woorden. Ik wens me nu te houden bij het onderwerp van deze interpellatieronde.

Ik wil benadrukken dat we tijdens de zitting van 6 november al hebben afgesproken dat de procedure van hoorzittingen een open procedure zou zijn. Dat betekent dat we er geen einddatum op wilden plakken, maar dat we hoorzitting per hoorzitting zouden beslissen of er nog bijkomend zittingen moesten worden georganiseerd.

Voorts werd in de commissie in volledige consensus beslist dat intussen alle andere parlementaire initiatieven zouden worden opgeschort.

Tijdens de zitting van 12 november beslisten we een bijkomende hoorzitting te organiseren met de directie van Gimvindus, de directie van Boelwerf Vlaanderen en de heer Deleye. We hebben tegelijkertijd opnieuw bevestigd dat het om een open procedure ging. Op 15 november was er de hoorzitting met de heer Malevé, Vriens, Bossyns en Derden. Toen hebben we beslist op 20 november de vakbonden, de regeringscommissaris en het Rekenhof uit te nodigen. We vroegen voor dat laatste de toestemming van de voorzitter en hebben die gekregen.

Op 20 november hebben we de problematiek behandeld die zich ontpopte bij het bekend raken van de brief van de heer Van Miert. We hebben

Voorhamme

beslist zo vlug mogelijk een hoorzitting te organiseren met de heer Van Miert. De dag daarop bleek dat die hoorzitting pas op 29 november kon doorgaan. We hebben toen opnieuw unaniem bevestigd dat intussen alle parlementaire initiatieven werden opgeschort. (*Protest bij de VLD*)

De heer André Denys : Ik wou toch even een opmerking maken bij de bewering van de heer Voorhamme. Onze fractie heeft zeer correct meegewerkt aan de hoorzittingen, en zich correct aan de afspraken gehouden. Het probleem is vorige week ontstaan. Aanleiding was de discussie die via de media ontstond tussen de heer Van Miert en minister-president Van den Brande. We vroegen toen om de visie van de minister-president daarover te horen. Toen bleek dat men in een hoorzitting geen regeringsleden of parlamentsleden kan ondervragen. Dat is nogal logisch. Daarom hebben we gevraagd om de minister-president hier over de huidige stand van zaken te interpellieren. We zijn met die vraag naar het Bureau getrokken en er waren argumenten pro en contra. Een argument pro was dat we als parlement kort op de bal wilden spelen. Het dispuut dat vorige week in de media ontstond toen de Europese commissaris beschuldigingen uitte aan het adres van minister-president Van den Brande, vormde een belangrijk politiek feit. Die beschuldigingen kwamen niet van de VLD. We vonden dat het parlement daar onmiddellijk moest op inspelen en niet drie weken later, zoals u voorstelde. Het tweede argument was dat we - zoals gezegd - de minister-president niet konden ondervragen in de commissie. Het argument contra was dat eerst nog één - aanvankelijk niet geplande - hoorzitting moest plaatsvinden, in casu die met de heer Van Miert. Voor de rest waren alle hoorzittingen afgewerkt zoals ze oorspronkelijk gepland waren. Daar bestaat een rapport van.

De heer Karel De Gucht : Bovendien weet de heer Van Miert wat hij zegt.

De heer André Denys : Ik schetste u de geest waarin we voor een hoorzitting gepleit hebben. Ik heb u de argumenten pro en contra gegeven. Dat is geen zaak van gebrek aan politieke cultuur. Het ging om een meningsverschil, niet meer en niet minder.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Voorhamme, u mag van mij nog een kwartier over die procedure verdergaan. Weet u wat politieke cultuur is ? Het gaat om de mogelijkheid dat in een parlement de oppositie - in dit geval zelfs de grootste oppositie-

partij - vraagt om de regering te interpellieren over belangrijke aangelegenheden. Men legt zich er bij definitie bij neer dat die interpellatie plaatsheeft. Dat is politieke cultuur. Het is het recht van de oppositie om de verantwoordelijken van de regering vragen te stellen over wat er gebeurt.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Die verklaringen gaan wel erg ver. Ze houden in dat men geen enkele afspraak meer kan maken, ook niet over de werkzaamheden van een commissie. Ik heb de indruk dat u veel liever interpelleert op basis van een heel onvolledig dossier, om er zo gewin uit te halen. U weet ook dat de heer Van Miert vrijdag aanwezig zal zijn. U weet dat het rapport van Andersen volgende week klaar is. In plaats van eventueel dan te interpellieren wil u dat liever nu doen, omdat u vorige week op een grootsprakerige wijze de pers te woord stond. Nu wil u dat invullen en scoren.

De heer André Denys : Men moet toch de pers kunnen te woord staan en zeker als men overal hoort dat we als parlement kort op de bal moeten spelen. U weet goed dat we anders de minister-president pas over drie weken konden horen.

De heer Johan De Roo : Als u zoveel met de bal speelt, zult u er wel eens over vallen. Het was perfect mogelijk dat u uw interpellatie volgende week zou houden. Dat was de afspraak.

De heer André Denys : U weet zeer goed dat het parlement het oude rapport niet heeft aangevraagd. De regering stelde voor om in de plaats van hoorzittingen een audit-rapport te maken. Ze gebruikt het als een alibi. Ik ben goed ingelicht en we hebben uw hoorzitting bijgewoond. Op basis daarvan weten we zeer veel. Ik geloof niet dat de audit ons veel zal bijleren over de kern van de problemen rond dit politiek dossier.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, uw vragen zal ik straks beantwoorden. Voor de duidelijkheid wil ik toch nog even herhalen wat ik in de commissie heb gezegd namens de regering. Ik heb gevraagd om een auditbureau aan te duiden en, om het niet verdacht te maken, ook het bureau van de commissie er bij te betrekken, namelijk de heren De Gucht, Voorhamme en Bogaert. Dan zou men ons er niet van kunnen verdenken een bepaald bureau te willen aanduiden om iets bedekt te kunnen houden. Uiteindelijk heeft men geoordeeld dat het beter is regering en commissie te scheiden. De

Van Rompuy

regering heeft in elk geval nooit gezegd dat een auditbureau een alternatief zou zijn voor hoorzittingen. Mijnheer Denys, ik heb ook jaren op de banken gezeten, maar dat is daar nooit gezegd.

De heer André Denys : Ik zeg u dat wij twee uur in die commissie hebben moeten vechten om uiteindelijk onze hoorzitting te krijgen.

De heer Robert Voorhamme : Ik moet dit flagrant tegenspreken. Ik heb daarstraks gezegd, maar toen was u er misschien nog niet, dat ik het was die oorspronkelijk heb voorgesteld om hoorzittingen te organiseren in de commissie. Dat u opnieuw wenst te vervallen in de traditionele spelletjes van de oude parlementaire cultuur, mijnheer Denys, getuigt van misprijzen voor de inzet van heel veel commissieleden, oppositieleden en coalitieleden, met betrekking tot dit dossier. Daar gaat het om. Ik wens daarom op dit ogenblik niet in te gaan op inhoudelijke conclusies over wat tot nu toe in die hoorzittingen is gebeurd. De diverse hoorzittingen werpen, zoals mevrouw Maes daarnet nog zei, ook een ander licht op deze zaak. Ze maken duidelijk dat we nog lang niet aan het einde zijn van de informatievergaring terzake. Ik wil nu niet ingaan op inhoudelijke conclusies omdat ik respect wil opbrengen voor de procedures die in de commissie zijn afgesproken. Wat u net zei, mijnheer Denys, klopt dus niet. U hebt niet in de commissie gezegd dat u zich niet zou houden aan de afspraken. U hebt de commissieleden op dat vlak dus misleid. Van parlementaire cultuur gesproken.

Ik wil dus wachten en vind een inhoudelijke discussie op dit ogenblik misplaatst, voorbarig en dus onefficiënt voor de parlementaire werking. Daar gaat het hem om. De interpellatie, die een initiatief is van de VLD, toont aan dat de VLD misschien wel praat over ongewone tijden en nood aan een nieuwe politieke cultuur, maar er niet naar handelt. Waaraan dat te wijten is, weet ik niet. Heeft het te maken met de profileringsdrang van sommige leden van de VLD-fractie ten aanzien van elkaar? Of heeft het te maken met het feit dat ze niet aan de geringste verleiding kunnen weerstaan om ook in de media te komen zodra de media enige aandacht besteedt aan een dossier? U gaf het zopas nog toe. U houdt deze interpellatie toch, ondanks het feit dat er afspraken bestaan op parlementair niveau, ondanks het feit dat er procedures lopen.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mag ik de heer Voorhamme vragen een aantal elementaire zaken in

acht te nemen. Ten eerste : u hebt aan de commissie voorgesteld hoorzittingen te houden nadat ik daar eerst met u over had gesproken, en niet omgekeerd.

De voorzitter : Mijnheer De Gucht, mag ik u vragen op te houden. Er zijn hoorzittingen, dat is het belangrijkste.

De heer Karel De Gucht : Ten tweede, op het ogenblik dat de verklaringen van de heer Van Miert in de pers gekomen zijn, hebben wij gevraagd om in de commissie commissaris Van Miert zo snel mogelijk te horen. Ik heb zeer uitdrukkelijk gezegd dat wij ons het recht voorbehielden om tijdens deze plenaire zitting al te interpelleren wanneer Karel Van Miert met zijn begrijpelijkerwijs drukke agenda niet kon komen vóór deze plenaire zitting.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer De Gucht, ik herinner u eraan dat we in de commissie, misschien toen u er niet meer was, tot afspraken zijn gekomen en dat u zich daar niet aan gehouden hebt. Voor mij betekent dit dat de VLD in platvloerse spelletjes van oppositie tegen meerderheid vervalt. Dat heeft niets te maken met een nieuwe politieke cultuur. Het betekent wel, mijnheer De Gucht, dat door uw initiatief afspraken op de heling komen te staan. Daardoor wordt het werk bemoeilijkt. Ook wat door de oppositie is gezegd, gaf al aan hoezeer men nog volkomen in het duister tast, hoeveel vragen er nog leven die vandaag niet kunnen worden beantwoord. Binnen het kader van onze parlementaire autonomie moeten we daar verder naar zoeken. Wij zullen, mijnheer De Gucht, verder aan de opheldering werken. We zullen dat met veel plezier doen omdat we ook al van in het begin hebben laten verstaan dat het in deze zaak essentieel is tot op het bot te gaan. Als deze zaak inderdaad zo ingewikkeld is, dan betekent dit dat we de nodige tijd moeten benutten en de nodige informatie moeten vergaren. Wij willen tot op het bot gaan, maar ik weet niet of u dat nog wilt. U hebt uzelf vandaag een onbetrouwbare partner getoond. (*Applaus bij de SP*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Ik wil het debat niet verder rekken dan noodzakelijk, maar ik stel vast dat de heer Voorhamme op een onbeschaamde manier misbruik maakt van de tijd die voorbehouden is aan interpellaties. Hij wijst dit parlement op een betuttelende manier terecht. Deze houding neemt hij ook stevast aan als voorzitter van de commissie. Als hij andere leden van deze commis-

Wymeersch

sie en dit parlement mediageilheid verwijt, wijs ik er graag op dat hij bij het begin van een vorige hoorzitting nota bene door de heer Stroobant van het ABVV de mantel is uitgeveegd omdat hij verklaringen in de pers heeft afgelegd en interpretaties heeft gegeven die hem niet in dank werden afgenomen.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Een aantal vragen in dit dossier blijven onopgelost, ook na de hoorzittingen in de commissie. Ik sluit me volledig aan bij de zienswijze van de voorzitter van de commissie, de heer Voorhamme, die duidelijk heeft gesteld dat we in dit dossier absolute klaarheid moeten nastreven. Klarheid is ook onze betrachting.

We zijn dit aan onszelf verplicht, willen we op een ernstige wijze aan politiek blijven doen. De verantwoordelijkheden zijn wat ze zijn. Ik weiger mee te doen aan de spelletjes die hier worden gespeeld. De CVP-fractie zal in eer en geweten een oordeel vellen op basis van volledige en juiste informatie. Momenteel is deze nog niet volledig te onzer beschikking. We zullen dit doen zonder de eventuele gerechtelijke procedures te schaden. Er is in dit dossier immers een onderzoek gaande. Dit is mijns inziens de enige correcte weg. Het is trouwens ook de weg die de commissie had uitgestippeld.

Onmiddellijk na het reces in november werden we geconfronteerd met twee interpellaties. In het Uitgebreid Bureau hebben we afgesproken om de commissie te vragen het dossier uit te diepen. Ik had er inderdaad geen enkele moeite mee om daarover hoorzittingen te houden. Dat heb ik van bij het begin al gezegd. De afspraken zijn gemaakt; de hoorzittingen zijn bezig. Nu wil men echter voorafgaandelijk conclusies trekken en de minister-president in het openbaar beschuldigen, zonder dat het dossier volledig gekend is. Hier doet de CVP niet aan mee.

– *De heer Herman Suykerbuyk, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Mijnheer De Gucht, we weten maar al te goed dat de fractievoorzitter van de VLD deze interpellaties nu moest doordrukken om u een plezier te doen !
(*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer De Roo, ik heb niet de gewoonte om me bezig te houden met de interne organisatie van de CVP-fractie. U moet zich dus ook niet bezighouden met die van de VLD-fractie. (*Opmerking van de heer Johan De Roo*)

De VLD-fractie koesterde de unanieme wens dat er op dit moment enkele politieke vragen zouden worden gesteld over dit dossier. Als er nu nog geen duidelijkheid is in dit dossier, zal er wellicht ook nooit duidelijkheid komen. Er staat immers alleen nog een hoorzitting met de heer Van Miert op het programma. Deze heeft al duidelijk gezegd wat zijn mening is. Alle andere partijen hebben we al gehoord.

Minister Van Rompuy en minister-president Van den Brande hoeven niet op de door mij geuite beschuldigingen te antwoorden. Ik verwacht wel dat ze een antwoord geven op mijn vragen. Wanneer ze dat doen, zullen we daar natuurlijk een aantal politieke conclusies aan verbinden.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Ten eerste, de heer De Gucht doet alsof er maar één hoorzitting meer op het programma staat, namelijk die met de heer Van Miert. Daarna is de hele zaak zijns inziens afgelopen. Ik ben het niet met hem eens. Het is best mogelijk dat er nog andere hoorzittingen worden gehouden. Ten tweede, tijdens de meest recente hoorzitting hebben de mensen van de vakbonden ons beloofd dat ze ons exacte cijfergegevens zouden bezorgen; gegevens die van essentieel belang zijn om tot een duidelijke besluitvorming te komen. Jammer genoeg hebben ze dit tot vandaag nog niet gedaan. Dit betekent dus dat er nog steeds een cruciaal element uit het dossier ontbreekt. We kunnen dus nog geen definitief oordeel vellen.

Als we over deze gegevens beschikken én zodra de hoorzitting met de heer Van Miert achter de rug is, is het best mogelijk dat we het nodig achten om nog een aantal hoorzittingen te houden. We kunnen eventueel zelfs beslissen om een aantal mensen uit te nodigen die we al eerder hebben gehoord. Het is voorbarig om uit te maken of we na de volgende hoorzitting tot conclusies kunnen overgaan.

De voorzitter : De organisatie van de commissie moet niet hier worden geregeld.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, ik betreur de manier waarop hier het debat wordt gevoerd. Ik hoop dat de manier waarop we hier de zaak laten verwateren, niet doordringt tot in Temse. Mevrouw Maes en ik hebben geprobeerd om een tussentijdse balans op te maken en om daar een reeks politieke vragen aan te koppelen. Wat er zich nu heeft afgespeeld, mijnheer de minister, mag geen alibi zijn om daarop geen antwoord te geven. Wij hebben geprobeerd om ons constructief op te stellen en ik hoop daar geen slachtoffer van te worden.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de Vlaamse regering wenst volledige klaarheid in dit dossier. Tijdens de laatste zitting van de Vlaamse regering op 5 november heb ik de opdracht gekregen om op zoek te gaan naar een auditbureau dat volledige klaarheid zou kunnen verschaffen. Ik heb het bureau aangesteld op 11 november na overleg met het parlement. Dit was voordat de Europese commissie bij monde van de heer Petersen ons om opheldering had gevraagd. Die brief had ik nog niet ontvangen - u herinnert zich misschien dat die in de pers verschenen was. Die is uiteindelijk via de permanente vertegenwoordiging bij ons aangekomen op 19 november.

Hoewel ik voor de leden van de commissie in herhaling zal vallen, wil ik eerst een overzicht geven van de feiten zoals ze op dit ogenblik aan de Vlaamse regering bekend zijn. Op een aantal vragen heeft de Vlaamse regering ook geen antwoord, zoals al werd opgemerkt door de heren Voorhamme en De Roo. Vandaar dat we ook het verslag van het auditbureau afwachten.

Bij het opstarten van de werf konden 1.310 mensen worden tewerkgesteld. Dit totaal bestond dan uit drie soorten van tewerkgestelden : 1.100 werknemers die in het businessplan waren voorzien en dus konden worden betaald door de commerciële operaties, 115 mensen die 48 of 49 jaar waren en binnen de twee jaar op brugpensioen konden gaan en dus niet konden worden betaald vanuit het businessplan en 96 mensen die niet op een lange tewerkstelling konden rekenen. Deze konden evenmin rekenen op financiering via het businessplan. De bruggepensioneerden zouden binnen de twee jaar op brugpensioen gaan terwijl de 96 overige slechts twee jaar werkzekerheid hadden. In elk geval waren beide groepen niet financierbaar door de commerciële exploitatie en dienden ze dus gesubsidieerd te worden.

Deze situatie werd aan de Europese Commissie gemeld. Na besprekingen, schriftelijke vragen en antwoorden door de Vlaamse regering besloot de Europese Commissie een bedrag van maximum 443 miljoen frank ter beschikking te stellen van deze groep van 211 werknemers. Straks zal ik iets meer zeggen over de data van aanmelding, iets wat de heer De Gucht heeft gevraagd.

Deze subsidie was gebonden aan bepaalde voorwaarden en modaliteiten. Ze was bestemd voor de afvloeiingskosten, voor de kosten voor herscholing en als steun aan de betrokken bemiddelingsbureaus die deze kosten zouden dragen. De steun zou worden toegekend wanneer de werknemers de werf hadden verlaten en ze kon niet worden betaald wanneer de werknemers nog productieve werkzaamheden op de werf verrichtten. Voor de eerste groep, de bruggepensioneerden, werkte men met T-interim en werd een bedrag uitgekeerd van 105 miljoen frank tot en met augustus 1994. Voor de tweede groep heeft Boelwerf Vlaanderen overlegd met diverse instanties om de afvloeiingskosten en de herscholingskosten van deze mensen over te nemen. Vanaf juni 1994 opteerde men terzake voor een samenwerking met GTI. Tot augustus werd aan GTI een bedrag van 196 miljoen frank uitgekeerd via Boelwerf Vlaanderen.

Voor de uitkeringen van beide groepen heeft de directie van de werf, vóór de subsidiëring werd betaald, geattesteerd dat deze mensen in de periode waarvoor subsidiëring werd gevraagd, geen productieve arbeid hebben verricht op de werf. Op basis van deze elementen uit het dossier heeft Gimvindus de subsidiëring uitgekeerd, oordelend dat de voorwaarden van de Europese Unie formeel en naar de geest volledig werden gerespecteerd.

De uitbetaling van 96 personen die niet voor bruggepensionering in aanmerking kwamen, gebeurde via Boelwerf Vlaanderen om te voorkomen dat bij rechtstreekse uitbetaling aan GTI de BTW op de facturen zou moeten worden gesubsidieerd. Gelet op het feit dat in juni 1994, toen de samenwerking met GTI startte, Boelwerf Vlaanderen de afvloeiings- en herscholingskosten grotendeels al had geprefinancierd, heeft GTI gefactureerd aan Boelwerf en Boelwerf aan GTI tegengefactureerd voor die prefinanciering. Na compensatie van deze facturen hield GTI een bedrag van 1,8 miljoen frank over als vergoeding voor zijn tussenkomst.

Dat zijn de feiten zoals ze mij op dit ogenblik werden meegedeeld. Het is echter duidelijk dat bij de Vlaamse regering en bij dit parlement een grote bekommernis blijft bestaan. Een aantal vragen werden niet opgehelderd. Daarom hebben we aan

Van Rompuy

Arthur Andersen de opdracht gegeven om een onafhankelijk onderzoek te verrichten. De beslissing van de Vlaamse regering om een deskundige aan te stellen dateert van 5 november, toen de heer Van Miert zijn reactie nog niet de wereld had ingestuurd. Het is merkwaardig dat Europees commissaris Van Miert reageert, nadat op 7 november al vanuit de diensten van de Europese Commissie een verzoek om informatie was vertrokken. De Vlaamse regering had helemaal nog niet de kans gekregen om op die vraag te antwoorden binnen de vastgestelde termijn, een termijn die trouwens nog steeds loopt. Dat is wel een bijzonder vreemde procedure. Pas op 19 november ontvingen we de brief waarin de heer Pedersen van de Europese Commissie om uitleg vraagt. Nog vóór we hierop konden antwoorden, was er al een reactie van commissaris Van Miert. Hij maakte meteen heel wat bedenkingen en deed krasse uitspraken. Ik ben blij dat onze commissie hem daarover vrijdag zal kunnen ondervragen en ik ben benieuwd naar zijn antwoorden. Geef ons tenminste de kans om te antwoorden op de vragen van de Commissie vooraleer men conclusies trekt.

De heer Karel De Gucht : Misschien kan ik u helpen om het, wat u noemt, merkwaardige gedrag van commissaris Van Miert te begrijpen. De reden voor zijn gedrag is eenvoudig. Tijdens de hoorzittingen heeft tot nog toe iedereen gezegd er voor niets tussen te zitten. Iedereen heeft de bal naar de commissaris gekaatst, omdat de Commissie in oktober plotseling beslist heeft dat men via plaatsingsbureaus moest opereren. Nu is de commissaris woedend en zegt hij : de Vlaamse regering wist dat en heeft zich ertoe verbonden het zo niet te doen.

Mevrouw Nelly Maes : Hij verwijst naar het artikel in de Financieel-Economische Tijd.

Minister Eric Van Rompuy : Inmiddels werd het onderzoeksbureau Arthur Andersen aangeduid. We wensen constructief te reageren en niet lijdzaam de gebeurtenissen te ondergaan. Die onderzoekopdracht omvat verscheidene onderdelen : nagaan wat de loonkost was voor de 211 arbeiders vanaf het heropstarten van de nieuwe Boelwerf Vlaanderen en nagaan op welke manier ze werden gerecupereerd via het inschakelen van GTI voor de herscholingsprojecten. Er moet worden nagegaan wat de effectieve aanbestedings-, goedkeurings- en betalingsprocedures zijn geweest binnen Boelwerf Vlaanderen met betrekking tot het door GTI georganiseerde herscholingsproject.

Men moet een aantal objectief vast te stellen gegevens verzamelen omtrent de vennootschap GTI door die na te trekken bij de rechtbank van koophandel, het handelsregister, de Nationale Bank van België en publicaties in het Belgisch Staatsblad.

Er moet ook worden nagegaan of de betaalde subsidies van 196 miljoen frank effectief werden aangewend voor die doeleinden waarvoor ze werden goedgekeurd door de Europese Commissie.

Wij hebben dat bureau aangeduid en dat was niet zo eenvoudig, mevrouw Maes. We hebben bij alle bureaus moeten natrekken of ze in geen geval betrokken zijn bij Gimvindus, Boelwerf of Bege-mann. Alleen zo kon er een consultingbureau worden gevonden dat onafhankelijk kan opereren, zodat er geen sprake is van belangenvermenging. Die keuze was dus beperkt.

We hebben uiteindelijk toch een internationaal gereputeerd bureau aangeduid, dat werkt tegen de gangbare tarieven voor dit soort opdrachten en op basis van aantoonbare dagprestaties. Ik kan u die cijfers geven als u die wenst. Zij hebben een opdracht van een maand. Wij verwachten dat zij met hun operatie klaar zijn vanaf ongeveer 5 december 1996. Dat is binnen minder dan veertien dagen. Dan zullen wij het rapport kunnen ontvangen en een aantal vragen kunnen beantwoorden.

Ik ga voor zover mogelijk proberen te antwoorden op een aantal elementen van de punctuele vragen die zijn gesteld. Er is ook gevraagd naar data. Mijnheer Stassen heeft een aantal vragen gesteld en brengt de conclusies van de parlementaire KS-commissie in verband met de Boelwerf-affaire. De KS-commissie heeft geleid tot het nieuwe decreet van 13 juli 1994 met betrekking tot de herstructurering van het economisch overheidsinitiatief. Dit decreet moest meer controle van de Vlaamse overheid toelaten op haar investeringsmaatschappijen.

In dit decreet werd voorzien in een systeem van beheersovereenkomsten, afgesloten tussen de instellingen en het Vlaams Gewest, voltijdse regeringscommissarissen en de controle door het Rekenhof. We hebben daar in de commissie ook al antwoorden op kunnen krijgen.

U stelt een vraag met betrekking tot de gevolgen voor de bijkomende reconversie van de streek. Ik zie niet onmiddellijk gevolgen voor de reconversie van de streek. Zo is binnen de intercommunale vereniging van het Land van Waas een stuurgroep opgericht om de revalorisatie van de voormalige Boelwerfterreinen te begeleiden. Naast de eigenaars zijn hierin diverse overheidsinstanties verte-

Van Rompuy

genwoordigd, zoals de GOM, de gemeente Temse, de administratie Ruimtelijke Ordening en een vertegenwoordiger van mijn kabinet. Andere belanghebbenden, zoals werknemersorganisaties, worden regelmatig geraadpleegd in een concertatiegroep.

Om het proces doordacht te laten verlopen wordt door het studiebureau Technum momenteel gewerkt aan een haalbaarheidsstudie. Het eindrapport wordt verwacht in de loop van december van dit jaar. Gimvindus beschikt, krachtens haar beheerscontract met de Vlaamse regering, tevens nog over 600 miljoen frank voor cofinanciering met risicokapitaal, samen met de privé-partners die de meerderheid hebben voor investeringsprojecten op de vroegere scheepsbouwsites en projecten die de wedertewerkstelling van ex-scheepsbouwers mogelijk maakt.

De heer De Gucht had een aantal vragen gesteld in verband met de aanmelding. Het steundossier werd officieus aangemeld bij de diensten van de Europese Commissie op 10 maart 1993 en officieel overgemaakt op 1 april van dat jaar. De Europese Commissie heeft beslist op 27 oktober 1993. Dat werd aan de permanente vertegenwoordiging genotificeerd op 26 november 1993. De permanente vertegenwoordiging heeft de beslissing op haar beurt overgemaakt aan de minister-president op 3 december 1993.

De Vlaamse regering heeft reeds op 1 april 1993 aan de Europese Commissie de inhoud van het geheel van steunmaatregelen meegedeeld : investeringssteun, exploitatiesteun en sociale steun. Op 7 oktober 1993 heeft ze ook formeel de structuur van die sociale steun meegedeeld, waarbij aangegeven werd dat Boelwerf een beroep zou doen op outplacementkantoren, opleidings- en herscholingsbureaus of T-Interim Vlaanderen. De Vlaamse regering was niet op de hoogte van de concrete beslissingen van de raad van bestuur van de nv Boelwerf met betrekking tot de implementering van deze opgelegde voorwaarden.

De Vlaamse regering is er steeds van uitgegaan dat ze de Europese regels heeft nageleefd. Wij moeten ons richten naar wat Andersen op dat vlak zal rapporteren. Ik wil echter niet op het onderzoek vooruitlopen. De Vlaamse regering heeft duidelijk de voorwaarden bepaald. Hoe de implementatie daarvan precies gebeurd is, moeten wij nagaan aan de hand van het consultingbureau.

Het is duidelijk dat in de toekomst de subsidiërende overheid niet meer zal mogen samenvallen met

de participerende overheid. Aan de heren Denys en Wymeersch zeg ik dat dit de grote conclusie is. Nochtans biedt de band tussen participerende en subsidiërende instellingen theoretisch het voordeel dat de kennis kan worden geconcentreerd. Kennis bij het beheer van de participaties kan gebruikt worden bij de controle op de subsidieverlening. Het is echter duidelijk dat dit niet de goede manier van werken is. Dit zullen wij in de toekomst dan ook niet meer doen. Gimvindus was aandeelhouder en gedelegeerde voor de uitbetaling van de subsidiëring. De Vlaamse regering heeft reeds in december '95 beslist om op 31 december '95 een einde te maken aan de subsidiëringsoverdracht van Gimvindus. Gimvindus heeft momenteel geen enkele subsidiëringsoverdracht meer.

De heer André Denys : Het doet me plezier dat te horen. Deze conclusie komt natuurlijk na de feiten, maar ze valt wel exact samen met een van de VLD-conclusies na de KS-commissie. Men mag nooit tot een situatie komen waarbij diegene die subsidieert ook participeert. Toen werd die conclusie door de meeste partijen weggehoond. Ik stel nu vast dat de minister erkent dat dit een van de fundamentele fouten is geweest in heel het dossier. De heer Malevé van Gimvindus subsidieerde én ontving subsidies. Het is jammer dat men dat pas twee tot drie jaar na de feiten vaststelt.

Minister Eric Van Rompuy : In elk geval hebben we dus al een politieke conclusie uit de hele zaak getrokken. Wij hebben een einde gemaakt aan de scheepsbouwveloppes. Als Vlaamse regering willen wij bovendien in de toekomst geen subsidiërende én participerende overheid meer zijn. Het is dus duidelijk de bedoeling om uit de hoorzittingen en debatten een aantal conclusies te trekken.

De heer André Denys : Ik suggereer een conclusie, die de regering wellicht eveneens kan trekken. We hebben destijds gezegd dat de controlemechanismen waarin u heeft voorzien, lekken als een zeef. De aanwezigheid van uw regeringscommissarissen bij Gimvindus hebben geen enkele oplossing geboden wat de controle terzake betreft. Hetzelfde geldt voor het Rekenhof. Als het Rekenhof zich moet beperken tot controle over Gimvindus en niet de dochter van Gimvindus mag controleren, bestaat er eigenlijk geen enkele controle.

Minister Eric Van Rompuy : Men heeft het hier vaak gehad over constructies, afwentelingsmechanismen en dergelijke. Mijns inziens gaat het hier duidelijk over afvloeiings- en herscholingskosten voor de periode waarin de mensen niet productief op de werf werden ingezet. Dat moeten we nader onderzoeken. Hierover werden vragen gesteld in

Van Rompuy

de commissie. Ik kon niet aanwezig zijn op de hoorzitting met de vakbondsafgevaardigden. Die hebben een aantal dingen beweerd, die we door dat consultingbureau zullen laten onderzoeken teneinde de precieze toedracht van de zaak te kennen. De Vlaamse regering is op dat vlak vragende partij. De regeringscommissarissen - we hebben ze in de commissie kunnen ondervragen - werden door Gimvindus in het bezit gesteld van alle documenten en van de notulen van de raad van bestuur van Gimvindus. Ze hebben ook aangegeven in welke context die controle van de documenten heeft plaatsgevonden. Ze hebben op dat vlak geen onregelmatigheden vastgesteld. Ook hier is het duidelijk dat de Vlaamse regering, in tegenstelling tot wat men hier insinueert, niet op de hoogte was van wat dan ook.

We moeten dus nagaan wat op het terrein is gebeurd. Via Andersen zullen we daarover vermoedelijk uitsluitsel krijgen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik hoor minister Van Rompuy voortdurend verwijzen naar het rapport van Andersen. Ik hoop toch dat hij ook rekening zal houden met de hoorzittingen en de bijhorende conclusies, waarvan de heer De Gucht er vandaag al enkele naar voren bracht. Hij verwijst immers voortdurend naar het rapport. Ik blijf erbij dat de commissie goed werk levert en heeft geleverd, terwijl de minister alleen over het rapport spreekt en blijkbaar niet van plan is rekening te houden met wat vandaag werd meegedeeld.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat we, in de goede geest van die commissie, na de hoorzitting de conclusies trekken waartoe we allen na enig overleg bereid zullen zijn.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, ik wou hetzelfde zeggen als de heer De Roo.

De heer André Denys : Mijne heren, u vormt natuurlijk de heilige tweevuldigheid. U bent partners. De VLD kiest zijn partners echter zelf.

Minister Eric Van Rompuy : Mijnheer Denys, het is duidelijk dat de mensen die tijdens de hoorzittingen werden ondervraagd, ook zullen worden

geraadpleegd door het consultingbureau, een auditbureau met een internationale reputatie. Ik zeg niet dat nominatim iedereen zal worden ondervraagd, maar het onderzoek zal in elk geval zeer grondig zijn. Het is evident dat de informatie die tijdens de hoorzittingen naar voren is gekomen - aangezien het openbare zittingen betrof - ook werd overgemaakt aan dat bureau. Dat zal daarnaast nog een onderzoek verrichten inzake facturen en boekhouding. Via de curator heeft het ook toegang tot alle mogelijke documenten. Het zal dus op dat vlak vermoedelijk helderheid kunnen verschaffen. Op dat ogenblik was Begemann de enige overgebleven kandidaat die het behoud van de tewerkstelling kon garanderen. Boelwerf is overigens het enige dossier waarin Gimvindus met Begemann heeft samengewerkt. U was overigens één van de parlementsleden die hebben gevraagd om de Boelwerf te redden.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de minister, u was niet aanwezig op de hoorzitting met de vakbonden, maar wel op de hoorzitting met de regeringscommissaris.

Minister Eric Van Rompuy : Dit was dezelfde vergadering.

De heer Karel De Gucht : Tijdens deze vergadering verklaarde de regeringscommissaris dat hij het onaanvaardbaar vond dat de Vlaamse overheid op een systematische manier samenwerkte met de Begemanngroep. Dit kunt u nalezen in het verslag van deze hoorzitting.

Minister Eric Van Rompuy : Ik stel voor dat u dit aan de regeringscommissaris zelf vraagt. U weet zeer goed in welke context deze operatie heeft plaatsgevonden. Zowel de regeringscommissaris als een inspecteur van Financiën kunnen bedenkingen hebben over bepaalde beslissingen.

In moeilijke omstandigheden werd beslist om de Boelwerf opnieuw op te starten. De heer Wymeersch vraagt zich af welke geprivilegieerde banden hierbij een rol hebben gespeeld. In dit dossier was er geen sprake van geprivilegieerde banden.

Mijnheer de voorzitter, ik heb geprobeerd om een aantal antwoorden te geven, gelet op de huidige stand van het dossier. Tijdens de komende weken zal de audit meer duidelijkheid brengen. Het parlement zal hierover te gepasten tijde worden geïnformeerd.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, de minister zegt dat hij heeft geprobeerd om de vragen te beantwoorden. Aangezien ik niet weet of hij de vragen goed heeft begrepen, zal ik ze even herhalen.

Hoe duidt de Vlaamse regering haar bestuurders aan ? Wordt er over de kandidaten enige informatie ingewonnen en, meer concreet, heeft men informatie ingewonnen over de heer Boeckx ?

Heeft de minister de heer Malevé op de hoogte gebracht van de beslissing van de Europese Commissie om de steun niet te betalen aan de Boelwerf, maar aan de betrokken bemiddelingsbureaus, zoals aan de uitzend- en de herplaatsingsbureaus en aan de opleidingscentra die de kosten zouden dragen ?

Heeft men de regeringscommissaris en de afgevaardigde van het ministerie van Financiën op de hoogte gebracht van de beslissing van de Europese Commissie ?

Volgens die beslissing mochten de uitkeringen voor herscholing onder geen beding aan Boelwerf Vlaanderen worden uitbetaald. Die vraag is relevant, want nu herhaalt men steeds opnieuw dat daarover geen duidelijkheid bestaat. De regeringscommissaris en de afgevaardigde van het ministerie van Financiën hebben gezegd dat de Vlaamse regering hen daarvan niet op de hoogte heeft gebracht. Hebt u de regeringscommissaris en de afgevaardigde van Financiën echt niet op de hoogte gebracht of beschuldigen beide heren u valselijk ?

Werd die 196 miljoen frank integraal aan de werknemers betaald, of is een gedeelte daarvan in het bedrijf gebleven ? Ook op deze vraag heb ik geen antwoord gekregen. U moet dus niet beweren dat u antwoorden hebt gegeven. U speelt hier de rol van stand-in, met een onderkoeld verhaal vol technische gegevens. Dat strookt nochtans niet met uw inborst. De reden is eenvoudig : u bent verplicht om hier een slecht verhaal te vertellen.

Ik wil daarover niet uitweiden. Ik beklag u, als ik u die rol zie vervullen. Ik leef zelfs met u mee. Ik stel echter ook vast geen antwoord te krijgen op mijn vragen. Het enige antwoord dat we hier krijgen is de meesmuilende blik van de minister-president. En dat antwoord spreekt eigenlijk wel boekdelen.

MOTIE VAN ORDE

Persoonlijk feit

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, ik wil de heer De Gucht meedelen dat ik de voorbije minuten zeer geïnteresseerd heb geluisterd. Uw interpretatie van mijn gelaatsuitdrukking laat ik voor uw rekening.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (Regl. art. 73)(Voortzetting)

Interpellatie van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fraude bij Boelwerf Vlaanderen

Interpellatie van de heer Karel De Gucht tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het mogelijk gesjoemel met overheidssubsidies bij Boelwerf Vlaanderen

Interpellatie van mevrouw Nelly Maes tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recentste ontwikkelingen in het Boelwerfdossier

Interpellatie van de heer Frans Wymeersch tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente perikelen rond het dossier Boelwerf en de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering in deze zaak

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de samengevoegde interpellaties van de heer Stassen tot de heer Van den Brande,

Voorzitter

minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over fraude bij Boelwerf Vlaanderen, van de heer De Gucht tot minister-president Van den Brande en tot minister Van Rompuy, over het mogelijk gesjoemel met overheidssubsidies bij Boelwerf Vlaanderen, van mevrouw Maes tot minister-president Van den Brande, over de recentste ontwikkelingen in het Boelwerfdossier en van de heer Wymeersch tot minister-president Van den Brande, over de recente perikelen rond het dossier Boelwerf en de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering in deze zaak.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Ik wil de minister danken voor zijn antwoord. Onmiddellijk nadat de eerste feiten van dit dossier bekend waren, heb ik mijn interpellatie ingediend. Dit heeft als gevolg dat een aantal van mijn vragen nu in een andere context moeten worden geplaatst. Ondertussen zijn nieuwe gegevens opgedoken. Die 196 miljoen frank voor 96 overtallige personeelsleden - als u me toestaat deze mensen op dergelijke wijze te definiëren - vertegenwoordigen een gemiddeld bedrag van 2 miljoen frank per persoon, dit gespreid over 18 maanden. Boelwerf II heeft immers achttien maanden gefunctioneerd. In die periode hebben die 96 mensen bovendien nog geruime tijd gestempeld.

Het is dan ook duidelijk dat dit geld niet enkel voor het loon van die overtallige personeelsleden werd gebruikt. Het tegendeel zou mij verbazen. Ik ben ervan overtuigd dat het onderzoek van Arthur Andersen dat zal bevestigen. Ik wil de regering dus verwittigen. U zult binnenkort met een groot probleem worden geconfronteerd. Dat geld werd niet gebruikt voor de doeleinden waarvoor het was bestemd. U zult daarop een antwoord moeten geven, en daarvoor de politieke verantwoordelijkheid moeten dragen. Een antwoord is vandaag misschien niet mogelijk, omdat er nog geen volledige zekerheid over is. Ik ben bereid te wachten tot op het ogenblik dat dit feit onomstotelijk vaststaat. Op dat moment zult u voor uw politieke verantwoordelijkheid worden geplaatst.

Ten tweede zou ik graag van de minister de formele briefwisseling willen ontvangen over de afspraken inzake de sociale enveloppe, dit tussen het kabinet van de vorige minister van Economie, de heer Van den Brande, en het kabinet van de heer

Van Miert. Ik heb vernomen dat een advocatenbureau het een en ander op punt heeft gesteld. Voor vrijdag aanstaande zou ik graag die formele briefwisseling kunnen inzien. Dat moet mij toelaten te weten te komen wie er nu echt in de fout is gegaan. Heeft de heer Van Miert de beslissing te laat genomen ? Was men al vooraf op de hoogte van een aantal zaken ? Dat moet volstaan om de politieke verantwoordelijken te kunnen interpellieren.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : De minister was zo vriendelijk om ons een aantal data mee te delen. Zou hij eens kunnen verifiëren waarom de heer Van Miert schrijft dat over de datum geen enkel misverstand kan bestaan ? We zullen deze vraag natuurlijk ook stellen aan de heer Van Miert. De heer Van Miert schrijft, en ik citeer : in de brief van 8 oktober 1993 van minister-president Van den Brande aan ondergetekende, waarin formeel wordt bevestigd dat, ... Einde citaat. En dan volgt die dubbele paragraaf met betrekking tot de steun voor de sociale kosten van de 211 werknemers in overtal en de manier waarop de betaling zal gebeuren.

Deze manier werd niet gevolgd. Ze wisten het dus wel vroeger. En nu wordt weer de datum van november vernoemd. Mijnheer de minister-president, als u in een brief van 8 oktober aan de heer Van Miert schrijft dat u het op de afgesproken manier zal doen, dan moet u dit toch al op voorhand geweten hebben.

Ik sluit me graag aan bij de vraag van mijnheer Stassen om de volledige briefwisseling te kennen. Met het oog op het debat met de heer Van Miert is het nuttig dat wij daarover beschikken. De heer Van Miert moet toch ook wel een idee hebben waarom werknemers in overtal op de Boelwerf blijven. Wij zullen hem vragen of hij dat wist. Voor het dossier zijn hier wel preciseringen nuttig.

Ik wil de Vlaamse regering vragen om bij de curator na te gaan hoe hij aan zijn cijfers komt. Ik geloof er alleszins niet veel van. Misschien kan hij zijn cijfers bewijzen. Wij zouden dan tot het besluit kunnen komen dat hij gelijk heeft met zijn telling. Ik vermoed dat het geld op een andere manier gebruikt is en dat het studiebureau Andersen ons daarop een betere kijk kan geven.

Al bij al ben ik blij dat er beter laat dan nooit beslist is de GIMV nooit meer tegelijk rechter en partij te laten zijn. Volgens de verklaringen hebben de regeringsafgevaardigden toevallig de cruciale vergaderingen waar wij het over hebben niet bijgewoond. Deze mensen hebben zich op verslagen

Maes

gebaseerd. Het is goed dat ze verslagen lezen, maar ik ben er niet van overtuigd dat dit de beste manier is om als afgevaardigde van de regering de belangen van de overheid te verdedigen.

Tenslotte blijft de vraag over de politieke verantwoordelijkheid, en we vinden dat u die zou moeten nemen.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de minister, vanavond kunnen we twee vaststellingen doen.

Ten eerste moet dit debat hoogstwaarschijnlijk nog eens worden overgedaan omdat we zoals u op de resultaten van de audit wachten. Ten tweede, en dat betreft u persoonlijk, was het heel wat prettiger om met u in de clinch te gaan als fractieleider van de CVP dan als minister. Het is duidelijk dat u ook niet helemaal gelukkig bent met het feit dat dit dossier u in de schoot wordt geworpen.

Eén ding is mij echter niet duidelijk. Op mijn vraag heb ik ook geen bevredigend antwoord gekregen. Ik stelde een vraag over de taak en de controle-mogelijkheid van de regering en of er überhaupt controle is geweest van de regering op de regerings-commissaris en op de afgevaardigden van Financiën. U antwoordde dat ze wel de verslagen hebben ontvangen en dat de verslagen blijkbaar in orde waren. Nu blijkt bijvoorbeeld dat de factuur van GTI in orde lijkt, maar dat ze in feite een valse factuur is.

U baseert zich op louter mondelinge gegevens en mondelinge verslagen van de regeringscommissaris die zich dan weer op valse facturen baseert. U besluit daaruit dat die valse facturen in feite juiste facturen zijn. Met andere woorden, u heeft als verantwoordelijke van de regering uw taak niet vervuld. U heeft de controle op de regeringscommissaris en op het bedrijf niet oordeelkundig uitgevoerd.

Men kan de vraag stellen over de politieke verantwoordelijkheid. U bent in uw controlebevoegdheid tekortgeschoten en u heeft op geen enkele manier, ook nu nog niet, de regeringscommissaris die ook tijdens de hoorzitting bepaalde dingen heeft toegegeven, terechtgewezen. En daar ligt inderdaad de politieke verantwoordelijkheid van u - en dan heb ik het niet tegen de minister van Economie, maar vooral tegen de minister-president. In de vorige

legislatuur was u immers ook verantwoordelijk voor economie.

Vandaag gaat u daar heel licht over, maar dit kan u wel eens zuur opbreken. In uw antwoord zegt u dat we inderdaad hebben aangedrongen op de redding van de Boelwerf enige jaren geleden. Begemann bleek volgens uw antwoord de enige valabele partner om de Boelwerf terug op te starten en een garantie te geven voor het behoud van enige tewerkstelling. Uit de ontwikkelingen binnen de n.v. Boelwerf Vlaanderen is heel vlug gebleken dat ook Begemann niet over de financiële capaciteiten beschikte om deze beloftes na te komen.

Mijnheer de minister-president, blijkbaar hebt u de vele uren die u op uw kabinet hebt besteed aan het zoeken naar een goede oplossing voor de Boelwerf, niet goed besteed. Achteraf bleek immers dat Begemann niet conform was aan de vooropgestelde voorwaarde en dat ze hun beloften niet konden waarmaken. Ook op dit punt heeft u met al uw capaciteiten en controlemogelijkheden uw werk niet goed gedaan. Dat zal vroeg of laat naar boven komen.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door mevrouw Maes werd tot besluit van deze interpellaties een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Door de heer De Gucht werd tot besluit van deze interpellaties een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Voorzitter

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.37 uur.*
